

رؤفقا

بلا وگراومیه کی رؤشنیرییه
و ههر ژماره ی تایبته به داهینه ریک
ژماره ی ۵۹

وهفای

پیرست

بایوگرافی ژيانی وەفایي / نەورۆز سیدگول / ۲
بیرەوەرێیەکانی وەفایي / تحفه المریدین / ۷
ئاوینە شاکو / ۲۶
شیعرەکان / ۴۲

ژمارەکانی داھاتوو مان تاییەتە بە ھەریەک لە:

گۆران (شاعیر)
پیربال مەحمود (شاعیر)
عەبدوللا جەوھەر (نووسەر)
بەدیع باباجان (ھونەرمەند)
شوکر مستەفا (نووسەر، وەرگێڕ)

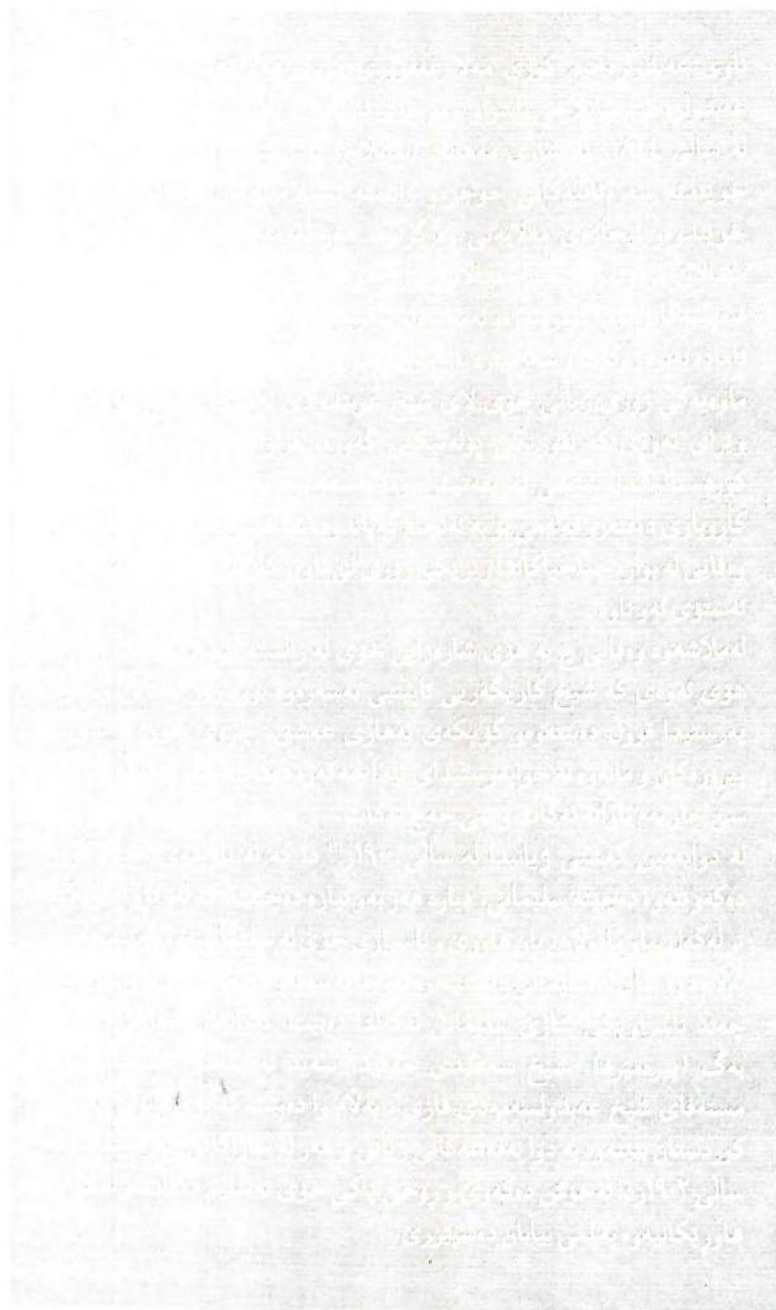
سەرپەرشتیاری گشتی: دلشاد عەبدوللا
ستافی بۆقار: یاسین عومەر / سەباح رەنجەر
ھەلەچن: نەورۆز حاجی سەیدگول
دەرھێنەری ھونەری: جەمید ئازموودە
ھێلکاری: محەممەدعارف / قەلەمکێشی وەفایي: قەرەنی جەمیل
بۆقار: بلاوکراوەییەکی بۆشنبیریە/ ھەر ژمارە تاییەتە بە داھینەریک
دەزگای ئاراس و سەردەم وەکۆ پرۆژەیی ھاوبەش دوومانگ جاریک دەری ئەکەن
ئاوینیشان: ھەولێر - شەقامی گولن - دەزگای چاپ و بلاکردنەوێ ئاراس
سلیمانی - شەقامی سالم - دەزگای چاپ و پەخشێ سەردەم

ژمارە تەلەفۆن سەرپەرشتیاری گشتی:
کۆرەک: ۰۷۵۰۴۵۱۲۷۸۶ ئاسیا: ۰۷۷۰۱۵۳۲۱۴۵
Email: d.abdullah@araspess.com

بایۆگرافی ژیاڤی وهفای

نووسین و ئاماده کردنی: نه‌ورۆز حاجی سه‌یدگۆل

۱ - مامۇستا عدلانددین سەجادى لەكئىپەكى "مىژوۋى ئەدەبى كوردى" دا كىتۇپىدە لە
سالى ۱۸۳۸ز لەدايك بوۋە لە ۱۸۹۹ز دا كۆچى دۈيى كىردە.

هەر هاوڕێیانی دەکێژنەوە کە وهفایی زۆر شوێنی کوردستان کەراوه له زۆر شوێنیش ماوه ماوه ناکنجی بووه، وهک شارەکانی سلێمانی و مه‌هاباد و هه‌کاری، به‌لام نه‌یتوانیوه زۆر له شوێنیک تۆقره بکری و به‌مێنینه‌وه.

ده‌بیت نه‌وه‌ش برائین که‌وا کورد زۆر قه‌رداری شاعیرانی کلاسیک و راستی ئهم وتیه‌ش لای هه‌ر یه‌ک له رۆژه‌لاتناسانی وه‌ک نه‌لیکسه‌ندهر ژاپا و مینۆرسکی دووپات ده‌بیتنه‌وه که ژاپا کوتویه: کورد قه‌رداری مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدین به‌وه‌ی به‌شیکێ زۆری عادات و ته‌قالید و کلتور و زانیاریه‌کانی نه‌و کانه‌ی سه‌رده‌می ژاپانی خۆی تۆمار کردوه نه‌ستاله کتیبخانه‌ی سالیگۆف شیدرن له‌ سان پۆترۆس بۆرک پارێزراوه.

هه‌روه‌ها مینۆرسکی کوتویه: هه‌ر که‌سێک دیوانی مه‌لای جزیری نه‌خوێنیتنه‌وه نه‌وه به راستی له‌ رخی نه‌ده‌بیاتی کوردی و به‌رزایی زمانی کوردی تێ ناگات.

له‌ملاشه‌وه رهنکه نه‌مانه ته‌یا ئیجاب یه‌، به‌و پێیه‌ی هه‌ر یه‌ک له‌و دوو رۆژه‌لاتناسه هه‌ریه‌کیان نزیکه‌نه‌وه‌ی زیاتریان له‌و دوو شاعیره‌ی کورد هه‌بووه رهنکه به‌هۆی نه‌وه‌ی که‌ ماوه بواری نه‌داین نه‌یتوانییت له شاعیرانی دیکه‌ی کورد بکۆنه‌وه، یان هاوسه‌رده‌می شاعیرانی وه‌ک وهفایی نه‌بوون و ده‌زانین که نه‌لیکسه‌ندهر ژاپا له ده‌یه‌ی په‌نجاکانی سه‌ده‌ی نۆزه‌دا په‌یوه‌ندی له‌که‌ل مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی هه‌بووه وه‌فایش له‌ده‌یه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی یه‌ستدا فه‌وت بووه. بۆ زیاتر وردبوونه‌وه له ورده‌کارییه پر له سه‌لیقه‌کانی وه‌فایی چهند نمونه‌یه‌ک له‌م نووسینه‌دا ده‌ینینه‌وه.

بۆ نمونه له ورده‌کاریه‌کانی کیشی عه‌روژ "الای وه‌فایی: ناشکرایه که شاعیرانی

پیشومان که به‌پیره‌وه‌که‌رانی رێبازی کلاسیزم ناوه‌ده‌یان نه‌که‌ین زۆریک ساندوو نه‌بوون به ده‌ست دانانی شیعره‌وه به تایبەت له سه‌ره‌تاگانی شیعیر نووسینه‌اند، نه‌له‌ته مواره‌سه‌و پاشتر قوولبوونه‌وه له‌ نووسینه‌دا کات دوا‌ی کات زیاتر خه‌ترتری کردوون و کۆنتڕۆلی کیشه‌کانیان کردوه.

نه‌وه‌ی جێی سه‌رنجه کیش له شیعری کوردیدا، نه‌که‌ر له بابا تاهیری هه‌مه‌دانیشه‌وه بۆی بروائین ده‌بینم، عه‌روژ پیره‌وه کراوه. ئهم عه‌روژه‌ش که بوو به عیلمیک و فه‌قیه‌کانی کوردستان و ناوچه‌کانی رۆژه‌لات کانی ده‌بوونه‌وه موسته‌فید ده‌بوو به‌خوێتن و به‌کێک بوو له ۱۲ عیلمه‌که‌ی که نه‌یجازه‌ی مه‌لایه‌تی یه‌ وه‌رده‌گیراوه تا ته‌روش له هه‌ندێ ناوچه‌ی کوردستان ئهم نه‌ریته هه‌ر باوه. ئهم زانسته له رێی خه‌لیلی کوری نه‌حمه‌دی کوری فه‌راهیده‌یه‌وه ها‌ته ناو شیعری عه‌ره‌یه‌یه‌وه له‌وێهه بۆ شیعری نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌لات. به‌لام خه‌لیل چۆنی ئهم عیلمه تیوره کرد! ئهم دوا دواپانه‌دا ده‌رکه‌وته که ئهم عیلمه‌ی ده‌قاو ده‌قی له عه‌روژی تایینی "قیدا" وه وه‌رگرتوه و پاشان ته‌عریبی هه‌موو عیلمه‌که‌ی به‌زاراوه‌کانیشه‌وه کردوه.

هه‌رچۆن به‌یت ته‌وا ئه‌ستا ده‌بینم که هه‌موو نه‌ده‌بیاتی کلاسیزممان به‌م پیره‌وه نووسراون، چونکه نه‌نکی بووه که‌سیک به‌ییت شیعیر نه‌نووسم و نه‌زانیت کامه به‌حری عه‌ره‌بی به‌کار هه‌یناوه له شیعره‌که‌یداوه ته‌نانه‌ت نه‌نکی بووه نه‌که‌ر مه‌رجه پچوک و شاراووه که‌م دیاره‌کانی ناو به‌خه‌رکه‌ش پیره‌وه نه‌کات، وه‌ک نه‌وه‌ی که به‌ییتیک به‌وه‌دا ده‌ناسریتنه‌وه دیری یه‌که‌می فه‌سیده‌یه به‌وه‌ی که ده‌ستکاری کیشی سه‌ده‌یه‌که‌ی ده‌کری، به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی زانستی عه‌روژ رێی یه‌ داوه.

به‌خه‌ره‌کانی کیشی عه‌روژی عه‌ره‌بی که فه‌راهیدی دیاری کردن، ته‌وا کات به‌کوێره‌ی نه‌و شیعره عه‌ره‌بیانه‌ی که له‌یه‌ر ده‌ستا بوون و ناسراو بوون، شازده به‌حری لێ دیاری کرد، به‌لام که ئهم عیلمه که‌شته ناو نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌لات (وه‌ک کورد و فارس)، وه‌ک نه‌وه‌ی دیاری کراوه بوون به‌ بیست و یه‌ک به‌حری، نه‌ویش به‌ پێی نه‌و رێنمایانه‌ی که زانسته‌که رێی یه‌ ده‌دات، نه‌سه‌یان کردوه. وه‌لێ لیکۆلینه‌وه‌کانی عه‌روژناسانی شیعری کوردی رهنکه، زۆریک ده‌قی شیعری شاعیرانیان هه‌شتا هاو‌کیشه نه‌کردین به کیشی عه‌روژی عه‌ره‌بی، به‌زیدکا رێی تێ ده‌چیت نه‌و ژماره‌ی به‌خه‌رانه کۆرانی تێ بکه‌وی.

بۆ نمونه شاعیر "نه‌حمه‌د هه‌ردی" که عه‌روژانیکی زۆر به‌ توانا بووه، وه‌ک خۆی فه‌رمویه، زۆر هه‌ولی داوه ورده‌کاریه‌کانی ئهم عیلمه ر‌ه‌چاو بکات و په‌یامیش بداته نه‌و که‌سانه‌ی که نه‌یان‌دوی له‌سه‌ر ئهم مه‌سه‌له‌یه قسه بکه‌ن که‌وا پێی‌سته ناگایان له‌ خۆیان به‌یت له‌ به‌یاردان له‌سه‌ر کیشی شیعریک، چونکه بۆ نمونه چۆنی "زیه‌اف" بۆ سه‌ر هه‌ر کیشیک، به‌ زۆری ده‌بیته‌وه دروستبوونی کیشی نوێ."

نه‌وه‌ی ئه‌یه‌ده‌دا مه‌ده‌سته به‌خه‌ریته، ر‌ه‌و، نه‌وه‌یه نمونه‌یه‌ک له شیعره‌کانی وه‌فایی وه‌ر بکری، تاوه‌کو برائین وه‌فایش وه‌ک شاعیریکی سه‌ر به‌ رێبازی کلاسیزم چی کردوه چۆن کیشه عه‌روژه‌کانی به‌کار هه‌یناوه چی پێشکه‌ش کردوین:

ده‌که‌رێینه‌وه بۆ دیوانه‌که‌ی وه‌فایی " و نمونه‌یه‌ک ورده‌کری:

۲- زانستی عه‌روژه‌یه‌کێکه له‌ دوا‌زه‌ زانسته‌که‌ی که ده‌بوو فه‌قی له سه‌رده‌مانی خۆینه‌یدا وه‌ری بکری نه‌و‌جا ده‌بوو مه‌لای دوا‌زه عیلم.

۳- په‌له‌یه‌کی فه‌قیه‌یه‌یه: په‌له‌یه‌کی خۆینه‌ی مه‌لایه‌یه.

۴- بر‌وانه: عه‌روژ له شیعری کوردیدا، نووسینی: نه‌حمه‌د هه‌ردی، وه‌رکێرانی:

ناسۆس هه‌ردی، چابی یه‌که‌م، سلێمانی، ده‌زکای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، ۱۹۷۰.

۵- دیوانی وه‌فایی: لیکۆلینه‌وه‌ی: مه‌حمه‌د عدنی فه‌رده‌اخ، چاپی دوهم ۱۳۸۷، سه‌نه، په‌خشانه‌کای نانا.

گەردەشی چاوت قەرزەری عاشقی مەسکین دەبا ساحیری چاوت بەستە ئارێ دێ دەگەشتی دین دەبا

موقتە عیلون فاعیلاتو موقتە عیلون فاعیلا

موقتە عیلون فاعیلاتو موقتە عیلون فاعیلا

ئەم بەحرە ناوی "مونسەریحی مەتوویی مەحزوف".

دیارە بەکارهێنانی بەحرەییکی ئاوا لای شاعیریکی کورد زۆر وردەکاری دەوێ و شارەزابەدکی کەم وێندی دەوێ لە زانستی عەرۆدا، کە بێگومان زۆر دەستایانە وەفایی پێی هەستاونەو هیچ لەنکیبەکی تێدا بەدی ناکرێ و دەبینێ وەک مەلەوانیکی زۆر شارەزا لە بەحرەکانی ئەم زانستەدا مەلەوانیتی کردووە و بەنگە بۆ ئەو بۆچوونەش بچێن کەوا و یستیتی کارگەلیک بکات کەوا شاعیرانی پێش خۆی زۆر بە کەسی خۆیان لێ داویت.

ئەگەر ئەمە بابەتیکی نیشکەردن بیت لە روخسار و قالبی شیعردا، ئەوا خۆ لە ناوەڕۆکیشدا وەفایی هیچ کەمتری نەکردووە، بۆ نموونە یا دوو دێر شیعری دیکە وەفایی وەر بکڕین و لە ناوەڕۆکیان بکۆڵینەوە، یا لێرەدا سەرنج لە دوو دێر شیعری وەفایی بەدین، کە هەر یەکەیان بۆ خۆی دەکرێت جێی لێکۆڵینەوەی زۆر بەپێزین و بابەتی نەگ و تار بەلکو تۆزینەوشین، لەم لایەنەو دوو نموونە لەم بابەتە سەرنجراکێشانە، لای وەفایی لە دوو شیعری جیاوازی دیوانەکەیدا، بە نموونە دینینەو:

یەكەم / شاعیرانی پێشەوومان زۆر حەكیم بوون
لە مامەلە لەكەل ناوەڕۆکی بابەت و وشەو

ئەدەبدا ئەمەش رەنگە بۆ ئەو بەگەڕێتەو کەوا
هەموو شاعیرانی کلاسیزمان مەلایان کۆلكە
مەلایوون یان هیچ نەبیت زانستی عەرۆزبان
لە فەقیبەتی وەرگرتووە، بۆیە ئەو وردەکاری و
زانایی و لێهاتووویی لەواندا بەدی دەکرێ،
جاریکی دیکە رەنگە لە شاعیرانی نوێ و
هاوچەرخدا بەدی نەکرێتەو، ئەو تە
شاعیرانی ئەمڕۆ بە کۆمەڵێک زانیاری جوداوە
دەچنە بواری ئەدەبەو، بەلام ئەوانی پێشومان
دەبوو پێسا پاسای وردو پێر بەهاتر بین تا لە
تاکە بەیتێکدا جێبەجێی بکەن و شیعری پێ
بنوسن، چ جایی غەزەل و قەسیدە کە هەر
یەكەیان قالبی خۆی هەیە و لادان لە چۆکترین
پێسا و ئا شکاندنێ قەلبەکەو دەرکەوتنی
ناشاعیریتی نووسەرەکە.

خەمی شاعیرانی پێشەوومان زۆر گەورە بوووە لە
نمۆنی ئەم خەمەشدا لە شیعریکی ئەحمەدی
خانیدا دەبینین ئاواتەخوازی ئەو یە
کوردانیش "خودانیتی عالی کەرەم و لەتقیان
بێن، ئەمانەش لە پێناوی ئەو دا کەوا خانی
بتوانی شیعرو خاتەرەکانی خۆی بە جیهاندا
بلاو بکاتەو و بەرز بایان بکڕێ و بەم هۆیانەو
بتوانی ئاورێک لە رابردوو بەداتەو تا
ئایندە یەکی جوانتر و گەشتەر بناغە بکات بۆ
داهاووی ئەدەبیات.

لەم جۆرە خەمانە زۆر هەبوون و لای زۆرینە
شاعیرانی کلاسیزمان بەردەوام رەنگی
داوەتەو تا داوایەمین قوتابخانە کلاسیزمی
کوردیمان کە قوتابخانە شیعری بابانە، هەر
هەمیشە دوبارە بۆتەو، دەشزانین قوتابخانە
شعیری بابان تەنیا بە سنووری زاری کرمانجی
خوارووە "نەوێستا، بەلکو بەرەو ناوچەکانی
دیکەش پەلی هاوێشت و کاریگەری لەسەر
زاری کۆران (هەورامی، زەنگە، شەبەکی،
زازایی، باجەلانی، رۆژبەلانی) و لوری
(ناوچەکانی باشوری کامیاران و خانەقی و

قەسری شیرین) دا.

وەفاییش یەکیکە لەو شاعیرانە کە لە
دەرەوێ سنووری ئەدەبیاتی قوتابخانە
شعیری بابانەو کاریگەری ئەم قوتابخانە
کەوتۆتە سەر و لە راستیدا ئەو لە دایکبووی
شاری مهابادی ناوەندی بەشە زاری موکریان
بوو و کە ئەمیش کاریگەری ئەوانی بەسەر دەرەو
بوو و هەمان رێچەکی ئەوانی گرتووە لە
بەرەهەمەکانی شیعرو ئەدەبیاتدا، وەک باسەمان
کرد وەفایی زۆر کەشتی کردووە و بەنگە زۆر
جاریش سەردانی سلیمانی کردی و لەکەل
رۆشنفیکرانی ئەو سەردەمە سلیمانیاندا
هەلس و گەوتی کردی و بەنگە زۆر جاریش
کەوتیشتە کۆری ئەدەبی و شەرە شیعریشەو کە
لە سەردەمی ژبانی ئەو دا لە سلیمانی باو بوو،
نمۆنی یەكەم:

زەرەبەکی لە سیری دەمی تو مردو نەزانی حەیرانی کە مالاتی فلاتوون و نەرەستووم.

تێکەشتی لە داھێنان و زانیایی و حەكیمی
شاعیرانی کلاسیزمان زۆری دەوێ، چ جایی
سەردەم، لەو نمۆنە یە پێشوا وردەکاری ئە
زمان و حەكیمەتی فەیلەسوفاندا کراوە، کە
دەکرێ ئەمە رێخۆشکەریش بیت بۆ زۆر
بابەتی هەزری و ناوەزیی لای شاعیریکی وەک
وەفایی کە بێگومان شارەزایی هەبوە لە
کەمالیەکانی "هەر یەك لە نەرەستو و پلاتو،
رەنگە زانیبیتی ئەوان کێن و چۆن کاریان لە
فەلسەفەدا کردو، دەنا خۆی ئەدەدا لەم بابەتە،
هەستیارە کە زۆر جێی لێکۆڵینەو یەو ناکرێ
پشتکۆی خەین و زانیو یە چ وردەکاریەکیان
هەیە لە حەكیمەتەکانی سەرەلمالین و نەهینی
دۆزینەوێ زانستەکانداو شایانی ئەوێ کە
حەیران و سورماو لەو دوو زانیە برونین،
ئەم پرسە فەلسەفیدی وەفایی و رۆژاندوویەتی،

۶ - دەقی یەكەمی هەمان سەرچاوە، ۷۱۶

۷ - و ئاخواوەن، کە مەبەست لێی سەرکردەو گەورە یە.

۸ - بەرێژ د. قوناد حەمە خورشید لە کتێبی زارەکانی زمانی کوردی و داوەشیوونی جوگرافیایاندا زاری کرمانجی
خوارو، بە کرمانجی ناوەرەست ناو دەبات (کە لە شیوە گشتییە کەشیدا بە زاری سۆرائی لە ناو خەلکدا ناسراوە کە
خۆی زاری سۆرائی تەنیا بەشە زارێکە لەم زارە، وەک چۆن بە هەلە لە کوردستانی باشووردا بە زاری کرمانجی ژووورو
دەلێن بەدینانی لە کاتێکدا بەدینانی بەشە زارێکە لە زاری کرمانجی ژووورو) و دەبکات بەم بەشە زاراندو، شیوە زاری
سلیمانی، شیوە زاری موکریان، شیوە زاری کەرمیانی، شیوە زاری نەردەلانی، شیوە زاری سۆرائی.

۹ - دیوانی وەفایی، چاپی دوهم ۱۹۸۴، ل ۷۲

۱۰ - گامیلی و تەواوی.

كەلىك پىشى رۆشنپىرانی نەمرۆمان كەوتوو
دەپىن لە دەيدى شەستەكانى سەددى
بىستوو، ئەوجا وردە وردە پرسە
فەلسەفەكانى نەرسەستوو پلاتۆ كەوتووئە
ژێر ئىكۆلەنەوو رۆشنفەكرانەوو دواتر
ساموستا كوردەكانى بەشى فەلسەفەى
زانكۆكانى ئىراق، ئىدى وردە وردە ئەم
بابەتەيان وروژاندو ناساندیان بە خوینەرانی
كورد، واتا دەیان سال (نیوسەدە زیاتر) دواى
وەفاتی وەفایى ئەوجا ناوى ئەو دوو
فەلسەفە هاتنە ناو كنىی كوردیەوو.

كەر بە جوانى لە دێرە شیعەرە كە بكۆلێتەوو
رساندوانەش بۆ پروانێ و تەماشای ناستى
واتاسازی شیعەرە كە بكريت، هەست بەو
وردەكارىيانە ددكرى كە وەفایى لە ناستى
دەنگسازى و مۆرۆلۆژىشدا كەردوونى. بۆ
نمۆنە: لە دێرە شیعرى پىشوو تریدا لە هەمان
شیعردا دەلیت:

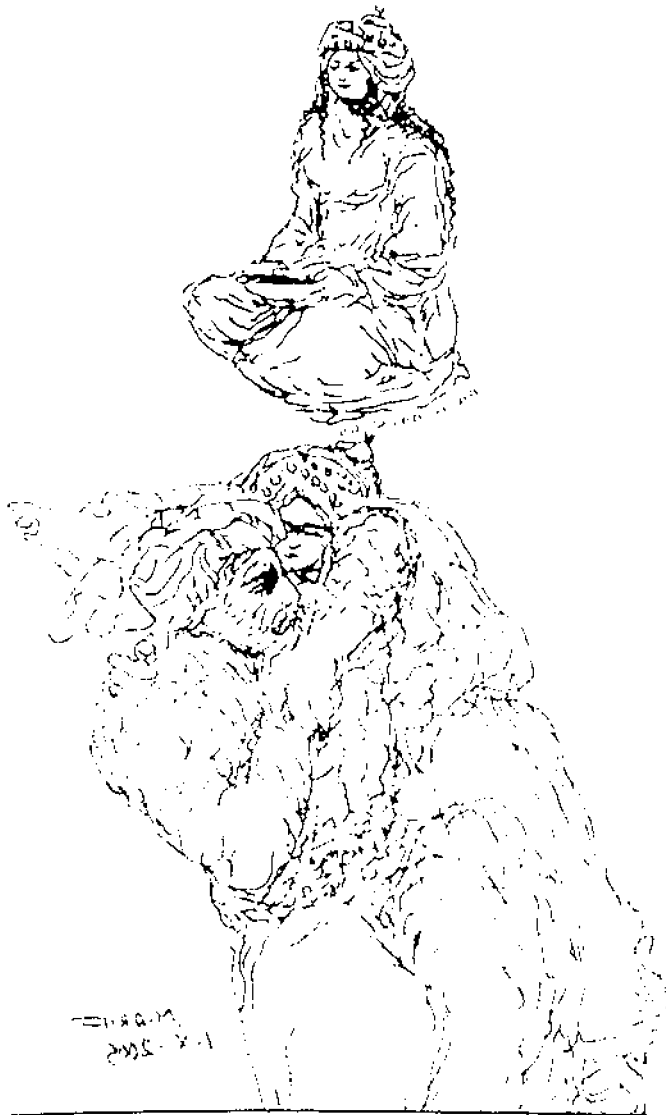
ماچى دەمى خەندەى دەمە كەمى سىرێ بێمان كەرد

ئەو جەو هەردە وافرەدە مەوجودە نە مەعدوم
لەمەدا هەست بە باسى بوونكەرایى دەكەین
كە وەفایى خۆى لى داوو لەوانەى شارەزا
بووبى لە وردەكارىيەكانى، هەر بۆیە لە دێرى
دواتردا (كە مەبەستى ئىمە) ناوى هەردو
فەلسەفە كە دەبات، كەر سەرئەج بەدەین لە
دوو دێرى دواى هەمان دێردا شتێكى تری
سەرئەجرا كێشتر نەدركێنى:

لەو زۆلە بە غەمزەى ئىكە هەست نە پەهاى

مەن بەستەبى ئۆ دواى پەرزەندەى جادووم

لێرەدا باسى بەدەشى "پەهاى" یا بۆ خوینەرانی
جى پەلێن و خوینەر خۆى حوكمەدەرى ئەو
بەت ناچەندى وەفایى شارەزای فەلسەفەى
پلاتۆ نەرسەستوو بوو! یان ئەو پرسە
و ئەلامانەى كە لە مێژووێ نەدەبیات و
رۆشنكەریی كۆن و نوێى مۆفایەتیدا دیارەو
چەندین زانای كەوورە هاتوون كەراون بە
شۆین و ئەلامى پرسەكانى وەك: مەن كێم؟! بۆ

١٠٥٠٠
١٠٥٠٠

شتێكەویدو بناغدى هەموو دیالۆگێكە، كە
تیايدا پرسى كەووردو فراوان، ددكرى فۆرمۆلە
بكرى "....."

دەزانێن كە شاعیر یان نوسەر هەول ئەدات
شت بنووسى بۆ ئەو پرسە نەتوسیت داخۆ بۆ
هەیدە ئەو سەرۆوى ئەم زانیارییانە، شتێ تر
بزانیت، یاخو ئەمانەى ئەو پێى كە بشتوو ئەنیا
رێژەییەو نا نووكە هەچى نەكردوو. چونكە
هەر كەسێك كە بیدۆى سەرگێشى بكات لە
زانینی نەپتییەكانى ژيان ئیدی خۆى لەو
پرسیارانە ناپارێزیت كە هەلكرى ئەم مەسەلە
هەستیارانەن.

هاتوم؟! پەيامم چییە؟! كەى نەروم؟!
حیكەمەتى هەبوونم ئەم ژیندا چییە؟!.....
هەند.

ئەمانە ئەبەر ئەودى كە مۆف پەنویستی بە
ئەقڵ و بە تێفكێرینە! لەوانەى سەروشت
نەتوانى هەموو ئەو شتەمان پێى بپەخشیت
كە نەرزووى زانینى پرسەكانمان پێى بكاتەوو.
چونكە نێراده كشتییەكانى تاك دوورمان
دەخاندوو لە بەرژەوێندى كەسێى.
تۆرستێن تۆرین لە مەسەلەى كەراڤ بە دواى
راستیدا دەلیت: لە راستیدا كرنكترین شت كە
مۆف خۆى بۆ تەرخان بكات، تێورى
زانستیه. تێورى زانستى لە سەرۆوى هەموو

١١- تێورى زانستى بۆ خویندكاری نوێ، نوسینی تۆرستێن تۆرین. وەرگێڕانی مەهاباد

قەرەداغى. كۆڤارى سەردەم، ژمارە ٢١، ٢٠٠٢، لا ٤٩. دەرگای چاپ و پەخشى سەردەم.

بۆيە ئەوەندە عاشقە چونکە مەعشوقە کە
کەلنی لەوەش بالاترە کە نێمە هەستمان پێ
کردووە. دەبین سەدری دێرە شیعەرە
نامادەگارییە بۆ هەلبژاردنی بایەتییکی
تارادەیدەک یۆتۆپی. ئەویش لە پێناوی
پیرۆزکردنی عەشقه کەیداوێ لە عەجزی
دێرە کەدا وێنای مەعشوقە ئەندازەییانە
ئەندەخشینی بۆمان.

لەم دوو بابەتە هەلبژێران، هەست بەمانە
دەکری:

دەبین چەمکە هەلبژێراوەکان لە هەردوو
دەقە کەدا هێندە هونەرێیانە مامەلەیان ئەکەل
گراوە کە ئاستی شیاوی بایەتەکانی لە خۆ
کرتووە، ئەمەش بۆ خۆی مەسەلەیدەکی زۆر
گرنگە و ئەو کومانانە لا دەیات کە بۆ پاساوی
ناپابەتی یان تێپەراندنی کەمو کووری دێتە
نارا. چونکە دەکەم ئەم وێناکردن و نیکار
کێشانە نامانج ئەپێنکێت.

پابەندبوون بە کرۆکی بایەتەکانە و دو
گونجاندنیان ئەکەل هەر کومانیک کە دەکری
پەتی پێ بێرێ بۆ ئاراستە کردن و گونجاندنی
ئەو داتایانە کە کردوونی بە موفرده بۆ
کەیانە مەبەستەکانی. کاری وا وریایی
دەوێت، چونکە هەر شیوازییک لەم راستییانە
کە دەکیرێتە بەر پێنۆستی بە زانیارییە
رادەپەدر هەیە.

لە کۆتاییدا ئەکری بێم کە ئەم نووسینە لە
سانا ئێرین ئاستیدا لەوانەیدە بتوانین پێی
راقدیدەکی بچووکە دەربارە بایەتەکانی لە
لایەن وهفایی شاعیرە و وروژیتراوە. ئەو
پێفانە ئەحمەدی خانێ وەبیر دێنەدو کە
فەرەوید:

لێ هێشی دێم ژ مۆستەعیدان^{١٢}

حەرفان نە کەرن لە مۆستەفیدان^{١٣}

لە ژانە کەر خراپە کەر قەج

کێشایە مە و کەل وی دوسەر پەنج

خەت و خال (پۆو تان) دکان ئەکات و
ئەیانکات بە خەت و خالی یارو پێی واید چێ
دی ئەو زیا تر پێنۆستی ناکات لێکۆڵینەووی
بۆ بکات و لێی ورد بێتەو، چونکە کەشتو
بەوێ کە ئیدی باشیو ئەندازەییە کە تەوا
بکات.

لویس لانکفۆرد گوتوویە: ئەبەت ئەو
فریزاندی کە لە کاتی ناخواتنی رەخنەیدا
دەربارە کارێکی هونەریی هەلی دەبێزین،
کاریکەرییەکی دیاریکراو لەسەر چۆنەتی
تێگەیشتن و هەلسەنگاندنی ئەو گارە جێ
دیلێت. ئەمەش لەبەر ئەوەی رێنماییەکی لێک
لە نارادان کە شینوازی رەخنەیی هونەریی
پێک دێن و هاوکاریمان ئەکەن لە
ئاراستەکردنی رەوتی دیالۆگی رەخنەیدا، نا
ئەمە سەرئەجی خۆتەرمان بۆ چەندە خاسیەتی
دیاریکراوی کاری هونەری رادەکێشیت^{١٤}.

شیکردنەو و هەولەدان بۆ تێگەیشتنی دەقیق
نیشیکێ کە وەرە، ئەم راقەکردنە هەبێ جار
ئالۆزە یان تەم و مژاوی، بەلام دەشتوانی
هەندێ شینوازی ئالۆزی بایەتیک
و دەرخات، چونکە گەر ئامارەکانیش
راستەو خۆ ئەبێ لە شیکردنەو و راقەکاندا،
هەر توانراوە بە بەکارهێنانی هەندێ
موفردهات لایەنی لە چەمکەکان لە بارودۆخی
جودادا دیار بخرێ.

ئەفسۆونی دەقی زیندووش لەوەدایە کە بە
ئەمری دەمینیتەو و بەردەوام دەکری راقە
جیاوازی بۆ بکری. وەلێ ناییت ئەوەش لەیاد
بکری کە کام کەرەسانە دەقە کە لاوەکین.
واتا لە خەمەشی کەرەسە سەرەکیدان بۆ
کەیانە مەبەستە کانسەر ییەکان^{١٥}.

ئەوێ لێرەداو لەم دێرەدا هەستی پێ دەکری
ئەوێد کە خۆشویستن و عاشق بوون بە خەزۆ
ئارەزووکانی مەعریفە لە دوا جاردا بوونەتە
کەرەسە لاوەکی تاوێ کو خەتو خالی یارە پێ
هاوتاکە. لەو پەری جوانی و شینووی
ئەندازەیی و شینووی دروستی خۆیدا لە هەزری
خۆی بیهێنیتە دەرەو و بە خۆتەرمان بێی ئەم

ئەو زانیوید کە دەتوانی پرسیار لەو شتە
بکات کەوا پێنۆستە زانستییانە بکاتە وەلام
تیاپاندا. چونکە زانست و لێ تووژینەو
گەیدەندەری مەزۆفە بە راستی، راستیش لە
روخسارو لە ناوەرۆکی داتاگاندا دەپیت
خۆیان دیار بخرن. چونکە بە داخەو زانیی
بوون و رەهایی هێندە ئاسان نیە.

دەکری ئەم بارە بە ئەقلائیەتی مەزۆفە ناوژە
بکری، چونکە گەرمان بە دوا مەسەلە
راستیدا خۆی لە خۆیدا مەسەلەیدەکی
ئەخلاقی و ناکری ئەم کێشە هەبووی مەزۆفە
هەروا لە خۆو لە هەزەرە لاوێرد بکری. خۆ
ئەگەر بشکری، ئەوا ترس لە بەکاربردنی
زانست، رۆلی پۆزەتیف و ەردەکری، پەمەش
بازنەدی نەبراوێ بوون و ئەبۆندە سەر هەل
ئەداتەو.

ئالێرەو خۆنەری ئەم شیعەر، پێی دەکری
بەتوانیت هەندێ لەو راستییانە بپێت، وەک
ئەوێ ئەم تێکستە وروژیتەری بیریک
مەعریفە، ئەگەر ئەوەشی ئەکری پێنۆستی
خەتو کە هەندێ بیرۆکە بەدات تا نێمە
خۆتەری شیعەرە کە بباتەو بۆ سەر دەمانیک
کە کەم جار ئاوری بوون و ئەبۆنیمان لێ
داوەتەو. وەک مەسەلە ئالۆزی رەها،
کاتیک وایدەستی داوەکانی پەریزادەیدەکی
جادوو باز دەبێ.

نمونه‌ی دووهم:

وهفایی ئیدی بەسە عیشق و هەوای سەرە
پێنۆسە ئەم هێندەسە بپێتە خەت و خالی یار^{١٦}

هەموو دەزانین کەوا باسی ئەندازەش بە شینو
زانستییدەکی دیسان نیو سەدە دوا و هەفایی
ئەوجا ئەنداز یارمان هەبوو کە لەسەر
نەخشەیدەکان تان و پۆیەکان دیاری بکات،
وهفایی کاتی ئەندازەییانە مامەلە ئەکەل
نەخشەیدە پەردەستیدا ئەکات، وەک ئەو
ئەنداز یارە واید کە لەسەر وروژیتو
هەندەسەیدە پەردەستی مامەلە ئەکەل

١٢- دیوانی وهفایی. چاپی دوهم ١٩٨٤، ل ٣٨

١٣- لانکفۆرد، لویس. مبادئ الحوار النقدي. النقد الفني. ترجمه: زیاد سالم حداد. دار المناهل، گبعل الولی، بیروت. ل ٧١-٧٨.

١٤- الجمل السرکانه

١٥- ماموستایان.

١٦- فخرخوازان

بیره وه ریه کانی وه فای

((تحفه المریدین))

گردو کوئی: ماموستا قازی محهمه د خزر
له فارسییه وه: محهمه دی حهمه باقی

من بده کوئیدی نو جوړه که سم که دهنگی خوشه
لوینی خوداش بوی بوته نو او پوښاک و پوښه
به چریکی خوش، هم دل بیات و هم کیان به به خوشیت
وه فای بوی کیان و دلسو و تاونیش هید و پرغوشه

زستانیک دوو دهر ویش میوانی خاندقا بوون. به کپکیان خدکی ولانی
بوخاراو نه ویتریان خدکی ولانی کشمیر بوو. کابرای کشمیری
زور بهی شه و رور له خدمت "شیخ" دا غزه لی به مقام ده چری،
غزه لی ودها سدیرو سمدری به دهنگی به رزو به زمانی فارسی و
عده بی ده چری، که نه مجوره غزه لاند لدم ناوچدی، نه له کس
بیستوو، نه له هیچ کتیبیکشدا دیوو. به راستی دهنگی زور
خوش و چریکداری هدیوو. به تاییدت له زار او دهی کابولو تورکمان و
سمدرقه ندیدا، دهسه لاتیکی زوری هدیوو... چوارینهی (۱۱۵):

مدکښ به چاوتی بادامیږه، که چلو دهکښی
پیرانی هزار سلش تڼکه ده او نوبانگيان ودری
هر بیدک تاق سر نیک وانی وهایی و د بات
دی ناخوچ بکات، که که رستی بکات له جام و دقری؟

لدم کاتده من و بهر یز شینخ نو و در دین و خدلیغه دیک تر، که له نریک
کابرای بوخارایی - یډوه بوو، هر چنده به زور تګاو پارانده، داوامان
لنکړد که نویش دهنک هدلیری و غزه لیک بلیت، بنه ووده بوو، خو
لی ندبان کرد، منیش چواریندیکدی زور به جی و ریم نووسی و
پنښکدهشی نو زاتم کرد، که داوای مقدم چرین له کابرای بوخارایی
بکات، چونکه له فرمانی بهر یزتان ددرناچیت و چنده شیعریکیان بو
ده چریت، نو زاتش پاش خویندندوی چواریندیکه، پیچایده له
گیرفانی پیروزی ناو هیچی نهوت، دیسان تکاملی کردود، نه مجارده
نمو زاته هیچی نه فدرموو، چواریندی "۱۱۸":

وهایی دلیک تثری سفا بی
نورانی و دین، کاتنی له خدمت نولیا بی
سیری کلنی رهش، چون دهنیت زنی
کاتنی که تیشکی خور له تکیا بی
له پین و د کورت و دهم و دوست هست و خوشی لی دوستانه

بدمجورهی باسمن کرد، نریکدی چوار سعادتیګ شوه به سیر چو،
شینو هات و خوراو دانیشخوانی کوره که، یدکه یدکه که به کاوه خو
مؤلعتیان خواست و بهر و خانه قاو شونی دیار بیکراوی خویان روش و
نارامیان کورت، بو سمیه پنی به زیره کی و پنداکریی زوره وه، له کابرای
بوخارایی - مان پرسى: بوجی له کدل نو هدمو تګاو پاراندهی
نیمده، له کوره دلخوازده، که وک به هدشت و ابوو، غزه لیکت
نه چری؟ وئی: نه کهر نو زاته که وړه یدش بی فدرمو واید سلی،
نمدده کورت، نو سوا ندم رازی یندندکی و قرو قده و نمر نه کردندی نو
زاته، به کابرای بوخارایی - بو دانیشخوانی کوره که دهر کورت و به هوی
پتر نریکایدتی، چواریندی "۱۱۹":

لی شیدای سیای جوانی و دوه و د روضار پی تی
هد تګو کتی و د کو وهایی: خوت و زنجیری شیشی؟
باله خدمت پی پیاو، چنه پیر بهر بغونینست
نرانیش و ک به هدمو نو دنی که له نالینستی

زستانیکش خوالینخو شپو: "خدمه مین" تی برام له خاندهای نو راته دا
خدریکی تهریقده و چله کیشان بوو، شویکیان له دواى نوژی
خدوتان پینکده دانیشخوین، منیش یدو هویده که زور سیری
نیشتیمان و تاسه ی مال و منالم دکرده، به پنی فدرمو وده ی
پنغه مبر "دخ" که اولادنا اکبادنا دلته نکى و خدمناکیم ددرده بری و به
دردی دوری پدشیو بوو، چواریندی "۱۲۰":

ماوه یدک خوشخوانی نو زاته بوو، کابرای بوخارا - بیش دهنکیکی
خوش و به سوزی هډوو، بدلام نو زاته قدت داوای مقدمچرینی له و
کابرای نده کرد، له کاتیکدا که نو زاته، خو زور شیدای دهنکی
خوش و دلرفین بوو، بدلام له روالده زور جنکه ی سدرسورمان بوو، که
بوجی جار جاره داوای غزه ل خوانی له کابرای نده کرد، نیشدش
سهرمان له رازی ندم کاره دهر نده چوو، تا شویکیان نو زاته،
نریکدی چل کدی له سادات و خدلیغه و خاندان و پیاو ماقولانی بو
دیو دخانی تاییدتی خو بانکیشتن کرد، شینخزاده کانی نو بنده مالیده
کابرای کشمیریش له و بی بوون، نو زاته فدرمووی دینی بانکی کابرای
بوخاریش بکن، نویشیان هینا، نو زاته چنده سعادتیګ له هدمو
بابه تیک، له و ته بهر زده کانی نو بنده مالیده مدزندی پنښکدهش کردین،
کوره که مان به باسی زانست و حقیقت و سدره لدانی چاکو دارژانی
بدخشش و بهر کدت و بارانی روونکی و خوشه ویستی، دهنکوت کوری
رو حانیکدی جیهانی پیروزی سهره ویده... چواریندی "۱۱۶":

وهایی دلیک تثری سفا بی
نورانی و دین، کاتنی له خدمت نولیا بی
سیری کلنی رهش، چون دهنیت زنی
کاتنی که تیشکی خور له تکیا بی

که نو زاته جار جاره یندنگ دهبوو، کابرای کشمیریش به دهنکی بهر
ده پیریګانده و غزه ل دهنکوت، تا زیاتریشی ینده چوو، دانیشخوانی
کوره کهش زیاتر دهراندوه و زیاتر گیانی تازه یان تی دکرده، هر
که سدهش له شوی قدهر، به کورده توانا و شانی خو، له ناره زووی
لدهش و دنیایی، بهر و جیهانی روح، دهبزواو هلدده فری، لدم ووه
وتوو یانه: روانی گوره پیاو زور بهر خدو نریکایدتی کردیش له
پیاو عارف، که نجیندی پر له زانسته... چواریندی "۱۱۷":

نم به شه له دستنوسه که دا به شى ستيه م بوو، که له وه دهچی
هنديک له به شه له ناو چوپیت،

بوخارا: شارنکی دیرین و به ناو بانکی خوره لاتی
"نوزبه کستان" هو که وتوته سهر که ناری دوبری "زهره فشان"
مانای "بوخارا" به واتای: پر زانست دیت، چونکه همیش
زانایان و گوره نوسه رانی لی بووه،... لغت نامه ده خدا - ج ۴۹۸ -
جلد ۲)

کشمیر: هریمکی که وړه له هیندستان و که وتوته دامینی چیا
به رزه کانی "هیمالایا" که دوبری "سند" پاراوی دهکات، له
دووی جوګرافیه و ده بته دوو بهش: بهشی باشووری خورناوای
دانیشخوانی زورتر تیدایه، روو بهری کشمیر "۸۶۰۰۰" کیلومه تر
چوارکوشیه، که "۲۱۲۰۰" کیلومه تری چوارکوشیه ندم روبره،
که وتوته ژیر دسه لاتی پاکستان، دانیشخوانی کشمیر،
تیکه له یه که له نابینی هیندی و سیکو و مسلمان، پایته خته که بهشی
شاری "سرنیا کهر"... لغت نامه ده خدا - ج ۱۸۲۷ - جلد ۱۲)
کابل: پایته ختی نه فغانستانی نیستایه.

رۇڭلىك خىمىي يار، سىرى لىن، دام، دىلى ۋاكىل كىر
ۋەقايى، ئاكر بىر بۈيۈ خىرمان، ھىمۇ كىرى كىرت
ۋى، چۈنگە ئاكاى لى ۋى، بۈيۈ يار ھات، ۋى؛
ناھى تۈ بۈ، ۋا ۋاۋىنىسى كىرت، مەنى بۈ خۇى بىر

مەۋىستاقى نەۋەب، يىك ئامۇڭ كىرى خۇى ۋا كىر ۋا بىيان
ۋەبىوت نەم بىنە، چاك بىنۋە سۈدە لى سىر بىرەن كىيان
كىر ۋىستە ۋە كۈ نەم، رورورەش ۋە ۋو ۋووت لى نىت
ۋەقايى، ۋەكۈ قىلەم ۋا بىر، بۈت ۋو ۋىرمان

دەموت ئىكەر ئەم جارە زىستان دۋايى بىت ۋە ھار بىكات، پىنكەۋە
مۇلەت دەخۋازىن ۋە دەچىنەۋە بۈ نىشتىمان ۋە خەرىكى كاسىي ۋە كارىك
دەبىن ۋە نىتر تۈناۋ تاقەتنى ئاۋارە ھىم نەماۋە، دە دۋازە سالا لى نىشتىمان
دۋور كەۋتۈمە تەۋە ۋە ۋوۋى ياران ۋە خۇشەۋىستىنىش بىر ۋىتەۋە، لىم
كانەدا لى نىۋان مەن ۋە براكەمدا، نوۋرىكى ۋوۋناك ۋە بىر كەدار دەر كەۋت،
ۋەك ئىستىرەى بىرە بىيان دەدرە ۋە شايدەۋە، چۋارىندى "۱۲۱":

نەى بىستە دۋورى تۈ، ۋەردۈ نازار ۋە ئانلىكى پىنەم
ۋەكۈ ۋەقايى، ھەم دىلى بىرەم، ھەم كىيانى كىشام
ۋەم كازنە لى بىكۈ قىزى شىۋاۋىت بىم
كەچى بۈ ۋە داخ، ئىۋان بۈۋەۋە، لى قەسى نەۋسام

ماۋەيدىكىش ۋەستىاۋ سەبىرەم كىر، كەچى ئەم ھەست پىنكەردەم، بە
ھەستىكى مېنۋكى (مەندەۋى) بۈ، بەلام ئەم بلىسە نوۋرانىيە، ئەۋەندە
بىر كەدار ۋە ۋەشاۋە تىراۋىز بۈ، رەنگ بۈ بە ھەستى ۋە ۋەلەتەش
بىيىنرايە، بە براكەم ۋەت: كە لىم كانەدا ھەست بەۋە دەكەم، ئەۋ زاتە
لەمالى خۇيان بەدلى ئاكاى لى مەن ۋە تۈيە، براكەشەم چاۋى لىك ناۋ پاش
دۋو دەقىقەدەك ۋەتى: تۈ راست دەكەيت، ۋا ديارە ئەم نوۋرە لى
تەۋە جۈھى ئەۋ زاتەۋە بىت، مەنىش سەبارەت ناخاۋىتى پىشۋومان ۋە
باسى نىشتىمانەۋە، پەشيمانىم دەر بىر ۋە نەۋسا ۋەتم: ھەتا زىندۋو بىم،
لىرە نارۋم، ئەكەرىش خۋاپى خۇش بىت دەستبەردارى خىزمەتكارى
نەۋ زاتە ناھ، بەھارىش بە نىيازى سەردانى نىشتىمان، نىزىن دەخۋازم،
پاشان بۈ ئەم دەروازەيە، كە روۋكەۋە كەبەدى راستانە، دەكەرىمەۋە
ناۋچاۋان لى خاكى دەسۋەمەۋە... لىم باسەدا كە نوۋرەكە ۋە بۈ،
چۋارىندى "۱۲۲":

ۋەم نەى بىتم، روۋى تۈ، بۈ روۋى مەن، ۋەك قىبەلە كاسى
بالاى بىر زىشتە: سۈلى ناۋات ۋە دارى ھىۋاسى
قەت نايكۈرەۋە بە تەخت ۋە تاج ۋە مۈلكى پاشايەتى
كاتىن ۋەزىرەۋىن: ۋەقايى، ھەر تۈ سەكى دەر كاسى

پاش تاۋىك نۆكەرىك ھات ۋەتى: مېرزا ئەۋ زاتە دەفەرمۈۋىت بىچىتە
خىزمەتى، براكەشت لەكەل خۇت بىدەيت، بۆمان دەر كەۋت كە ئەۋ زاتە،
ئاكاى لى ھەمۋە باس ۋە خواسەكەى ئىمە بۈۋە، ھەردۈكمان بەۋەپەرى
شەرمەۋە چۈيەنە خىزمەت پىرۋىزى، ھىشتا مۇلەتنى دانىشتىمان پىن
نەدراۋو، كە ئەۋ زاتە فەرمۈۋى: مېرزا پىنم بلى لىكەل براكەتدا
خەرىكى چ ۋاۋىزىكىت؟ لى بىرى چىدايت ۋە مەشەۋ چىتان دەۋت؟
راستىم پى بلى، چۋارىندى "۱۲۳":

غەزەم كىر: بە قورىانت بىم، ئەۋ كاتەى نۆكەرى ھەۋالەدەرى جەنابەت
ھات، دەموت لە خىزمەت ۋە ھاورىنى ئەۋ زاتە دۋور ناكەۋمەۋە نەكەر
خۋاپىنى خۇش بىت، تا دەمەم، لىم دەروازەيدە جى كەۋشى تۈ ماچ
دەكەم، بەھارىش بۈ سەردانى نىشتىمان، مۇلەت دەخۋازم ۋە پاش
ماۋەيدەك دىمەۋە، ئەۋ زاتە زەردەخەندەيەكى ئەۋەندە دەر ۋەخايدەنى كىر،
پاشان رەنگ ۋە روۋى پىرۋىزى سۈر ھەلەكەراۋ چاۋە پىرۋەزەكانى
فرمىسىكىان تىدا قەتەيس ما، دىسان فەرمۈۋى: ئەى بۈجى باسى پىرس
ۋە ۋاۋىزەكەى سەردەناش ناكەيت؟

غەزەم كىر: بە قورىانت بىم، تۈ بۈ خۇت ناكا لى سەردەناۋ كۈتايى
باسەكەمان بۈ، نىتر بۈجى شەرمەزارمان دەكەيت ۋە لى گوناھمان
نابۋورىت؟! دىسان بە زەردەخەندەيەكەۋە فەرمۈۋى: بۈ تۈ ۋا چاكە
لەللى مەن بىيىنىتەۋە لىبەر چاۋمدا بىت، خۇ ئەكەرىش بىرۋىت،
ناتۋانىت نەكەرىتەۋە، ئەم چۋارىندەشى خۋىندەۋە، چۋارىندى
"۱۲۴":

يار رەشەيدەكى ۋاى لى كەردەن مەلە كىرەۋە
كە تارۋ پۈكەى ھەر لى نەۋىنى خۇى دارىشتۋە
تاۋىك بۈكە ۋە تۈۋىك بۈ ۋە بىرەم كە مەن كىش دەكا
بۈ ھەر بىلەيدەك خۇى سەيل بىلات، مەنى بىرەۋە

رۇڭلىكىشمان لە دۋاى نوۋىزى نىۋەۋە، لە خەرمەۋە خواستىمى ۋە چۈۋەم
خىزمەتى ۋە بە پىنى فەرمان خەرىكى نوۋسىنى پىنۋىست نوۋسىنەۋەى
ۋەلامى نامە بۈۋم، نوۋسىن زۋر بۈۋن ۋە ھەر دۋايى نەھات، بانكىيۇز
بانكى غەسرى داۋ ئەۋ زاتە فەرمۈۋى: مەن دەچمە خانەقا، تا نوۋىزى
جەماعتەۋ خەتم دەپرىتەۋە، تۈش نوۋسىنەكانت دۋايى پىن بىنە، ئەۋ
زاتە رۈشتەۋ مەن تەنھا مامەۋە دەستەم بە نوۋسىن كىر، پاش نوۋسىنى
چەندە لاپەرەيدەك لە پىر دايكى ئەزىزۋ مېھرەبانى سۈرىدان ھات ۋە ئە
پىشت پەردەۋە بانكى كىرەم: ئەكەر بىر سىتەن ۋە خۋانت بۈ بىنەم، غەزەم
كىر: زۋرەم بىرسى نىيە، دىلەم ھىچ نابات، دىسان فەرمۈۋى: ئەكەر
جەلەكانت چەلەن بۈۋن، با كەنىز بىنەم، بىيان بات بىان شۋات، ھەر
پىنۋىستەدەك ھەيدە، بىللى غەزەم كىر: نىستا كارۋ سەرقالى زۋرەن، با
ئەم پىنۋىستىانە بىكەۋە كاتىكى دىكە، لىم كانەدا دىسان پارچە نوۋرىكى
لە زۋەرەۋە مەشتەرى ۋوۋناكترەم لى دەر كەۋت ۋە ۋەك ئەۋ جارەى پىشۋو،
كە باسەم كىر، لىبەر چاۋم دەدرە ۋە شايدەۋە، چۋارىندى "۱۲۵":

بە يادى روۋى نەۋ، مانگە نىۋە نەۋشە
لە نىۋەنى شۋا، ھەتاۋ دەدرەۋش
ۋەقايى قەدرى نەۋشۋەى قەدرەى كە پىنى نەزائى
ۋەك پىن نەۋەبان، دەستى چۈۋە ۋە ناۋ خەزىندى بۈشا

پيلاوونې خود، په چاوي د هروون نيمه د پيښن
و د فاني، نام، هر له خواوه هموون د خوښن
د يارو ناو يار، ناڅکړلو پوښراو، لايان واک په ک
چونک به نووړي خواوه د هوارن، خوښان د هونوښن

ساليکيشيان له وهرزي زستانو له مانکي ردهم زاندا، گردهو پيدکي
پينچواندي، تدريقه تي پياو چاکانم لي قدموا، جگه له کردکاري مهن،
کدس ناگاي لي نه بوو هر چنده غوسل و توبو پدشيمانو دادو هاوارو
داواي لنيووردم د هکرد، نهو دلره قيدي که به هوي نهو کردهو ديدوه، له
دلندا رسکا بوو، بيووه هوي کاسي و ورپه و لانه ده چوو...
ماوه پيدکيش به کريان و شيوه و دانه چوقه، له ناو ناودا مامهوه و
کړنوش و زه ليليم کرد، نهو خدوشه نهو دنده، له دلم دهرنده چوو، که
بيته هوي هيوور بونهوهي کيان و کرانهوهي روالدت و دهر وونم.
چوارينه ي ۱۲۹:

روژنيک به دله، يادي پرچم و زولفي يارم کړا
ناوښتي سيارو ورساري جواني، خيرا ژونکي کړت
بروي خوي دهر خست و خوي له و د فاني نه بان کړو. رويي
يار هات و روژ هات، شو به يار ايوور

به ناچاري به دلي پر خوښهوه، له ناوه که هاتمه دهري و به هه زان داخ و
پدشيمانپهوه بروم کرده خاندقا، بدفريکي زور يار ييوو، بدرده و اميش
هه دهباري، که خوم به ژوري خاندقا کړد، نهو زاته روو له قبيله، له
ميحرايدا دانيشتهو. باش له بيرم نييه لهو کاتدا نهو زاته قورناني
پيروزي دهخوتند، يان مراقب" بووا منيش چونکه نه خدساوه بروم و
زوريش سدرام بوو، به لدرز لدررو ددانه جوقه زورهوه، به کاده خوو
به شيوه پيدک که نهو نه ميپيښت! له ناگري ژووري خاندقا که نريک
بوومهوه دانيشتم، هيشتا تيني ناگره که باش لني نه دابووم، که نهو زاته
سدري پيروزي بدرز کردهوه بروي تي کردم و گاري کردم: وهره لاهوه
لهو کاتدا خاندقا نه موريدو پياو خاس و زاناو مدزن و خدليفه، جسمي
دههات، هينديک خدريکي خوتندنهوه و کومدنيک خدريکي دوعاو
چندد که سيکيش خدريکي گاري تهريقت بوون، له کدل
بانگ کرده که نهو زاتدا، هه موو تيکرا سدريان بدرز کردهوه و
چاو دناو بوون بزانه نهو زاته، چيم پي دهلي! منيش خيرا بوم دهر کهوت
که نهو زاته، له بارو دوخدهي من که يشتهوه، به ترسو لدرزو شهروم
سهر داخستن چوومه پيشهوه، فدرمووي: وهره پيشترهوه، نريکتر
بوومهوه، ديسان فدرمووي: وهره پيشترهوه، چندد هديکاويکي
تريش نريک بوومهوه، ديسانده فدرمووي: وهره پيشترهوه، هدا
ههردوو نهونوم له ههردوو نهونوي موبارهکي جووت بوون نهوسا
فدرمووي: يو نالوزاويت! چوارينه ي ۱۳۰:

وتنه له دست زولف و پر پرست واپريشه
هله ودا بوم و شپه زده شيواو، هر سرکه روانه
پيکني وتي: و د فاني ياني گولي شه که بکړه
کورج که بوونه ته دواوي دهر تي توو يو توو دهرمانه

هه موو پارچه کاني لدم، نه دندامدکاني ناوهوه و دهرهوه، هه له
پدنجدي پيمدهوه، تا تدوقي سدرم، به هوي دهر کهوتن و دهره شانهوهي
نم نووره و کارتيکردني نم نريکبوونه، نو قسي خوښي و سووتاني
يدکپارچه يي و شادي بوون، بدردهوام چاوم برييووه نهو پارچه نووره و
ناردهقم دهرشت و ورده وردهش گاري نووسينم دهر کرد، چوارينه ي
۱۳۱:

رووي نازيزم دي، به هله و دايي به شونين تيشکا چووم
وتي: و د فاني، چي دهکي، تازه وامن دور کړو تووم
نيرکړه کانيه ييني و خوم نکرت، کهوتنه سر زهوي
پيشهوه ي بادهم خوارو پيشهوه، مست و خومار يووم

لهم دوخدها بووم، که دهر گايان کردهوه و خوانچه پيدک خوارديان له
ته نيشتمدا دانا، منيش به هوي سدرقالي و کارو بينين و خدريکبوونم بهم
پارچه نووره وه، که واک نه ستيره ي دهه بدايي، رووناکو دهره شانهوه
بوو، هوشبهرو عهشقه دهر بوو، بريستي و ناخوادرنم لدير نه مابوو،
ماوهي نم دوخدهو شايدتي نم ديداره، واک ديار بوو، له دواي نويزي
عدهرو له سهره تاي دهست پيکړدني نهو زاته به خدتم، هدا دوايي
هاتني بدردهوام بوو، کتوپر نهو بلنسيه به بدر چاوم ون بوو، له دواي
دوو سي دهقيده، نهو زاته هاتده مال و فدرمووي: نامدکانت دوايي
نه هاتني؟ عدرزم کرد: نه خير قوربان، فدرمووي: بوجي؟ عدرزم کرد:
کاغه زه کان زورون نه مرف دوايي نايدين، پاشان فدرمووي: ندي يو
ناندکنت نه خواردوه؟ وتم: به هوي نووسينهوه دهر فدت نه بووه،
فدرمووي: ندي له کدل کيدا ده دوايت؟ يو ميزهرو جلدکانت نه دواوه
بيشون؟ زور چلکن! چوارينه ي ۱۳۲:

دهاي چوله که بترسه لوهي شاپاز نيست به ات
به رقي نازو فيزهوه، تيکنيک به دلتا بکات
نمان و د فاني وريا به دلي يار نه رونه ميپيښت
نم کړه و د هيت باس ده کاتوهو به چاوتيا و دات

وتم: به قوربانتم يم. تو که يو خوت دلي پر له ژدهنگ و چلکنی منت پاک
ده کردهوه، من نير ناسوده بروم هيچ خدمي شتي جل و بدرگم نه بوو،
يو راستي قسه که شمشايدتي دادپهروهره و بدلکدي رووناکو نوراني
هه بوو، به زهرده خندهوه لنيم نريک بووه له رادهي نووسين و باس کردن
به دهر، لوتف و ميه ره باني له کدل نواندم، به دهستي موبارهکي خوي
عدهامدکمي له سهرم هه لکرت و عدهامدکدي سهری خوي، کرده
سهرم.... هه و ايدک له سدری دام، واک نهوهي ميزهري لاويتم
له سدر کرابيت، هه چنده خوه که دم زانينم نواندو خوم لادا، که خاکی
پيروزي بهر پيت، نيشاني سهرمه و شايدني عدهامد نييه، قبولي
نه فدرموو عدرزم کرد: کهواته شايدني سهری وا که وهره نيم، لوتف
به فدرموو بچکولهي که رهوه، دوايي نه دهستي موبارهکي، عدهامدکدي
کرده دوو کووت نيودي له سدری من بهست و نيوه کدي تريشي له
تافيکدا دانا عدهامدکدي تري له تافدکه داکرت و له سدری پيروزي
کرد، چوارينه ي ۱۳۸:

ئەو ئەندە شەرم و خەجەلەتەم دەخوارد، وەلام پێ نەدرایەو وە سەرم داخست. دێساندەو هۆی ئالۆزای و سەرسامییەکی لێ پرسم. منیش بە هەوای ئەوێ ئەم پێ ئەدەییەم بە چاودا نادادەو، بێ ئەدەبتر بووم بە هەلە و تەم: ئالۆزی و ترسو و بیم، بە هۆی کارو باری خەتەندەو، دانێشتوانی خەندەقاش بە سەرسامیدەو چاویان بریبوو و نێمەو هەموویان چاویان کردبوو بە چوار. ئەو زاتەش بە تەوێجەو کردنیک، هەموو دلەقەیی و ژەنکی و ژاریکی لێ سەرمەدەو. چوارینەو: "۱۳۱"

و تەم: کەر شەوێک بە ناسوودەیی و نەشاد بقیینم
بۆت هەلە و نێشەم هەموو پێژارەو خەمی و نێرینم
لە بەختی باشی وەفایی، و ابوو روخساریم بینی
نێتر بە باچوون. دادو کارنەو سەلانی ژینم

پاشان فەرمووی: فلانی، بەندەکانی خوا، ئاگاداری بەزەیی و لوتف و لێبوردنی خۆی پاک و مەزن نین! کە چەند زۆرو بێ کۆتای و بێ براندەو. ئەو گوناھەو تۆ کردوتە، لەو بارەگا پاک و مەزەندە، هیچ کەلێنیک ناکریت. مەترسەو خەمناک مەبە. بەلام بە ئەدەب بەو رێوشوونێ ئەدەب لەبەر مەکە. جارێکی دیکەش نابێ ئاوا بێ ئەدەب بیت. پراکرتی ئەدەب، دەهێتە هۆی نزیکایەتی زیاتر، منیش دەستی

موبارەکی ئەو زاتەم زیارەت کردو بە ناسوودەیی هەستام. چوارینەو: "۱۳۲"

نەری ئەو بەندە، وەفایی، و نەت بۆتە دوو نیو
کەیلە ل ترسی، دۆزوخ و گێشەن لێپر سێندە
کەرچی گوناھەت زۆر زۆرو گۆرەو کەرە
هێوا مەبەرە چون خوا مەبەرە بەندو پەر بەخشیندە

هەمیشەش کیسەو مۆری موبارەکی ئەو زاتە، لە لای من بوو. هەندێ جار بۆ مۆر کردنی نامەو نەپینی، کە بە خەتی موبارەکی خۆی دەینوسین، کیسەو مۆرەکی لێ وەرەگرتەو دەیدامدەو..... رۆژێکیان بە دەستی موبارەکی کیسەو مۆرەکی دامدەو، نووسینیکی زۆرم بە سەردا کەوتوو. پاش ئەوێ تەشریفی روشت. کەرەمەدەو بۆ مالی خۆم دەستم بە نووسینی رەشنووسی نامەکان کرد. تا نامەکان بە مۆری پیرۆزی مۆر بکەم. دیم ئەشەرفییەکی زێری فەتەح - عدلی - شایی لە ناو کیسەکەدا. سەرم سوڕ ما! دەبێ ئەم ئەشەرفییە زێرەو بۆچی ئەم کیسە نابێت؟ قەت شتی وای پرووی ئەداوە خۆ ئەکەر بۆ تاقیکردنەو، ئەو زاتە هەر خۆی لە رۆژی پەکەمەو چاکەو خراپەمی تاقی کردۆتەو و دلو چاکەو منی لە مەحەک داوەو کردویدەتە زێری بێ خەوش. چوارینەو: "۱۳۳"

و تەم: ئەو بێتم. پرووی شیرینی تۆم ناوا خوش دەوێ
لە کۆل روخساری تۆ. بەهشتی ناوام بەرکەوێ
خۆزکە دەخوازم کە هەر وەفایی لە دەورت کەری
فەرمووی: منیش هەر ناوام پێ خوشە، ئەکەر بۆم بلوێ

پاش سەعاتینیک، کە نامەکان تەواو بوون و مۆر کران. نۆکەرێکی حەرەم بەنگ کردو ئەشەرفییەکەم داوە دەستی، تا بییات بیدادەو بەو زاتە. لە پاش دوو و سێ رۆژ، ئەو سا بێرم کەوتەو بەو زاتەم راکەیان. کە ئەشەرفییەکی زێر، لە ناو کیسەو مۆرەکەدا بوو فەرمووی راست دەکەیت ئەو چیت لێ کرد؟ عەرزەم کرد بە فلانی دا ناردەم خەمەت بەرێزت. فەرمووی: کەس نەیداوم. پاشان نۆکەرەکی کار کردو پرسماری سەپاردەکی کرد. عەرزەم کرد: مێرزا راست دەکات، بەلام ئەو کاتەو دەموست ئەشەرفییەکەت بۆ بەرێزتەن بێنەدەو، بێرو هۆشم لە لای خۆم نەبوو، نازانم لە کۆی ئە دەستم دا کەوتوو و لێم بزر بوو. نۆکەرەکە کێل و کەو جایدەتی دەنواند. کەم ناوەزو ساویڵکە بوو. ئەو زاتەش فەرمووی: بچۆ تەو یەلێ ئێستەکان بکەری. چوارینەو: "۱۳۴"

رۆژێک چوو بە باخ، تا خەمی و نەم کەمێک بە باچێ
بە سە نازەو یار شەرمەزاری کردم دەستە بێ
بە وەفایی و تە: شەرمەت بە خۆت بێت، چون ئەبێ ناوا
و نەوشو بێسم، یان کۆل و پرووی من، دەکەیت بە یەکن؟

بېچکه نه وېستان، وېفایې هرچې که لاره زووت هن
ده ستر واریان به، نه مانه بو تو، هموویان هلن
وریا بره و ددستو زمانیش له خراپه بشو
هر نه م زمن و ددست، شایه تی له کارت ودهوت

سائیکیشیان له هاویندا، نهو زاته یو گورینی ناو ودهوا له نه هری،
رووی کرده هاوینه هوارې میدانان، هاوینه هوارې میدانان،
زوزان ودهوارې نهو زاته بوو، نریکدی دوو مانک لهو شوینه فینکو
خوشو پر له کانیاوی سازگارو سارده مایه ده، دواپی لهویو بهر
نه هری بهرې کهوت، کومدلیکی زوری موریدو ددستو پینودنو خرمو
کدسو کاری، هاورکینی بوون، هدا تگدیشته گوندی پیسان نهم گونده
شوینی جووت و کاو موزرای نیو کاره کانی نهو زاته بوو، بو نیو ورو
لهو ی بارکو بندیان خست و هار کدسو به کاریکده خدربک بوو،
چوارینه ی "۱۳۹":

پېونیک وانی ووت به شمنی شوخ کولکم
نرانی چنده ناکات هید له ناو کله کم
بشوه له سو دوا بو مالکې من، ذرمو وېفایې
به هیچ بوزنی بازاران نه وری و نه شکی دکم

نهو زاتدش به تهنیا بهر و نهو بیستانه دی چنراو خرم تکر بوو، به
پنیان و زور به کاوه خو، بهرې کهوت، نهو زاته کاری کردم، منیش
جوومه خرمه تی نهو زاته،
پوستینه کدی له خوی کرده ودهو هاویشته سمر کا- کدسینکی
شندرکراو، فدرمووی نیره شونینکی خوشو دلگیره له ناپوره کدش
دوورین، وده دانیسته فدرمانیم بدجن هینا، دوا دوو سنی ددقیقه
هدستاو فدرمووی: تو شاری - تو زیره کیت، منیش کرمانج ولادیم،
وده با یچینه ناو نهو بیستانه و بکدرین، بزاین من و تو کامسان کرکدی
شیرین هملده بزی رین! چوارینه ی "۱۴۰":

میکنیر، که دهم و لویو خونیو پرویشی نه سرینه
دلقدی بسکیشی هزاران توییدو هزاران پین
به کره می خونی، هاتو بانیکی به وېفایې
زانی نه م چاه، کهرچی تالیش بیست بو نهو شیرینه

نهو ساتدش ریغی برده ناو بیستانه کهو تاویک تپدا کدرا، میش لدم له و
چاوم به کرکه گاندا ده کیراو به عهقل و هوشی خوم نریکدی حدوت -
هدشتیکم لنی کرده ودهو کردمنه کوشمه ودهو هاتمه وده، نهو زاتدش چوارې
لنی کرده ودهو به باوهشی پیروزی هدی کرتبوون و هیتانی، بانگی کردم،
وده به با یچینه ودهو شونینکدی خومانو کرکه کان لعت بکدین، بزاین
شاری کرکدی شیرین دناسی، یان من؟! لهو کاتدا، کد هیشته له
بیستانه کدا بووین، نهو زاته تاویک به سدر ساسیه ودهو وستاو رهنکو
رووی پیروزی کورا به چدشتیک ده تکتوت هدار چدپکه کول ودهاله
سورده بشکوت ودهو چاوه پیروزه کانی مهستو بازو سور پر ناو بوون،
رهنکو روی ودهو کولزاری به دهشتی لنی هاتبوو، دهمیست لهو کاته

نوکدره که رویشته و له پاش تاویک کهرایه وده، وتی: تدمدو زیده وده،
دیسان نهو زاته فدرمووی: بچو به وردی تدمیلکه بېشکنه وده، دوباره
خرم تکرده که رویشته ودهم دیسانه وده به دهستی بدتال هاتده وده وتی:
زوری بو کهرام له تدمیلکه، تدمدو زیده وده، بو جاری دواتر لهو
جینکدیه ی نهو زاته فدرمووی، نهو ده فیه کدی دوزیه ودهو هینای
دایدهو خرمه تی نهو زاته، چوارینه ی "۱۳۵":

وېفایې چات، که وک و لپه بلقی سر ناو
وده سر وانه، چلو بېوش لینی، بېشده لاه
نکر دهریزیک بکدوینه ناو نوقیانوسه
بیدو وده وده، هتاله چات دپاره نو چاوه

روژیکیشیان دوو کهسیان له کدس و کاری کابرایه کی کوژراو، به
تاوانی پیاو کوشتن هینایه خرمه تی نهو زاته، نهو زاته فدرمووی: بچو
نهم به سته زمانه تان کوشتو وده؟ حاشایان لنی کردو سویندی که وده یان
خوارد، که نه کدر لعتیشمان ده کمن، نیمه ناکامان له هیچ نییه، له پاشان
نهو زاته فدرمووی: هدر دوو کیان بهرین، زیندانیان بکدن، بکلو سیدین
ددانی پیندانی، به پینی فدرمان هدر دوو کیان که له پچه کردن و زیندانیان
کردن، چوارینه ی "۱۳۶":

دل بیهو شید او عاشقی زولف و پرچی پریشان
بیهو مایه و هوی دل نازار وانی یاری کیانی کیان
وېفایې کرچی له روا تده، خوینی تر شتو و
به لام نه م شید او عاشقه بیهو شیاوی زینه ان

بو سیدی به پینی فدرمانی نهو زاته، هدر دوو کیان هینایه خرمه تی، نهو
زاته فدرمووی: بچو نهم به سته زمانه تان کوشتو وده؟ نهو انیش پینیان لنی
ناو کوشتنه کدیان دهر خست و وتیان نیمه کوشتماندو حاشای لنی
ناکدین، لینیان برسین: نیوه بچو خوتان به زمانی خوتان هاوار ده کمن و
راستی ده لینی؟ وتیان: نیمه ده مانده و تی بلین نیمه نه مان کوشتو وده،
کدچی هدرچی ده کدین زمانمان نایهین و جکه له وتی راستی، هیچ
شتیکدی ترمان به زماندا نایدت و ناوتریت و لدم ددان پیندانه وده هیچ
دهسه لانی کمان نییه، چوارینه ی "۱۳۷":

وېفایې، ناو و یاره و واپیلدی می له ده ستایه
دنی و ده چنی و له ناو کوری مریغورو می پرستایه
جاریک به تیلدی چلو هلن ده کا، جاریکیش لینه
می پرست که می بزمی وده کیربی، بزمی مستایه

له دوایدا کار به ده ستانی حکومتی عوسمانی به پینی یاسای دهلدنی
پایه بهر ز، هدر دوو کیان ناردن بو ناوچه ی "وان" و زیندان و کدله یچدیان
کردن، پاش ماوه یه کدین کیان له زیندان مردو نهو ی تریشیان توانی
خوی له زیندان دهر باز بکات وده لنی، چوارینه ی "۱۳۸":

پر له خوښه ويستی و ناچارامیېدا، همدو گياني قوت بدهم به ددان بیکروژم. چوارینهی "۱۴۱":

نو کاتدی مریکېږ. هڅناوی بره پېښوه ده چوون
به درکووتنی. سه باخی نیرهم، سوز بوون، پشکوون
پنځه نینګه کی دوو سه وهایی هینایه کایه
عیشوه نازیشی وای کرد: هزاران مستی عدهم بوون

نهوسا فدرمووی: میرزا، گویت لینه خوی پاکو مه زن، چی
دهد فدرمووی! وتم: له دهورت گهرېم، نه هوشم هدیو نه گوش.
فدرمووی: هدی تدهالا د فدرمووی: تو باش من ناناسیت. وهک
وتویاند: زمان خاموشه بدلام دم پر له عده بی. زمانی پیروزی نهو
زاته پر له وتار بوو - و زمانی وهستاو قسه کانی تری چوونه پردوده.
چوارینهی "۱۴۲":

مریکېږ، که ویندی ناو جام و باده، سرمستی کردی
کولر هڅ بوویت، نست بووی، به هستی کردی
پیلایه کی هر له باده بی خوت دات به وهایی
سر خوش و مست بوو، ناواله دست چو له دهستی کردی

له دواي ندم وتدی، دیسان رهنګ ورووی پیروزی به جوړیکی تر،
زهره سپی و لاواز هاته پېش چاو. له پاش دوو - سنی دهقیقه، که ندم
حالتو هداواید به سدر چوو، فدرمووی: تو گویت لنی بوو، ناکادار بویت،
من چیم وت؟ عدرزم کرد: بدلنی. فدرمووی: چیم وت؟ وتم: شتیکی
ناوام له زمانی پیروزی بیست فدرمووی: سبحان الله. ندمه چ
هله لیدک بوو من کردم! بوجی هینشت؟ پاشان چند جارنیک داوای
لیموردنی خواست و فدرمووی: نهو کاتدی من زیندووم، لای کدس
باسی ندهکیت. چوارینهی "۱۴۳":

روژنیک نو پیرو شتیکی میغانم چاو پینکوتوه
دهستی وهایی کوشی و باوهشی خوی بؤ کردوه
له باده بی وای پر بوو له رازی پېښینه و "الشت"
جامیگی دامن و نیشاندی کی خوی تیا هیښتوه

نهوسا له سدر خو بدهره دهری بیستانه که به ری کدوتین و له بیستانه که
هاتینه دهره وه. نهو زاته له سدر پوسیتینه کدو کا - که ندمه که دانیشت.
منیش له بدهرم نهو زاته، له سدر زهوی دانیشتم. کهسمان له دهر
نهبوو. کدس ناگای له نیمه نهبوو. چونکه هدر کدسه به کاروباری
نمسهپ کویند ریزو شوتنی جهواندهو دانیشتنی خویدهو خدریک بوو.
پاشان نهو زاته فدرمووی: تو گرکه کانی خوت لبت بکه. یدک یدک
لدم کردن و لیم جهشتن. نهگدر چی به رهنګ وروو دهوایه وهک شدکر
شیرین و مزه دار بووناید، کهچی تامیان وهکوو ناوو کا ساردو ناخوش
بوون و یدک له یدک خراپتر بوون. نهو زاته، بهو له تلد تکردن و جهشتن و
فریداندی من بدهردوام پینده کندی و دهیفرموو: شاری! کوانی

زیره کیه کدت! دواي نهو چوار گرکه دیدی به دهستی پیروزی لنی
کردبوونهوهو هینایوونی. لبت لبتی کردن و له هدر کامیدان کووژنکی
لینده کردندهو پاکي دهرکردن و به دهستی پیروزی دیدایه دهستم
دهمخواردن. له تامو بونو شیرینی ندم گرکانه، سدرسام بیووم.
چوارینهی "۱۴۴":

نکر چی کونجیر. گول و ندرینی زوری پیویدیه
نم همدو رهنګش. هر له بدخشی خاکیویدیه
مایه پدسنی نیو یاره خنده شدکرینیدیه. وای
وهایی - یش ناوا. نمجوره شیعه شیریندی هدی

دیسان به زهره خندهوه دهیفرموو: تو شاریت و منیش کرمانج! عدرزم
کرد: له دهورت گهرېم گرکه کانی من همدو یان گرکه دی شیرین بوو.
بدلام به سیمحرو فیللی پیراندو تدردهستی شېخانه، شیرینایدی
گرکه کانی منت کیشاو له گرکه کانی خوت کردن. به کورنی چونت
بویت. وای دیت. له دوايیدا له همدو لایدهوه جهماوهر کو بوونهوهو
باسه که کورا. چوارینهی "۱۴۵":

نازی چوان و رسد کانی تو. هر ناوا بووه
نمی کیانی وها. نازاوهی چیم - یش وایرنا بووه
موجیمیزه کی پینک نینک کدت نهویدیه. کوا
کول. ژهریش بوو بېست. به سونګدی توه. له هڅنوبین چوه

سالیکیشيان له سدره تاي هاویندا، به هوی گهرمای زوری نه هری و
ناخوشی ناوو هداوای نهو ناوچه دیوه. نهو زاته لدرزو یاوی تووش بوو.
چند رژیکی به لغدم ناسازی و کدم هیزی هدی کوتایه سدری و
برستی لنی بری. چوارینهی "۱۴۶":
به نازیم وت: ندری رهنکی من، بوجی وای زهره؟
همیشه ژینی وهکو وهایی پر داخ و دهره
رووی خوی دهر خست و بسکی نالزوو لولوی شاردهوه
واته: دهرمانت، هداو کوپیند، لهو کدژو دهره
ناچار بؤ کوپینی ناوو هداو، رووی کرده دهقدهری "مبدانان"ی به زیر
کپراوی تاییدتی خویان. جهماوهریکی زوریشی له تدهکا بوو.
چوارینهی "۱۴۷":

بهو بدم وت: له تاو دووریت. هوار دایم
له بر شیرینی پینک نینک کدت. وهکو فدرهم
پینی وت: له ناو ناویندا بوو. وهایی - م بینی
دهی به چاوی خوسه بوو به. هر وایه یادم

لهو سدهره دا جهنابی بدخشنده خو. ندهکتای دهوران، تاقاندی
جهان، خوالیخوشبوو. مدلا عومدر ندهندی "هواندز" - یش له کدل
کومدنی فدی تشریفیان هینا. کاتی کدیشینه نهو دهقدهری، له سنی
شوندا چادریان هلد، یدکیکیان بؤ نهو به ریزه و فدیکانی و
چادریکی بؤ چیشتخانه و چیشتکاره کان و چادریکی تاییدتیش بؤ

سەردەرى ئەو ھەلەلە جارىو جۈاينى ئەو مىرگوزارە، بە ھۇي زوخسارى جۈان و نوورى كەمالى ئەو زاتىمە، كەس كۈيى بە مەيلى رابواردنى ناو ھەلەلە جارى نەدەداو ناھەقىشيان نەبوو. چوارىندى ۱۵۱:

ئەو شۇخى روى خۇي ناكۈرىتەو بە روى تابان
ھېچ نەقىندەرىك نىيە گىيائى خۇي نەگەت بە قوربان
بۇ چاگى چىرا، ۋەقايى نەگەر پەپوولە ھەروم
خۇي نەسو تىنىت چى دى لە دەست دىت بىنەكە گىيائە ان

لەو شۇيىندى كە جىنى دەركەوتى نوورى يەزدان، لەو پەيگەرە رۇحانپەدا كە ناۋىندى درەوشانەو بوو. ۋەك رۇۋى رۈوناك، روون و ناشكرا دەپىنرا، ئىتر لە بەرمەيدەر رووخسارى خاۋەن كەمالى ئەو زاتەدا، ھەدۋاى كۈلجار و ئارەزوۋى رابواردنى ناو باخ و بىستان، لە كۈي دەما! نەم ھەموو كۈل و كۈلزارە، ھەلەلەش و دەرگەلەن دەنۋاند. دەمەد ئىۋاران بەرەو شۇيىنى ھەنەو دەھاتنەو ۋەك خۇر، سۈارەو پىادە، ۋەك نەستىرە لە دەورى بەرو ھەواركەكە دەپوئەو دەھاتنەو. غەزەل:

ئەي خۇزگەم بەرەو ساقە، ئەي خۇزگەم بەرەو رۈۋان
ئەي خۇزگەم بەرەو شۇيى و بارودۇخ، ئەي خۇزگەم بەرەو كارۋارە
ئەي بەرەو نەسپى گىيائىزى و نەلەسەر تەختى زانست
ئەي لەو شۇيى و شادىيى ئەو سۈار بوو. ئەي شەش سۈار
ئەو سۈرۈدى غەشى دەچىرى، ئەي شەش سۈرۈدى غەشى
ئەو ۋەك كۈي دەم بە پىنگەن دەشكۈت، ئەي شەش ۋەك بولبولى بىن قەرار
ئەو سەدەرگەكە نوور و ناكەكە ئەي كەردىنەو
ئەي شەش سەدەكە گىيائى بە قوربانان خەستە بەرەپىنى ئەو
ۋەك ۋەقايى بىن قەرارم، ئەي مۆتىرىب تارىكە ئەي بە
گىيائە ۋەك لە ناكەرا دەسووتى، مەيگىنەر ساناۋىك بىنە

ئەي خوشان ۋەقت و سەمت، ئەي خوشان رۈۋكار
ئەي خوشان ۋەج و ھەلەت، ئەي خوشان كارۋار
مەبەسەب جان نەپارى او بە تەخت مەرفت كەفتى
يەد بەدەل شوق و شادى، او سۈار و ما سۈار
او سۈرۈدى غەشى كەفتى، مەسۈرۈدى غەشى
او چۈكەل خەنەل شەفتى، مەچۈرەلەل بىن قەرار
او بەرەو مەكشۈدە ئەو در نوور پىا
مەبە جان او نەدەلە ۋەل جان نەپار
چۈن ۋەقايى بىن قەرارم، مەكەرىا تارى بىزى
جان ۋەل مەسۈرۈق نارم، ساقىا بىن بىار

لەو دەمانەدا، شەۋىكىيان خەرىكى ئىشكەرتىن بووم، كاتى بەشنىكى شەۋ تەپەرى، ھەۋرىكەم ھەستەندە تەيم كەياند كە نۆرە ھەستەنى ئەو خەۋتەنى مەند. ئەو بەرەزە ھەستەنە مەنىش لەبەر پىنى پىرۋى ئەو زاتەدا، رەكشام سەرم كەردە سەزەۋى و خەۋتەم. كاتى بەناكا ھەتەمە، ھەستەم كەردە شەيتانى بووم، سەركەردان بووم بەشۈكام، تاۋىك بەملاو

لەو ھەلەلە خولام. كەبىراى نووستووم خەبەر نەگەرەو ۋە چۈر پىنچ جارى لە رەشمالەكە ھەتەمە دەر. بۇ غەسەلەردىن چۈمەدە چاۋكەكە نەزىك رەشمالەكە بە ھەزى سەرمەو سەردىيى زۇرى ناۋەكە ئەو كەبەبەي كە خەلەكە شەمەزىنەن پىنى دەلەن: ھەۋرە تۈۋانە غەسەلە ئەو خەۋمەدا شەك نەدەبەرد، دىسانەو بۇ ناو چادەركە ھەلەلە ھەتەمە. ناچار لە شەرمى نەۋەي نەۋەكە ئەو زاتە خەبەرى بىتەۋە بەم ھەلەلە بەشەن. دەستەم ئە گىيائى خۇم ھەلەكەت بەرە تارىكە شەۋە، چۈمەدە كۈي كەيەكە، ھەتە جەلەكەم داکەندەن، لەۋانە بوو لە بەر تەۋرەمى سەرمەو زەبەندى باكەدا، زەمانەم ئەلەو قاچەم لە كۈ بەكەۋىت. ھەرچۈنەك نەت چۈمەدە ناو ناۋەكەۋە لەش پىسەم لە خۇم دەركەد. كاتى بە ددانە چۇقە، لە ناۋەكە ھەتەمە دەرى. جەلەكەم. با ھەزى پارچەيدى بە لەيەكە رەفەندەبوو. ھەرىكەكە بە لەقە دارىكە بىن دەۋەنەكە كەسەپوئەو. بەو ھەلەۋە بە رووت و قوتى، لەملا بۇ ئەۋلا، بە دۋاى جەلەكەمە رەمەدەكە، ھەتە دۋەزىمەنە، زۇرى بىن چۈو، ھەمەو گىيائە دەتۈت شەپەلە لىنى داۋە، لە دلى خۇمەدا ۋەم: نەگەر ئىستە ئەو زاتە، خەبەرى بىۋايدەتەۋە بەزەيى پىنەدا بىھاتەيدە بەرە سەيدەي بەرمەۋايدە: نادەي ناكەرىك بەرەۋە، چ ۋەبوو، كەتۈر دەنەكە ئەو زاتەم بەرە كۈي كەۋت. كە بەرە سەيدەي بەرمەۋو: خەيرا ناكەرىك بەرەۋە، مەيزا خەرىكە لە سەرمەۋا رەق دەپىتەۋە، چۈرەندى ۱۵۲:

ئەو بەرەكە ئەۋەي مەلەكەت، پەرسىۋە دەرم
ۋاتە: ۋەقايى لە بىرەم نەچۈپەست ھەروايتە بەرەم
ۋەتە: لە تەۋى نەزەرى تۈ بوو. نەشۈش كەتۈرەم
ھەر پەرسىۋە تۈۋە بىلەن تۈش، تۈشۈش لەرەۋەتە بەرەم

پاشان ھەتە يەكەيەكە جەلەكەم ھەرىكە لە شەۋىنەك دۋەزىمەنە بە بەرم كەردەن، نەۋە گىيائە بووم دەستە زەمانەم لە كۈ چۈۋەن و ۋەكە پىۋاى سەرخۇش و كەتۈر، بە لارە لارە كەتۈر، بەرە چادەركە بوومەدە لە نەزىك ناكەركە رەۋىشەم، ئەو زاتە لە روۋى بەزەپە بە تۈۋەزەپەۋە بەرمەۋى: خۇ چىنەنخەنەمان ھەيدە. ناۋە ناكە، مەكەرە بەرەسەنەشە لىيە، بۇچى خۇت لە ناۋە سەردە ھەلەكەشەۋە؟ بەرمە كەرد: شەرمە شەكۈد نەپەشەش پاشان پەشەنەكە پىرۋەكە پىندا دام. ھەزەندە لە ناكەكەش نەزىك دەپوئەۋە، تەۋرەمى سەرمەكە. لە دلى گىيائەم دەرنەچۈۋە. ددانەكەشەم لەبەر لەرەۋەتە، نەدەھاتەۋە بەرە، ئەو زاتە بەرمەۋى: نەم سەرمەيدە، بەم ناكەرە لە گىيائە تۈۋەرەنەچەت. ۋەرە لىنى خەۋەۋە، چۈمەدە لەيەۋە لە بەرەم ئەو زاتەدا ئەمەس نەزەنە دانەشەم، چۈرەندى ۱۵۳:

ئەو شۇخى نازى لە سەروترى مەلەكە تابان كەرد
مەۋەكە لە لىنى ۋەقايى كەسە بوو، روۋى خۇي پەنەمان كەرد
روۋى خۇي دەخەستە بە تەيدى چاۋىكە لە ناۋى بەرم
ھەزەۋىشە دەروى ھەزار سەلمە چارە ۋەرەمان كەرد

فەرمووی: ھەستە ھەستە. ئەو بەسزماوە دەستەجێ سەدری مەرز کردەووە تاوێک لە روخساری ئەو زاتە نواری. وەک کەسێک سەدرە ملی و لاخی مردو. بە گۆرمەو بە زەویدا بدات. ئاوا سەدرە ملی گەرتە سەرزەوی دیسانەووە وەک جاری پێشوو. ئەو زاتە کۆچانی موبارەکی بە سەدرە ملیدا ھێناو ھەستە ھەستە. دیسان سەدری مەرز کردەووە تاوێک لە روخساری پیرۆزی نواری و سەدری داگەوتەووە. ئەو زاتە. بۆ جاری سینیەم، کۆچانی موبارەکی بە سەدرە ملیدا ھێناو بە دەنگی بەرزو تۆرەییەووە فەرمووی: ھەستە ھەستە. ئەم جارەیان وەک ئەوەی سەد کەس بە پەگەو بە پەگ گۆژم، لە سەرزەوی ھەلی بکەن. ئاوا راست بۆووە ھێزو جۆلە بە بەردا ھاتەووە. چوارینە "۱۵۶":

وھایی. وھا چاک بھیت ھاوێن دل و کیان
کیانیازی بکو پە بە سەرزەو پێناوی رەدان
رەدان ھەر ناکی سەرنج لە حانی ناژەلیک بە دەن
کیانی شێن دێستە دل پەدا وەگا و ھیتە نیشان

قەریو لە خەلەکە ھەستاو ھاوارو خرۆشی کەوتە ناو خەلەکو و لاخەکش زەپو زیندوو راست بوووە. سەعید خانی بەکی ئاوبراو، کە پێشتر زۆر نکۆلی دەکرد، خێرا بروای ھێناو چەند سەرزەوێکی بە فەقیگانی ئەوی بەخشى و ھەتا لە ژیاپیشدا بوو، رۆژ لە دواي رۆژ بە ئەمەکترو ھەمیشەش خەریکی خواپەرستی بوو. چوارینە "۱۵۷":

خواپەر ھەچ کەس بە سەرزەو نەیت وینە وھایی
نەفس مەروەو ھەچ کەس ناچەن بە بەردەلایی
بۆ ئەوەی توانای پووج و رزینی زیندوو بێتەو
خواپەر کیان ھەر خۆت بەکەرە لای: نەفس عیسایی

سالیکی تر. لە وەرزی پاییزدا. ئەو زاتە لە گوندیکی بە زیر کرراوی خۆیدا ماوۆوە. کرێکاریکی زۆریش خەریکی سازکردنەووەی چەند مائیکی ئاوابی بوون. کۆمەلیک وەستاو کرێکاری تریش لە لایەکی ترەو خەریکی رۆو خاندنی کۆنە قەلاو بالەخانەیک بوون. دانپشتوانی ناو چیا لەبەر ئەوەی خێلەکی و وەک شارستانی شارەزاو بە ئەزموون نین. لایەکی کۆشکەکیان رۆو خاندبوو. دوو لای تریشی، کە نزیکە "۳ کەز" دەبوو، زماندبوویان، نزیکە نیوێ سەربانی کۆشکەکش. کە ھەموو بەردی تاشراو و نەستور بوو، بە ھەواو ماوۆوە. ھێنە کەوچو کەم ناوێ بوون، ئەیان دەزانی ئەم جۆرە رۆو خاندنە، مەترسییە. دوو ھەو ھەیتە ھۆی دانەپینی سەربانەکە. چوارینە "۱۵۸":

لە ئاوا پەدا ھەچ تیانپە. بەگە و ئاوابی
مەوسری شیرینی خۆت لە کەس مەو. پەروا ھەوایی
وھایی کواپەر. پێنەمەری خوا. ئاوابی فەرمووە:
پە بە شارپە. لای خۆدا. دین و دینای پێناوی

تاوێک لەو دۆخەیی من راماو ئەو ھەندە نەخایەند، کە لە تەوقی سەرمەو، تا نووکی پێم، لە ئارەقدا شەلال بوون و ھەچ دەمارو پێست و ئەندامی دەرو دەروون ئەم، لەم کەرمیەدا نوقم نەیت و نەبرۆیت. ئیتر ناسووە بووم. دیسانەووە کەوتەووە سەرزەوێک، کە چێشتخانە ھەمیشە ناوی کەرمیی لیبەو تۆ ھەتا کەنگی نامویی دەکەیت؟! چارینکی تر بەم کارانەت رازی نايم. چوارینە "۱۵۹":

خۆزکەم بەو کەسی کەشت و شەرت و مانەووە کیانی
یارینکی ھەب. رۆوی مانگ و چار ساز. بە مەسرەبانی
وھایی. جار جار بە تاز ھەنگاویک بەر خۆی وھینی
دەردی بێ دەرمەن. زانی نادیار، وەکات وەرمانی

ھاوینیکی تریش دیسان ئەو زاتە. رۆوی کردەووە ھاوینە ھەواری مەیدانانو خەریکی ساز کردنەووەی ئاوەدانی و دروستکردنەووەی مالی چەند نیوێ کاریکی بوو. رۆژینکیان سەعید خان بەکی حاکمی شەمەزبان ھاتە زیارەتی ئەو زاتە. چەند رۆژیک لەو پێش - باش لەسەر ھۆش نیم - نازانم جوانووە نەسپ بوو، یان مایین، بە ھەشتا تەمەن کەریبووی و لەکەل خۆی ھێنا بوو، شەوینکیان و لاخەکە تەووشی دەردی سندان بوو. ئەو بەسزماوە ھەتا رۆژ بوووە، خۆی بە زەویدا دەداو ھەلەدەستایەووە. نارامی لێ برا بوو. ئەو زاتە تەشریفی بۆ مەزگەوت بردو دواي بە جێھێنانی نوێ، دەستی بە خەتم و تەو جەو کردن کرد. مەیش لەناو ئەقەدە ھاتە دەری. سەیرم کرد و لاخەکە درۆژ بوووە چوار پەلی راکێشاووە بە چاوی نەبەق بوویدووە. سەرزەوێ دەکوئی، بێ دەست و پێ لە بیری مردندا بوو. سەعید خانی لەکەل کۆمەلی نۆکەر و دەست و پێو ھەنداد، بە چوار دەوری و لاخەکەدا دۆش دامابوون و پراوەستا بوون. فرمەسکی داخو پەژارە، لە چاویان دادەوێری و بە خەمەکی زۆرەو چاوی لە نەسپەکە بریوو، بەرە دەستی، لە پەکتەر ھەلەدەسوون. چوارینە "۱۶۰":

نەگەر دەتوێ کیانەت بە ھەچ جۆر. زریان نەگات پێی
ھەر لە خۆت وەلەست مەروە ھەچ نەبایی
وھایی. ھەمو شتیکی نەب. شتیکی ناھین
بەگە یاریک. و ئاوا بێ و ئلتا پەیت لینی

نۆکەرەکان ھەرچی سەرزەو پێی و لاخەکەیان دەبزانن، ھەچ بزوئەویدەکی تێدا نەما بوو. ئیتر بە تەواوی دەستیان لە زیندوو بوونەووەی شت و نانۆمید بوون. من پێم وابوو دواي دوو - سەن دەقیقە تر. ھەناسە تێدا نامین. کەچی لەم کاتەدا، ئەو زاتە کە لە خەتم و تەو جەو کردن تەواو ببوو، ھاتو بە سەعید خان بەکی فەرمو: ئەو بۆ و لاخەیک دەگەیت؟ عەززی کرد: لە دەورت کەرم، ھەشتا تەمەن پێ داو. ھەشتا تەمەن کەم نییە. سەرزەوێ تەووش و لاخی وام بە کران دەست دەکەو پتەو، ئەو زاتە بە کەشم و لەشەم بەرەو لای و لاخەک. چوو. کۆچانی موبارەکی لە حاند سەریووە، تا کلکی پێدا گێراو

کرێکارەکانیش هەروا خەریکی ڕووخاندنی پاشماوەی کۆشکە کە بوون. ئەو کاتەدا من هاوارم لێ هەستاو چووومە خزمەت ئەو زاتە. عەرزەم کرد: قوربان ئەم خەلکە زۆر گەوجن. بنمیچی کۆشکە کە خەریکە دەرووخیو لەوانەشە کرێکارەکان بێن بە ژێریدەو و تێدا بچن. ئەو زاتە بەردەو لای کرێکارەکان بەرێ کەوت. کە نزیکەی دووسەد کەس دەبوون. لە دواى دوو - سێ دەقیقە هاواری لێ کردن. راکەن، دوور کەوتەو. لە پەڕ بنمیچەکە دارووخواو بە ئەندازەى گەردێک، تەپو تۆز بێند بوو. ئەو دەورووبەردە داپۆشی. هەر کەسەو بە پرتاوبە لایە کەدا هەڵاتبوو. لە دواى ماوەیەک، کە تەپو تۆزە کە نیشتهو، بۆیان دەرکەوت کرێکاریکی مێردمەندالی سیاز دەسەڵدی کەچەل، بوو بە ژێر ئەو کەل و بەردەو دارەو. چواریندی "۱۵۹":

بە ئەو کە بە سەر مێر مەنێکە! هەرەسى هینا
کەس و کارەکی بە گەریاندەو، جەریان پەڕ خوینە
دواى یەک دوو - سەعات، کە دەریان هینا
کۆتێ: وەفایی بچۆ فاتیحای لە سەر یخوینە

ئەو تەلە بەردانە، بەلای کەمەو هەزار دانە دەبوون. ئەو نەندەى کەمەزیکیش کەل لە سەربانە کە بوو کرێکارەکان کۆبوونەو و نزیکی نێو سەعات، بە پاچ و پێتمەر، کەل و بەردیان دەبۆاردو دوور دەخستەو، لە دوایدا لاییکی کۆرە کە دەرکەوت بە تەقەل لاییکی زۆر، کۆرەیان لە ژێر بەردەو کەل هینایە دەری. بەلام هیچ جوولەو بزووتنیک لە دەرکەوتەو نەدەهات. هەمووشیان گومانیان نەمابوو. کە مردو. زۆر سەیر بوو، ماوەى سەعاتنیک لە ژێر ئەو هەموو کەل و بەردەدا بەمێنیتەو و هەموو لەشی و نەجەر و نەجەر نەبیتەو نەبیتەو خۆل و خاک! دوو - سێ کرێکاری خەمە کۆرە دەستیان کرد بە شین و ڕۆ. ئەو زاتەش فەرموو: مەکرین ئەوەر خوا پێی خوش بێت، زیندەو دەبیتەو. بە فەرمانی ئەو زاتە، کۆرەیان بە چوار دەستان هەلگرت و لە شوێنیکى دیاریکراو دایان ناو خەلکە کە خەو بوونەو. ئەو زاتە، چارە کە سەعاتنیک لە ژوور سەری وەستاو لێی راما. کەتو پەر کۆرە جولایەو و هەستایە سەر پێ. بە یەک جار وەک قیامەت راسابی، قریوەى شادی و جەزمە، کەوتە ناو خەلکە کە. چواریندی "۱۶۰":

خەیراندو قوتبێ زەمان، بە ناز تەشریفی هینا
فەرمو بە سەردا کرد، کۆرە لە جێی خۆی راست بوو. هەلە
کاتێ کۆرە کە، کەوتە جوولان و سەری هەلبەری
هاوار و جەزم، بەلای بوو لە ناو پێرو لاوانا

ئەوسا ئەو زاتە فەرموو: کەمێک هەنگوین لە مالی ئێمە بێنن، بێدەن و بڕیکیشی لە سەری هەلسوون. ئێتر تەشریفی بۆ حەرم بردەو... زۆر بە وردی سەیری هەموو گیانی کۆرە کەیان کرد، ساغ و سەلامەت بوو. بەلام بەو هۆیەو کە تووک بە سەریهەو نەبوو. خوینی لێها تەبوو... دویارە خەلکە کە دەستیان بە کار کردەو. چواریندی "۱۶۱":

نازە نینێک وای بە وەفایی و ت. لەبەر پەیاننا
چارەى دەست نەگەوت. لای هیچ پێریشک و ناو کەیان
لەو دوو نێرکەرە و لێر فێندەو، لە ڕووی لێتەو
تێلەى چاوەنێگەت بەسو بۆ هەموو دەریانە

سەلێکیشیان پێشەوای نەرمەنیدەکانی ناوچەو دەورووبەری شاری وان، کە پێی دەوتری: مارشەمون و بە واتای نەرمەنیدەکان بەو کەسانە دەلێن: پێشەوای، کە ئەرکی دنیایی کردبێ بە سەرۆکی کۆمەڵی نەرمەنی بێت و لە ئایینی خۆیاندا بە گەورەو رێنوی و جێنشینى حەزەرتى عیسا، "خ" ی دەدەن، نەم مارشەمونە. لەناو پەڕەوانی خۆیاندا، هێندە جێی بڕواو متمانە بوو، کە لە کاتی دەست شێندە، نەیان دەهێشت ناوە کە بڕێتە سەر زەوی، بەلکە ناوەکەیان بە تەبەرەو. شار بە شار و ولات بە ولات دەبردو دێیان خوار دەو و لە خواردن و خواردنەو کانیان دەکرد. چواریندی "۱۶۲":

بە پێی نایینی مەسح، مارشەمون رابەر و پێرە
واتە: خەلیفەى مەسحیاندو سەرۆک و مێرە
خۆلی بەرێ پێی لایان پێرەو بە مەسح و مەسح
هەرکەس بە دینی خۆی دێستەو و شاد و دڵسەرە

سەرەرای ئەوەش کە کۆنیرایدلی دەوڵەتی دەکرد، بەلام زۆری سەلەکان تا فەرمانی دەکردو بەراتی دیاری گراوی نەدەدا. حکومەتیش کەمێک چاوپۆشی لێ دەکردو. زۆر بە کەمی سزا دەدرا. سەرەجام بەهۆی زانی کلاوی کێندەو و مەنایدەتی ئایینەو لە تەگ دەست و پێوەندەکانیدا هەموو چەکدار بوون و بۆ شەر لەکەل ئەو زاتەدا نامادە بوون. هەتا دەفەری وانیش کە خاکی عوسمانییدە، هاتە پێشەو. لەوێوە هەلایان بۆ ئەو زاتە نارد کە خۆی نامادە بکات و دەبی تا سەرلەبەری شەمزیان تەفرۆ تونا نەکەین. خەو و خۆراک لێ حەرامە... پاش چەند رۆژنیک بەم لەشکرەو لە ولاتی "وان" وە تا ناوچەى "کەشەر"، کە دوو قۆناغە رێ لە نەهریەو دەورە، نزیک بوونەو. لەملاشەو جەماوەرو نزیکان، هەموو رۆژنیک و هەموو سەعاتنیک، دەستە دەستە دەهاتن و دەچوون و شالۆی نەرمەنی دەنالۆزان و دەپەشۆکان. ئەو زاتەش بەردەوام دەفەرموو: بەبێ فەرمانی حکومەت، پێویست بە کۆکردنەو خەلک ناکات و بڕۆن لە مالی خۆتان ناسوودە دانیشن، خوا کەوڕەید.

رۆژنیکیان ئەو زاتە، مەلا ئەحمەدی کاتوونیدی خواست و بە نوێنەرایەتی و پەيامنیری خۆی، بۆ لای مارشەمونی هەلبۆاردو نوێش پێی فەرموو:

من بەم بێ دەم و بێ زمانیدەو مارشەمونیش بەم هەموو بێدینی و زمان پاراوییدی کە لەناو جەماوەری نەرمەنیدا سەپرو سەمەرەیدی کە هەلکەوتەید، چۆن دەتوانم گفتوگۆی لەکەلدا بکەم! چوونی من دەبیتە هۆی زیانیکی زۆرو گوتوبیژی من لەکەل ئەودا دەبیتە ماییدی زیان و دەرکەوتنی سەرشاری کەلەکەمان. ئەو زاتە پێی فەرموو: دەبی بچیت و هیچ ترسو و بێمێکێشت نەبی، چونکە ئەو لیبای مەزن پەشیدن.

ئەو چاڭگىلىنىڭ، خۇاھىرى بىر تەننىڭ، تۇپدا خۇلقان
سەدەت دەقارنىڭ، بىر نازى دەستى تۇ، شەھىد كىرەن
كەڭرەك زولۇڭ، پەرىزىم و تاقى بىرۈى تۇي بىنى
خىرا بىرۈى بىرۈى قىيىلە دەڭىرلەش زولۇڭنىڭ پەن

سالىڭىش مەستەفا پاشاى مىر ئاللاھ كە دەقەرى قارىس دادەنىشتە، بە
مەدەستى ئىنجامدانى كارىكى گىرەنگە كەدەرە جىيەجىڭىردى
كارىكى تايىدەت لە لايەن دەۋلەتنى عوسمانىيەدە، بە ھىزىڭى كەدەرەدە
نېرەن بۇ نەھرى، ھەرچەندە لە روالدەن لوتف و دىلۋىزى بەرامبەر بەم
باۋەرە پۇلەيىنە دەنۋەندە، بەلام لە ناخدا ئىجىكار نكۈلى دەڭىرە لە دۋاى
زىيارەتى ئەو زاتە، دىلمان بۇ دەڭىرەت، پاش كەيشتە نەھرى و
تەرخانكردى شۈيىنى دابدەزىن، بۇ خۇيى و چەندە پاشايدىكى ياۋەرى،
چەندە سەئەتلىك ھەسەندەو ناسودە بوۋ، مەن حاجى ئىسماعىلى
نازىر، بە پىنى فەرمانى ئەو زاتە بە پىنى رەسمى دەروىشان، شەرىپەت و
شېرىنى و گولۇ و قەندەومان كىرا، كەمىكىان لىن خوارەدەو، رەڭگە
روۋى ئەو پىياۋە، رىق و ناخۇشى لىن دەبارى و بىلىسەدى كەندە نكۈلى
پىيۈە دىار بوۋ، تۈندە رقاۋى و پىدەڭگە بىن باڭو روۋىرەش و بىرۈ كىز بوۋ،
ھەر دەتكوۋى سەڭىرەفەتە، يان مەنچەلى لە كۈل و لە جۇشە، مەدىل و
كۈيى بە كەس نەدەدا، چوارىندە (۱۶۶).

ئەي دەلى بەدخۇ، داساڭى بىس بىن، بىس ئەم ھەلەن
ئىشەن دەڭىرى ئەم و ئەم دەپ بىشە مەدەن
دەقارنى سەرىرى روۋىسارى دەرى و رۈلەت مەڭ
يەك رەۋىشى بوۋ، بە بارتەقاي سە روۋىسارى بوۋ

نەڭەرچى پەردەدارى ئەو زاتە، پىرۈزىيى و بەخىرەتەنى دەڭىرەن.
كەچى ئەم مەدەقلى ئىۋە نەدەھات، لە راسىتەشدا تازە لاۋىكى بەم شەڭىك
و شۇخىيە، كە تەمەنى "۱۷-۱۸" سالان دەبوۋ، لەم سەدەمەدا پىيۈىنە
بوۋ، تە پىرىڭى پىناۋ نە لاۋىكى گۈيرەيدەل بوۋ، بە روۋىسارى لەش و
لار، بالاڭىرەزى بازوۋ رۈستەمانەو چاڭو ناسكە سەرومەل دىلۋىن و بىرۈ
ئەستۈرۈ جۈمىرە زانىست پەروەرە سامناڭ بوۋ، خاۋەنى جۈمىرى
گۈل و زامانى بولمۇل بوۋ، ئەۋەندە رۈجەل و خۇ بەزىلان بوۋ، تە مەدىل و
كۈيى بە كەس دەداۋ نە لوتف و مەھرىانى لەكەل كەسدا دەنۋەندە،
دەتكوۋى دۈۋىنى خۇيىنى و خۇيىنخۇرى دەروۋىيە، چوارىندە (۱۶۷).

ئەي دەۋى رەڭكە كەرىست لە تىدە ئىكەنەن دەلەن
بە جۈمىرى خۇتەنەزىن و مەدە رەۋىسى بە تالان
تۈش ئەي ناۋىسە سەل كە كەسپە ناھى دەقارنى
زۈر رەڭگى سەي، كۈپىرە بە رەش، ئەم سۈرەي دەلەن

ئەو بەرۈزەش بە پىنى فەرمانى ئەو زاتە، خۇي تەبار كەدەل دەۋىسى
نەڭەردە مۇلەتەن خۇستەو چۈۋە ناۋچەدى كەڭەرە بە مارشەمۇن
رادەڭىدەن كە لەلەيەن ئەو زاتەو پەيەمىنەرىك ھەۋالى ھىناۋە، ئەۋىش
دەلەت ئەمەز ناكرىت، با شەو بىت، ئەو بەرۈزەش دۋاى نوۋىزى
نۇستەن دەچىتە لاي مارشەمۇن و تاۋىك دەناخۇن و لە دۋايدا دەلەن:
مەن دەست ھەلەنكەم، چەندە سۈيىندى وام خوارەدەو نەزىرى وام
كەدەرە، بە لايەنكىرى و پىداڭىرى ئايىنى خۇم، لە رىڭى دەزەرتى
مەسەي، يان سەرى خۇم دادەنىم، يان دەبىت خاڭى شەمەزىنەن بە
تۈۋرەكە پىيۈم.

ئەو بەرۈزە بە ناۋمىندى ھەستەو بۇ مالى خۇي ھاتەو، بە پەلە پىياۋىكى
گۈرە و سۈكەلەي بە نامەۋە ناردە خىزمەت ئەو زاتە، كە رايگەدەنىت ئەم
تۇفانە، بە جۈرىڭى و نەۋرۈزەو ئەم مەھۈرە بە چەشنىك ناۋر
ناپىزىنى تا چارەسەر بىرى، يان دەبىت بۇ شەپ تەبار بىن، يان دەبى
شەمەزىنەن جەن پەيلىن، ئەو زاتە دەستەجەن ۋەلامى بۇ نۇسەيەدە:
مەترسەو ئەم شەۋى داھاتۈۋىش بىجۈرەو بۇ لاي مارشەمۇن، چۈنكە
ئەو بىن پىشت و پەنايە حسابى بۇ كرا، چوارىندە (۱۶۳).

ئەو قوتىنى دەڭىرى لە كەشت دىداۋ تاڭ و تەنبايە
ناسى ئەو جۈرەي بە تەرتىپا ناردە مەزكىنى تىبايە
لە ناۋ جىمەنى غەيەۋە پىشتى دۈرەنەن شىكا
تىرى پىياۋ چاڭان بەرى كەتۈۋە و لە چاۋبايە

ئىشە ھىچ پىيۈست بە ھىز كۈڭرەنەو شەپ ناكات، ھەر ئەو شەۋە
مارشەمۇن جەنابى مەلە ئەمەدە دەخۋازى و ئەمجارەيان بىرۈرەو
ناخاۋىتى لەكەلدا دەكات و دەلەن: مەن ئەو كارەي كەدەرە، زۈر
پەشەيمان بوۋمەتەو ئەستەش خۇم بە دۈستەو ئاشناى شىخ دەزانەو
ئىمە ھەردەكەن دەروىشىن، ئايىنى ھەردەكەشەمەن دەستەدەرەبوۋىنى
نارەزۈۋە، نەك بىر كەدەرە لە خەيالاۋى چەپەلە و درۈستەردى نەفسى
پىرۈپۈچ و شەيتانى، بۇچى بە فرۈفەل و ھەۋاى كۈمەلىك نەزان بىيە
ھۈي خۇيىرەشتى كۈمەلىكى زۈر لە ھەردەو لاۋ بىيە مەيدى
ھەلەكەسەندە شەپە ناۋەو رىق و كەندە كەڭەرە؟ چوارىندە (۱۶۴).

بە ھىتەنى ئەو چىراى ئىسلامى پەناى تەۋاۋە
چۈن شەل تەرسى تەشكى مانگە شەۋە كەشەتە دۋاۋە
رەبەرى ھەمەۋىن ۋەن كەدەنىش، بە رىڭى خۇيدا
بەخت و روۋى رەش بوۋ، لە كۈيۈە ھاتىۋە، ھەردەكەرە

ھەر بەو جۈرەش عەزى دۈستايەتنى مەن بە شىخ بەگەيەندە... خۇ ئەڭەر
لەدەر ھەندەن كارو بار نەبۋايدە خۇم دەھاتەمە خىزمەت شىخ، ئەۋسائىزى
كەڭەنەۋى پەيەمىنەرىكە دابوۋو خۇيىشى پاش دۈۋ سى رۈز، ۋەك
بەختە ۋەڭەرەۋەكەي، بۇ ۋەلاتى خۇي كەڭەيەو،
دەڭەۋىتى ئەم سەڭەۋەتە بوۋە مەيدى باۋەرەنەن دۈستايەتنى كەندە
زۈرەي نكۈلى كاران، چوارىندە (۱۶۵).

دوای سدهاتیک من و حاجی ئیسماعیلی نازر، ههستاین و هاتینه خزمهت نه و زاتده به دریزی باسی ئاکارو کرداری نه و پیاوه مان بۆ کرد. نه و زاته هیچی نه فدرموو. چیشته ننگاوی رۆزی دوایی، نه و زاته فدرمووی: بهرماله کهم بۆ بهینن و بۆم رابخهن. دهههوی ئادایی به خیر هاتن و پیروزیایی چاوپیکهوتنی بکهم.

منیش به پینی فدرمانی نه و زاته، بهرماله کهم برده رابخست و پیم راکه یاندن که نه و زاته، تشریف بۆ ئیره دینیت. پاشان ناوبراو له شوینی هه میشه ی نه و زاته، له نزیك پهنجده کهمه، به و پیری فیزو که و دهیهیه و دانیشتبوو. توندو به ههیندت خه ریکی سدیگر کردنی دهوژی ناو دهو شد که بوو. چوارینه ی "۱۶۸":

له کن له که سه ی خاوه ن که ماله، کوا به و باوه
چون لای دله اران به جوان ناسراوه و جیکه ی شیاوه
به خۆی ده نازنی، وه فایی بلام، ئاکایی له نییه
که چرخه ی کهموون، چی له ده ناوی خۆیه داناوه

کتۆپ نه و زاته تشریفی هینا و منیش په رده کهم لای برد. هه موو پاشایان و عوسمان نه فهندی، که و ده رگه ی کاتبی "وان" بوو، ههستان و پیشوازیان کردو دهستی موباره کیان زیارهت کرد. چوارینه ی "۱۶۹":

ماری په رچهم و زولفی له سه ر بطووی، خست به ملاو لادا
برووی له مانگ ده چوو، له کاته ی هه لته ی له تاریک شه ودا
پار هات و دانیشست، وه فایی ئیتر کۆری عاشقان
دوو سه د نالین و شیوه ن و هاوار، له ناویان هه ستا

هه تا نه که یه شته لای بهرماله که، مسته فا پاشا هه لته ستاو دهستی بۆ دریز نهد کرد. پاشان وه ک جاری پینشو، له شوینه کدی خۆی دانیشته وه خه ریکی سدیگر کردنی دهوژو دهو شد که بۆوه نه وه نده بی ده به دست دانیشست، که له کدی راستی که و تبه وه بهرام بهر روخساری نه و زاته. کۆره که ش چه ندان پاشا و خاوه ن پایدی حکومه تی عوسمانی لیبوون، هه ندیکه یان له سه ر کورسی دانیشتبوو و هه ندیکه یان چۆکیان دادا بووه سه ر لا زه و ی و کړو کپ دانیشتبوو. چوارینه ی "۱۷۰":

له ناو مه لینه و کۆری عاشقی به ن ناو نیشان
تاویک نارام بو به سه ر هه، له ی کیانی جیهان
دل له سه ر ده ست و کیانی ش له سه ر ده ست، وه کو وه فایی
له غمه ره که ی نه و، ئاماره ی که و نیش و دل و کیان

جده نایی خه لیفه مه لا عه بدولای سلیمانی - ناسراو به جۆلا - ش له نزیك نه و زاته وه دانیشتبوو، منیش له پشت سه ری خه لیفه وه وه ستابوو. سه ری هینایه بن گویم و تی: زۆر زه حمده نه و زاته، نه و دله به رده و بۆلایینه ی نه م مسته فا پاشایه ی به ن نه رم بکریته و له م حاله

بیر ده و ده زییه کانی وه فایی

مستفایان به ن

مستفایان به ن
مستفایان به ن

مستفایان به ن
مستفایان به ن

بیکۆریت.

نه و زاته ماوه یه ک لینی راماو له ناکو مسته فا پاشا وه ک نه وه ی له پریکدا خه نجه ریک به که له کدی راستیدا بکه ن، یان تینی به رکه و تینی، خیرا برووی له سدیگر کردنی دهوژو دهو شد که و ده رگه ی نه و زاته دا چوو به چۆکدا و سه ری خه واند، ئیتر روخساری ئیشته سه ر عاره ق و وه ک شه ونمی تازه به هار، یان وه ک چه مهن و چه پکه کول، گولوی لینی ده تکه. چوارینه ی (۱۷۱):

که پیری مه زن، تیلدی په ر سۆز و به رخشینی چاوی
به ریه له لاهه ی خۆ به رلزان و که شفه فیزاوی
له هه نییه، وه فایی نگ نگ، ناره ق ده تکه
وه ک کولی به هار، که لینی به ورن، تکه ی خولوی

وه ک چۆن موریدو ده رویش، له خزمهت شێخی خۆیدا، به نه ده بو خۆنه نوینی چۆک داده دات و خۆ به کهم زانانه داده نیشیت، ناوا شه رمه نده و خه جاله تبار نوشتا یه وه، چوارینه ی (۱۷۲):

له وشه نکه ی، سیای له و پیری جوانی و به ن هاو تاییه
سه روانه واندن، بۆ پاشایانیش، نازانی چه یه
که چی تاق سه رنجیگی پیر، واکیره ده بوو
شه که ت و زامه ر، که ت مه ت ده توت. هه ر وه فایی به

دانیشتوان که هدرکیز چاوه‌نواری نهمه‌یان لښ نده‌کرد، به پېښې نهم
حاله، واقیان ورمایو کښو ویز بوون، پاشان نډو زاته له جیکه‌تی خوی
هه‌ستاو مسته‌فا پاشا که‌ونه به‌رپښې پیروزی و به‌چاوی پر له فرسنگو
دلو کیانی بڼه نوڅره و خو به‌کدم زانښې له راده به‌دوره، دهستی کرد به
داوای لیوړدن و ددانی به‌بې نهمه‌یی خویدا هینا و داوای چاوپوښی له‌و
زاته خواست. هه‌تا نډو زاته، له ژووره‌که چووه‌ده‌ری، هه‌سوو پاشاکان
به‌ریان کردو به‌فهرمانی نډو زاته، گه‌رانه‌وه سهر شوینی خویان.
دوای نډو مسته‌فا پاشا، ژور به‌جده‌خته‌وه، به‌یک له نوکده‌کانی نډو
زاتدی نهم کرد، که تا من لیږم، ده‌بې تو پاسدوان و ناگادار بیت، هدر
کاتیک نډو زاته ویستی تشریف بو تیرد به‌پښت، چنده ده‌قیق‌دیک
پیش نډو، ناگادارم بکه‌دوه، تا نیمه پشوازو تاو یک له‌بهر ده‌روازه‌دا
بوه‌ستم و پاش زیاره‌تی نډو زاته، له خزمه‌تیدا نیمه‌ناو مال.
تیر هه‌تا مسته‌فا پاشا له نه‌هری میوان بوو، نډو نوکده‌وه، پاسدوان و
تدرخانی نهم کاره بوو، تیر نډو بیروناو‌دو پر و پوچ‌دش که له سهر بیدا
بوو، خستید نډو لا‌وه له‌سهر دهستی پیروزی نډو زاتدا توبدی کرد.
مسته‌فا پاشا له‌بهر نډو پیاوړکی پاک و ده‌ست رویش‌وو بوو، بوو به
زامنی داواکار پیدکانی نډو زاته، لای حکومتی خاوه‌ن شکوو له‌روزی
روشتنیشدا، نډو زاته، بایی چوارسده تمدن له‌فدرش و کاسه و دیاری
نایاب و نهمه‌پو هیستری ناماده کردو به‌ناوی دیاری ده‌رویش‌انده‌وه. بو
خوی و پاشاکانی ناردو هدرچی تکایان لښ کرد، قبولی نه‌کرد، هدرری
کرد: تده‌ر لوتف بکه‌دیت بو تده‌روک، تده‌سیحی ده‌ست و به‌رکاله‌گدی
جده‌نابت، له جیاتی دارایی بو من به‌سه، چواریندی (۱۷۳).

ئو غینف، هیندەوی لە هەموو جۆرنی بەرخی بە دیاری
نزیکی هەزار لێرهشی خستە تەک، بە لێماری
وەفایی هەمووی لە لاوه درا، کەچی ئو تەنیا
تەبیبی شێخ و پەرمانی وەرکرت، بۆ یادکاری

بە شێر زەیی کۆتە نالین و برامان و سەرسام
ناچار دەخیل و دەست و دایینی لای شێخ عوسمان مام
هەرچەندە هاوارو نالو بانگم کرد
کەلێکی نەبوو، دەستیکیش نەبوو، بەکاتە هاتام

ئەو زاتە، هەردوکی پیشکەش کردو ماچی کردن و لە چاوی هەلسون،
ئەویش دەستی پێرۆزی ئەو زاتە ماچ کرد، لەو کاتەدا ئەو زاتە،
مزگینی بەرزبوونەوی پلەوپایە و مووچەیی حکوومەتی - لەپاش
کەرانەدەو بۆ ئەستەموول - پێ دا. دواى ئەو مۆلەتیان خواست و
پۆشتن.

دواى کەرانەدەوی مستەفا پاشا بۆ ئەستەموول، ئەو زاتە چۆن مزگینی
دابوو، هەروا بە پلەو پایە بەرزو مووچەیی شایان گەشت و لە هەموو
ڕویدەکەو خۆشەوێست و دەست پۆشتوو بوو. چواریندی (۱۷۴):

ئەو کەمەندکێشی وێ و ئارام و هۆشی و ئاداران
کیانی وەفایی لە دەورت کەرنی و بۆت بێتە قوربان
بەم بەسەر کەرد ئو نیکامەست و خۆمارە، چونکە
نەمبەستوو ناسک بێتە شیر و راوکات نیچیران

دێسان سالتیکیان لە زستاندا رەمەزان بوو، مەن و قازی مەلا عوسمانی
نەهری و خوالێخۆشبوو محەمەد باقر کە یەكەمیان برازاو ئەوی تریشیان
کۆری ئەو زاتە، لەسەر دالانی خانەکەى ئەو زاتەدا، لە حوجرەیدەکدا
دەزاین و دەرسی فارسیم فێردەکردن.

شەویکیان لە کاتی پارشیندا، ئەو خواردنەى کە هەمان بوو،
خواردمان و نیبەتی پۆژوو مان هینا، ئەوان چوونە خانەقاو منیش
بەهۆی ناسازی لەش و هێرشى خەوێوە، لە حوجرەکەدا مامەوێوە خەو
لێ کەوت، لە خەویدا دوو جێنۆکەم بینی، شالۆیان بۆ دەهینام.
چواریندی (۱۷۵):

لە خۆما نواریم وادوو جێنۆکە، هاتن لە ناکاو
زۆر بە قێشوە هەلە تیان داسی، بە هەلبو پەرتاو
دامیان بە عەردا، بێ دەستەلات و کۆرول و داماو
لەم دوو سەتاک، هاتە لەرزین و دڵ تەپەو یاو

وەک چۆن سەگی دێ، پشیلەیان بەر چنگ بکەوێت و بە رق و قینەو
بیکەوزنن، ئاوا بەو جۆرە خستیانە ژێر خۆیان، ئەوەندەیان بە
زەویدا تلاندەموو، لەوانە بوو هەناسەم بوەستینی و گیانم دەرجیت،
لەو کاتەدا چەند جاریک بە دەنگی بەرز هاوارم کردو وتم: یا شێخ
عوسمان، یا شێخ عوسمان، یا شێخ عوسمان فریام بکەو، هیچ دادی
نەدامو زیاتر ئازاریان دام. چواریندی (۱۷۶):

دواى ئەو، بە هەموو هێزمەو هەوارم کرد، یا حەزەرەتی سەید تەها،
حەزەرەتی سەید تەها فریام بکەو، دەم دەست لەسەرم
لاچوون... غێرەتیکم هاتەو بەرو وێستم هەلێم، سەیرم کرد
جێنۆکەیک لە دەستیکەدا بۆتە کۆرۆ ئەوی تریشیان لە دەستەکەى
ترمدا بۆتە قەلغان، هەتا شەکتە و ماندو بووم، کۆرۆ قەلغانم بەیدەکدا
دان، لەم کاتەدا بیرم لە شتیکی باش دەکردهو، کە ئەمانەى لێ فری
بەمو هەلێم، لەناکاو دەنگی ئەو زاتەم بەرکۆی کەوت - گیانم بە
قوربانی بیت - بە دەنگی بەرز فەرمووی: میرزا مەترسە، میرزا مەترسە،
هەستە وەرە بچینە خانەقا.

بە ترسو و واق و برماو بێدەو راپەڕیم و لە حوجرەکە چوومە دەر. سەیرم کرد
ئەو زاتە لەبەر دەرکای حوجرەدا وەستاو. فەرمووی: میرزا تو لێرهیت،
کارت بە شێخ عوسمان چییە؟ چواریندی (۱۷۷):

کەچی لەناکاو بانگی لێ کردم، قوتبی زەمانە
وتی: وەفایی بەسە ئەم هەموو بانگ و تە
تو، خۆت کە لێرهیت نێتر چیت داو لە شینیکی تر!
خێر اک، وەرە، ترسێکت نەبێ لە دەست نوانە

نێتر لە خزمەت ئەو زاتەدا چوومە خانەقا. ئەم ڕوو داو لە سالی یەكەسى
خزمەتەكەى مندا ڕووی دا، لەوێ پێش هۆگری بەمەمالەى شێخ
عوسمان "قدس سرە" بووم.

دواى دیتى ئەم سەمەردە، لەو زاتە (گیانم بە قوربانی بیت) بێ ئەو
دەسلەلات لە دەست خۆما بیت، خۆشەوێستی پێشوو نەماو مەودای
عیشق و ئەقینی ئەم دەروازە سوبارەكە بووم. چواریندی (۱۷۸):

وەفایی، هیچ کەس نییە وەکو تو، وێل و نواو
سەرسام و داماو، شێر زەو نالۆز، هەناسەت سوارە
ئەو غوسى زەمان ئەو قوتبی هەرچی قوتبی دنیایە
لە دەست ئەم دێو بەرەشی دەروم، داو هاوارە

لە ناو چیاو نزیك بە دەفەرى كەفەر - یش کێوێکی بەرز هەیه، شوینی
زیارەتەو بە شەهیدانەداو بانگە. واتە (۱۸) کەس لە یاران و یارەوانی
پێغەمبەر (د.خ)، لە سەر ئەو کێو نێژراو، ئەو شوینە، شوینیکی
دەخۆش و دلکێرو مێرگ و زەویریکی زۆر بۆوینە. ئەو لیاکانی پێشوو
(قدس الله اسرارهم)، هەمیشە بۆ زیارەتی ئەم (شەهیدان) چوون و
پێرۆزی و راستی و ئەم شوینەیان سەلماندو. چواریندی (۱۷۹):

بريکيان مردار بووندته ووهو برنيکيشي گورک خوارو ووني و دررستان
لنداو چوون، ندو زاتهش له سهر گېرانه ودي مدرو مالته ککه، سېي ډاکړه
و سورو بوو، چوارينه ي ۱۸۲

دروميان هرچې نه وېي سراوه، يان ليني خوراوه
مالي هژارو دېني هر همدوي بدريته دواوه
وډايي، کشتيان له تر سامليان کچ و دلمو بوو
بلام کړه و خراپه کيان، بير نه خيناوه

ناغاي ناو براو، به فزو يزي و دريژدادري، شينخ ي رهنجانده و به
توردي و تورانه و هه ستاو همدوي، نه سپه کدم بو بينن، با برين
هرکيدگان نان و خوراکیان ساز کړدبوو، که سهريران کړد ندو زاته،
لينيان رهنجاوه و سواړي نه سپه کدي يووه و خديکه د پروات، به هه زار
تکا و پارانه ووه و لاله ووه، هه و سواړي نه سپه کديان گرت و بدلينيان يې دا
بو نه ووه، يو نه ودي ندو زاته به رهنجاي نديروات - که دده ووه
عده سړيکي درنگ بوو - له لايديکي تر يشه ووه هم دلکرائي و رهنجاندي
شينخ، بو ندوان دده ووه له کيدکي له راده وده - له ناوياندا بمنيښته ووه و
له وني روژ بکاته ووه، همدو مېر و مالته کدي بو خبر ده کده ووه و يده که
يده کي دده ووه، چوارينه ي ۱۸۳

نامان وډايي، هوشته به غوت بينت دلت چلو که
نوه ک کار له سر وډر رهنجانه ي پيري پيري ووه کا
هر ناو شينخي ده تواني دلت نرم و سپي کا
ديسان و هشتواني همان دل، برهش و برهش و دزيو کا

ندو زاته بو ده سته بر کړدي کاره ککه، ديسانده دابه زې و خو ووه ناو
ره شماله کدو نانده کشياني نه خوارده، به هدر شيوه يده ک بو ندو شه ودي
رايوارد و بدياني دواي به جته تاني نو يژ، هرکيدگانې گاز کړد، چدند
سهر وکيکيان سويندي زور کدوره و نيجکاريان خوارده، هدا ندو زاته
له زياره ده کدريته ووه، همدو مېر و مالته ککه خبر ده کده ووه و ديدنه ووه
دوست ندو زاته، چوارينه ي ۱۸۴

مام، نو کاتي له خزمه تي نو هه قوازان بېست
نکر پر است بر وېست، نو اتوش به رېني راستا رويشت وويست
لاړني بې کککه، وډايي نه کي بيکريته بر
کي نه بره هم و پري ډرک و دال، ياسمن و هچنيست؟

ندو زاته له کدل همدو بدريژاندا سوار بووه و به ره شه هيدان برونه ووه،
که گه پشته سهر کيوه ککه، دده ووه عسر بوو. له دواي نو يزي عده س، له
دهوري کوري نه سحاه کان - خواليان راري بينت - زور به ريز و
حورمه ته ووه، کړد بووندوه، ندو زاته و هندنیک له خاسان، بدوپري
نه وده و ريزه ووه نه ژويان له سهر زهوي داناو تا دده ووه زه رده پري
تواره، سهريران دانده ووه خديکي دواکړدن بوون، دواي نو يزي
شه وانيش سه عاتنيک به مجوره دواي چاکيدان ده کړد، کوبوونه ووه
خه ووتن، من و سديد عده وولر حمان - يش له خزمه تي ندو زاته له ناو

نه واني له دل، تووي نه مک و وډايان و هشان
بريان چنيوه و پريان کړدوه سهراني دليان
وډايي، چو نه به وېي رووناکي خواوه ده نو اړن
بې ديدنه هه قيش، سرنجيان له هېچ ندواوه کشتيان

ندو کده ي دلي له ژونک وژار پاک بو وېته ووه، شه هيدکاني به چاوي
دلو وېژداني مينوکي ديوه و دېيني، به راده يده هه واي سهر نه و کيوه
سارده، مه کد له چلدي هاويندا، نه کينا کده خوي له وني ناگري و
ناتواني بچيته سهر نه و کيوه.

ساليکيان له ناوه راستي هاويندا، ندو زاته، له کدل جهماوه ريکي
چوارسه د - پينجسده کسيدا، که بريتي بوون له ندولياو که ووه پياوو
موريدو خديلفه و کده و کاره کاني، بو زياره تي شه هيدان که ووتنه ي،
چوارينه ي ۱۸۰:

به جزيکي واسرنج له تيشک و نوري خواوه کړن
له جني خويانان، که چي وک نه وېي له ناسان بفرن
نه واني هوشيان بلای خواوه وېي ليني ناگدارن
به جني ليني دورن، که چي وکي تر، ليني نزيکترن

له به هاره ووه تا سهره تاي پاييز، دهر بندو بناري ندو کويستانه، قوناغ و
هه واري عه شيره تي هرکيد، نه خيځله، له ووه ووه ووه ماله مالته بو
له ووه به رده لاه کدو و خويشيان له ناو ره شمالي و ماله کانياندا، هه تا خور
به ندنداره ي "يده کد" به رز ده بينته، ناگريکي که ووه ده کدو نه ووه و به م
جوره رايد وېي نرن.

ندو زاته، به ريکدوت له قرچي نيوه ووه، رني کدوته ره شمالي
سهر وکيکي ندو خيځله، که سني چوار سال له ووه وېي "۳۰۰" سهر مېري ناو
چيايان دزيو ووه به تالانېان برديو، ندو زاته، زور جاري تر به نامده ووه
ده مېي ليني راسپارد ووه، که ندو مېر و مالته، بو ده سترگورت و خديکي
ناو چي "بني نه ووه"، به لام له بهر لوتېدري و خو به زل زانين، گوييان
نه دابو ووه و هه جاري به به هانه و بيا ووه يده کوه، به سهرې گيرابوو.

له م کاته د هدر که هه ووالي هاتني شينخ ووه جهماوه رهيان بو
هه واره کديان بېستيو، ناغاو سهر وکدگانې هرکي، هه يده کديان
به ده ست و پيوهنده کانيانده ووه بو ده رختني دويستايه تي سهر زاره کي،
هاتنه پيشواز و ميوانداري که مېر و کوريان کړدو ندو زاتهش له ره شمالي
مالي نه واند دابه زې، چوارينه ي ۱۸۱:

که نو قيبليد نه ياري سدرک بوو به سهرې
خديکي بو تواف، به سهر وېي، هاتنه زياره تي

چدند ره شماليکي تايه تيان بو جهماوه هه لداو و دواي نو يزي نيوه ووه،
ندو زاته، يديک له سهر وکدگانې خواست و دواي مالته تالانېي کدي
لن کړدن، له ولامدا وني، له و سالنه که نه مېر و مالته هان هينا ووه
به شمان کړدوه، زوري به سهردا تيپه ريوه شتيکي وايان نه ماوه.

چەقى كەلگە بەردىكدا، كە وەك خەشاركەيەكى بەرز ساز كرابوو،
 ئاكرىكى كەورەمان كىردەو،
 ھەتا رۇژ بۇو ە سەرما پارىزراين، سەيىن دواى نوۋىزى بەيائى،
 دىسانەو ەو زاتە، ھەتا خۇركەوتىن، بەرامبەر ەو كۆرە پىروزانە
 دانىشت، چوارىندى ۱۸۵:
 ەو زاتە نووستو نىوەى پۇستىنە پىرۇزەكەى بە مندا دا و نىوەيشى بۇ
 خۇى.

لاندو رابره دی. رښه دوه پاته کولنچاری ژوروران
پروکتی ناواستی وهنایه یو: مانگان و سالان
ناکارنی جوانی لای پارانې پښه میرده کمر
خوئی مانگ یو. داوانی له هتاو ده کړو. تاخوئی نکات جوان

بریک له خه لکه کدش له دوورو نریکمانده. سدریان دانده واندېوو.
دواي خور گهرم بوون، نهو زاته هستاو مالناوایی کړدو به پښو به
کاوه خو، پووی کرده دامینې کڼوه کدو به ریزانیش له خرمه تیدا
داک.ران. دیساندهو هدر له نیوه رڼا گدیشته ده هوارۍ ناوبراوی

هدرکۍ و دانمزیس. ندر شموهش لږوئی مایندهو.
له دواي نو یوئی بدیانې. ناغانی هدرکیه کانی گاز کړدو داوانی هدر
مالته کدنی کړد. ندمجاره یان هدرکیه کانو سدرۍ کدگانېان. لدمیر
راویز کړدنی پښووتریان. هدمو پښکده له بریار و بدینې خو یان
ژیان بووندهو به ناشکرانهو زاتدیان جواب کړد. نهو زاتدش. بهرځی و
تورانیکۍ زورده سویندی خوارد. کد هدمو سدرۍ مالته کدکد
دهو پښدهو له بری نهو سدرۍ مالته کدۍ براوهو خوراوه مردار بوته ده.
مالته زیندهووم دهو پښدهو. کورجیش قدرمووی: ندمسپدکد مزینش و
ناماده یڼ بوړیشتن.

ئەو زاتە دەستتوێژی تازە کردەووە خەریکی نوێژی نیوەرۆ بوو. یاران و دەست و پێوەندیش بە دەوری ئەو زاتەدا کۆ بپوونەو و سوار و پیادە وەستا بوون. ئەسپەکی ئەو زاتەشیان ڕاکرتبوو، تا ئەو زاتە لە نوێژەکی بێتەو و سوار بیت. هەر کام لە جەماوەر بە سواری وەستا بوون.

لەو ناوەدا تەنیا مەلەنگ مابوو، ئەو لە دلی خۆمدا وتم: مەن چۆن بە بێ برۆم! لە ناکاو، یەکیەک لە هەریکەکان و لاخیکەکان لەناو رەوێکە کەوت بە کاوە خۆی دەهێنم، تا سواری بێم. هەوساری ئەسپەکی توند لە دەستپێوە پێچا بوو. خەریک بوو دەکەشتە لێ، بە رێگەوت و لاخەکی رەسی کرد، هەلکەرایەووە بەرەو رەوێ ئەسپەکان تێی تەقاندو پیاو هەریکەکی ئەو بە زەویدا کوتاو بە دواي خۆیدا راکێشا.

هاوار و ژاوەژاوە و شێوە و رۆژ، لە ژن و پیاو و پیر لاو بەرز بۆو هەرجی هەریان لە کابرا کرد، کە هەوسارەکی بەرەو، بپهۆدە بوو. لە سەرەتادا جووتەیدیکی وای لە سەری سەواند، کە سەر و مل و مێشکی بەدیگ جار پۆاندو کرد بە تۆزی دەم بە. بەرەو دۆلێکی قوول و سەرەو خوار، بەسەر خێرکە بەرددا تێی قوچاند. هەتا ناو رەوێ گەلە ئەسپەکانیش نزیکی چارەکی سەعاتیک رێ بوو. هەتا ئەو ئیلاوتل.

بە راکێشان و بە جووتە وەشاندن، ئەو پیاوێ فراند. لەبەر کرێان و هاواری ژن و پیاو و شێوە و رۆژی هەریکیان: دەتکوت رۆژی قیامەتە. ئەو زاتە لە نوێژ و تەسبیحات بۆو بە کورجی دوو کەسی بە تەلیسێکەو نارد، تا بە شۆین و لاخەکی بەرۆن. هەتا ناو رەوێ کەو لەتو کۆتەکانی ئەو پیاو، کۆ بکەنەووە بپهێنن.

پیاوێکان بە پێی فەرمانی ئەو زاتە، هەتا ئەوێکە چوون و لەتو کۆتەکانیان هەر پارچەیدی لە شۆینیک و لە بێ بەردیکە. دۆر پیاوێ کۆیان کردەووە لەگەڵ ئەو دەست و شاندا کە بە هەوساری و لاخەکی دە مابوو، لە تەلیسێکەیان کرد و هێنایان.

ئەو زاتە بە جەنابی خەلیفە مەلایەدەوێ لە جەدای فەرموو: تۆ بپهێنەووە ئەم لەتو کۆتە، ئەم نزیکانە بپهێن. ئەویش فەرموو: دوای تەلقین نازانم. بە منی فەرموو: تۆش بپهێنەووە تەلقینی بخوێن. عەرزم کرد: ئەمەوێ لێرە قیامەتیک ساز بوو. زۆر جێگە تەرس و مەترسییە، ئێوە بۆ خۆتان بپهێن، ئەم دوو کەسەمان لە ناو ئەم گۆرکە دێر و برسییاندا بە جێ بپهێن، مەن زۆر دەترسم.

ئەو زاتە سواری ئەسپەکی بوو. فەرموو: دەقی تەلقینەکی بنووسەو بپهێن. خۆت لەگەڵ مندا وەرە. مەش دەقی تەلقینەکی نووسی و دامە خەلیفەو هەتا تەواو بوو، ئەو زاتە بە سەر ئەسپەکی بەرەو وەستا. بە پێ لە پێش ئەو زاتەو، کەوتە رێ و ئەوانی تێریش لە دواو و لە پێشەو دەهات. ئەو زاتەش خێرایی دەخوری. مەش وەک شاتر کەوتە لۆقەو ڕاکردن. دواي ئەوێ کەمێک دوور کەوتەو، لە دلی خۆمدا وتم: وا چاکە خێراتر بپهێن. ئەو کۆرکە گۆرکە کۆ بپهێنەو بە دواماندا بپهێن. یوسفی پیر و لاومان نازار بەن. ئەمە چ قیامەتیک بوو. سەری هەلدا. ئەمە چ رۆژداوێک بوو، قەوما!

ئەم کاتەدا ئەو زاتە، فەرموو: میرزا، هیچ مەترسە. هیچ نابێ. ئەم کارەساتەش دەبایە بپهێن. تۆ نازانیت، سەدی هەموو مەرومەلەکان، دەهێنەو! دواي ئەو ئەم فەرموویدی ئەو زاتە، ناسووەو هێور بوو، هەموو دەرێکەماندا. ئەم هەموو جەماوەر و دەست و پێوەندە، بەرێی خێرایی و هەلەتەو دەهێشتن. پاش نوێژی خەوتن، کەشتیەو نەهێر. ئەو زاتەش تەشریفی بەرەو هەردەو ئێدەش هەر کەسەمان بەرەو مەل و حالی خۆمان بووینەووە لێی خەوتن.

بۆ نوێژی بەیان، لە خەو هەستام و سەیری دەری ناوایم کرد. سەیرم کرد هەریکەکان مەرو مەلەکانیان بێ کەم و زۆر، هەتاو تەووە لە بناری کێو کەدا دەیان لەوێرین. خۆشیان لەگەڵ چەند ناغاو سەروکیاندا، لەبەر دەرەکی خەندەو و ستاوان و بە هەزار سووکی و شەرمەزار پێوە، بەرێی هاتنی ئەو زاتە، کە لە کارە گلاو و بەلێنە پێسەکانیان چاوپۆشی بکات و بە هەرزەیی خۆیان بیان بووریت.

ئەو زاتە تەشریفی هێناو لە دواي بەجێهێنانی نوێژی بەیان، بەکەب کەتی هەریکەکان. داوینی لێبوردن و چاوپۆشی ئەو زاتەیان مەج کرد. کەوتە بەر بێلای موبارەکی ئەو زاتەو، کە دەوێکانیان ژێر بوونەووە بەلێنایان. کە ئێتر ئەو بە دواو هەریکە بپهێنەو و ئەکەن و بە پێچەوانەي فەرمانی ئەو زاتەو نەجۆینەو.

هەمووێکان کەوتە بەر چاوپۆشی و لێبوردن و مۆلەتی گەڕانەوێکان بۆ دەفەری خۆیان خواست. بە پێی فەرمانی ئەو زاتە، هەموو مەرو مەلەکان، بە خاوەنەکانیان درانەووە ئەم کارەساتە، بوو هێو دەرس وەرگەشتی خەلکی ترو بوو هێو نزیکیاید تێکردنی نکوولیکاران. چوارینەي ۱۸۶:

خوایەکیان بیکە بە خاتەری نابرووی کەوێرەوێ شانی مەردان
و هەبێ بەنەوێ خۆت. - مەشەرە بێزنی دڵسەران
رۆژەرد، تەواوێ. لایەری سەپەر دەرێ. لایەری
بەوێندەو بە تێشی عەشق بەکەب قەربان

ئەو سالدەش کە بە مەلەو هاتە تەهری، خێزانم لە زمانی جەنابی پاک و مەزەن، دایکی مۆریدان، واتە: خێزانی بەرێزی ئەو زاتەو کێرایەو: شەوێکیان ئەو زاتە بۆ شەوێکی هەستایەووە دەستوێزی تازە کردەووە هاتە سەر بەرمال و خەریکی شەوێکی بوو. مەش لە بەرکی شەو، لێفەکەم بەسەر خۆمدا راکێشاو خەوتم. دواي تاوێک خەبەر بوو، هەو بە ئەسپایی سووچیکێ لێفەکەم لەسەر سەرم لاداو لە جوانیی بێهاتوای ئەو زاتەم دەنوا. لە پێش ئەو زاتەو دوو جۆکە کۆرتەبەلای سەر زەم بپهێن، وەستا بوون و پاشتوێزی دەکەن. واقم ورم! کاتێ ئەو زاتە بۆ سوچە داهاوە، بە دەستی پیرۆزی سووچێ لێفەکی داهاوە، تا بیانی ئەمە بپهێن. دواي تاوێکی تر دیسانەو بە ئەسپایی لە ژێر لێفەکەو نوایم. دیسان ئەو دوو جۆکەم بپهێنەو، هەروا لەگەڵ ئەو زاتەدا هەلەستن و دادەنێشەو.

ئەو جەنابەو ئیجازە نامەکم دایەو پێم وت: ئەو زاتە دەیفەرموو لە چادەرەکەت وەرە دەری و سلوک دواپی هات، دەتوانیت بۆ ولاتی خۆت بگەڕیتەوه. سەرقالی رێتوینی موسولمانان بە. چواریندی (۱۸۸).

وەفایی: تاکێ دێدەنی و سیری پرووی ئەم جیهانە
بروزەرد دەبیست وین دل دەینی. وای خەمان
خۆت پەرە دەست خواجەریک، ئەو سادەپیش بەخوا
نەکر ساردیش بیست، دەبیست مەردو دەبیست تاکانە.

دیسانەوه ئەو زاتە لە کاتی سوجدەدا، سووچی لێفەکی بە رق و بێزارییەوه بە سەر زوومدا کێشا. بە رقیکی واوه، بە دەستی موبارەکی لێفەکی بە سەر چاومدا کێشا و رایتەکاند، کە دەم و چاوم نازاری پینگەیش.

دواي سلۆدانەوه فەرمووی: بە ئەدەب بە، هۆشت بە چاوتەوه بیست... منیش لە ترسی رەنجانی ئەو زاتە، ئەمجار چاوم لێک ناو سەیرم نەکرد. دواي ئەواوبوون عەرزەم کرد: لە دەورت گەڕیم، ئەگەر لوتفەم لەگەڵ نەکەیت و پێم نەئێنی ئەو دوو جێنۆکیە چی بوون، دیق دەکەم. فەرمووی ئەم دوو جێنۆکیە مۆریدی باوکم بوون، دواي مەرگی باوکم، نکولیان کرد و هەلاتن. ئەوا ئیست تۆبەیان کردووهو ژێوان بوونەتەوهو گەراونەتەوه. چواریندی ۱۸۷:

وەفایی، نەکر ماوەیک خۆتت لە بیر نەمینی
کیانت لە ریکی خواپەرسیت، خۆی بکوئجینی
نەکەیتە هەرمەن، ئەو سافریشتو دیو و لێسایش
هەمووی نیرەیی بە نژیکی تو و خۆای کورە دینی

دیسان سالتیکان خەلیفە رەحمەتوللا، بە پێی فەرمان لە خانەقادا، خەریکی خۆپاککردنەوه و خۆروون کردنەوه بوو. ئەو جەنابە هیشتا سەرەتای تەریقەتی بوو.

هیشتا سۆلتی پێ نەدراو کاتی نان و خوانیان بۆ من دەهینایە خانەقادا، نەکر (دواي) لەگەڵ بوواید، جەنابی سەید دەهات و بە هەزار تکا و پارانەوه، داواي دوو سێ کەوچک دۆی دەکرد و دەیخواردەوه. هەرچی بەرگرم دەکرد، بەگوێیدا نەدەچوو، بە دزییەوه دەیخواردەوه، هەتا چەلەکی دەکێشاو لە سلوک دەهاتە دەری. ئەو زاتە زۆر گوێی نەدایە. ئەویش دەستی ئەو زاتە ماچ دەکردو بۆ ولانەکی خۆی، بۆ سەقز دەگەراپەوه. سالی دواپیش جەنابی سەید هاتەوهو بە سلوکەوه خەریک بوو. دیسانەوه داواي دۆی دەکردەوه. نامۆگاریی بێ کەلک بوو. دیسان چەلەکێشانەکی دواپی هات و وەک سالی پێشوو بۆ ولانەکی خۆی گەراپەوه. سالی سێهەم سەرلەنوێ هاتەوه نەهری. ئەو زاتەش بۆ گۆڕینی ناووهوا پرووی کردە مەیدانان. ئەویش لەگەڵ مەزنە پیاواندا، لە خەزمت ئەو زاتەدا چوو بۆ مەیدانان. بەپێی فەرمان چادریکی تایبەتیان دوور لە خەلکەکە بۆ ئەو هەلدا.

دیسانەوه جەنابی سەید خەریکی سلوک بوووه. ئەمجارەیان چونکە شوێنەکی من لە چادەرەکی ئەوهوه دوور بوو، هەر چەند جار جار تکای دۆی دەکرد، نەمەهینشت پێی بگات، ئیتر بە یەگجاریی هاموشوی ئەوم داہری. تا ئەو کاتە چەند رۆژیکی ماہو چەلەکی دواپی بیست... ئەو زاتە بە منی فەرموو: ئیجازەنامە بۆ جەنابی سەید بنووسە. واتە ئەگەر ئەمسالیش دۆی بخواردایەتەوه، بە دەستی بەتال دەرویشتەوه. منیش ئیجازەنامەکم بۆ نووسی و چوومە رەشمالەکی

ئاوینەیی شکاو

لیکۆلینەوهیه ک لهبابەت شیعی و هفایی

ناسری حسامی

دیوانی وهفایی، لیکۆلینەوهیی محەممەد عەلی قەرەداغی

چاپی دووهم، بەغدا، ۱۹۸۴.

۳۳۶ لاپەرە

له چاپخانه کۆزی زانیاری کورد

دیوانی وهفایی

”میرزا عبدوڕه جیمی سابلانجی“

لیکۆلینەوهیی

محەممەد عەلی قەرەداغی

چاپخانه کۆزی زانیاری کورد

بەغدا، ۱۹۷۸

بەشێکی زۆر له شیعرەکانی ئەم دیوانە ئالۆزییەکی بەرجاویان پێوە دیارە، بە
جۆریک کە خوێنەر هەرچەندی لێیان ورد دەبێتەوە ناتوانێ تێیان بگا، یان هەست
بەوه دەکا هەلەیان تێدا یە. من هەوڵم دا شیعرەکان بە شێوەیەکی دیكە بخوێنمەوە.

(قهره داغی. لاپهری ۴). به لایم ههم به پنی ئهوه که له نوسخه ی سهرچاوه دا "قهرمووی" نووسراوه و ههم به پنی مانای شیعره که و به تایبته له بهر ئهوه ی که عه به له میله ره عی دوو ههم دا ههمان برۆیه، "برۆت" راسته و "درووت" هه له یه. له شیعری وه فاییدا برۆ زۆر جار به که عه به، قبیله و میحراب باسی کراوه:

چیم له ئه برۆت داوه، من پابه ندی زولقم لیم گهری
کافری عیشقم، به قبیله ی خۆت موسولمانم مه که
گاقی په یوه ستی برۆت وابوو به قبیله ی خال و عام
که عه به گهر بۆ خۆی بزانی پشتی میحرابی شکا
عیباده تخانه بهر ههم بوو به نه شنه ی قبیله که ی ئه برۆت
له سایه ی چاوه کانت مالی که عه به بوو به مه یخانه
که تو سولگانی حوسنی بۆ له حه چهره ت نه برۆت ریت دا
له بهر چاوت که هیندا مالی که عه به ی کرده مه یخانه

نماید نه ی عاشقانی دل نیگار یار هاته سهر خه ندانه
له دای بولبولان دیسا دره ختی گول بهری هینا

دل نیگار _____ دل فگار (= دل بریندار)
له دای بولبولان دیسا _____ له لا نه ی بولبولان دیسا
نماید نه ی عاشقانی دل فگار! یار هاته سهر خه ندانه
له لا نه ی بولبولان! دیسا دره ختی گول بهری هینا

وه فایی موژده به عاشقانی دل بریندار ده دا که یار هاتوه ته سهر خه ندانه و،
له میله ره عی دوو ههم دا ههمان موژده به بیان ده کانه وه: موژده تان لی بی نه ی
بولبولانی عاشق پیشه! دار و دره خت گولیان کرد. بهروردیک بکه ن
له نینوان:

عاشقانی دل فگار = بولبولان

یار = دره ختی گول

خه ندانه = بهر هینانی دره ختی گول

نماید = له لا

"له لا" له قاموسه کاند (معین، غیاب اللغات، لغت نامه دهخدا) و له
شهرجی شیعری شاعیراندا (شهرجی غه نی له سهر حافف، شهرجی
مه پنه ی شهریف) نامرازی ندایه بۆ یانگ کردن بۆ سهر خوان و هه روه ها
به مه به ستی موژده پیدان و خه لات کردن و باربوو کردن، به لایم بۆ جار دان و
موتله قی بانگ کردنیش به کاردی، به مانای: نه ی! نه ی! هۆ! به روانه:

لایح از ما چه می جویی که مستان را لاگفتیم
(حافف)

به ته مای چاکه و پاکبی من مه به، من نه که سه م که جارم داوه
سهرخۆشان کۆینه وه.

نشته پیر و لایبی به شیخ و شاب زده

پیر (= رابهر و مورشید) دانیشته وه پیر (= به ته مه ن) و گنج بانگ ده کا
له دهوری کۆینه وه.

نوای چنگ بهان سان زند لای لوبج

که پیر لومه ره راه در مغان گیرد
نه وای چنگ به جۆریک بانگه واز بۆ مدیخوا رده وه ی بهر به بیان ده کا که
پیری خانه قاش روو ده کاته درگای دهیری موغان.

له نینو به زمی وه نه وشه و جۆ که ناران لاله پهیدا بوو
به تاریکی خچر بۆ چه شمه شای نه سکه نده ری هینا
وه نه وشه و جۆ که ناران _____ وه نه وشه ی جۆ که ناران (جۆ که نار =
که ناری جۆ که)

له نینو به زمی وه نه وشه ی جۆ که ناران لاله پهیدا بوو
به تاریکی خچر بۆ چه شمه شای نه سکه نده ری هینا

له شایی داره گول مه سه نه دنشین بوو هانه پشکووتن
چه مه ن ته ختی زومه پرده، (گل) یاقووت نه فسده ری هینا

له شایی داره گول _____ که شاهی داره گول
(گل) یاقووت _____ گول له یاقووت

که شاهی داره گول مه سه نه دنشین بوو هاته پشکووتن

چه مه ن ته ختی زومه پرده، گول له یاقووت نه فسده ری هینا
مانا که ی ناشرکریه: کاتی که که شای داره گول چووه سهر مه سه ندی
پاشایه تی، چه مه ن ته ختی که له زومه پرده (یان: زومه پرده) به دیاری بۆ
هینا، گول له یاقووت نه فسده (= تاج) ی بۆ به دیاری هینا. نووسهر له
پهراوێزدا نووسیویه نی له یه که یک له نوسخه کاند له جیانی (گل)
نووسراوه گول له. نه م نیوه به ته م بۆ راست نه کرایه وه. " (قهره داغی،
ل ۱۸). ئه وه یه که یک له نموونه کانی شتووی کاری نووسهر له نووسینه وه و
ساگر دهنه وه ی دیوانه که دا که له پان گه لیک نموونه ی دیکه ی له م بابه ته
ده ری ده خا نووسهر ته نیا سهرنجی خسته وه سهر رواله ت و شکلی
په ته کان و وشه کان و، ئه وه ی به شتووه کاری خۆی داندانه که هه ول بدا
ساغی به کاته وه نه و وشه پیتانه که سهر چه م رسته پیک دین له لای به کتر
چ مانایه که ده به خشن. هه ول دان بۆ ساگر دهنه وه ی مانا، ده ی تانی گه لیک
یار مه نی نووسهر بدا بۆ خویندنه وه ی دروستی وشه و په ته کانی.

ته شه نه له ب دیوانه بووم، سهر گه شته یی قولماتی غه م

دولبه ری بالا بلاوم، ناوی حه یوانم نه هات

دولبه ری بالا بلاوم — دوو له یی ئالی به ناوم

ته شه نه له ب دیوانه بووم، سهر گه شته یی قولماتی غه م

دوو له یی ئالی به ناوم، ئالی حه یوانم نه هات

وه فایی له هه یج جیگایه که له شیعره کانییدا "بالای" به "بلاو" وه سف
نه کردوه. بیهجه له وه ش، له شیعره که دا قسه له سهر نابی حه یوان و ته شه نه
له ب ده کړی و بیهگومان وه فایی له کاتی که وادا ده رفه تی باسکردنی ئیوی
یار و له علی ئا به دار له ده ست ناداو ناچته سهر باسی بالا و نه ویش بالای
بلاو! له گه ل ناوی حه یات و ناوی حه یان و که و بهر، وه فایی هه مه شه
باسی له ب و ئیو ده کا:

زه ده ی چاوم، له ئیوی خۆت شقام ده، بهس بهر ق داچق

به قه گرێک ئالی حه یوانت نه خۆشی خۆت مه سووتینه

بههویای خالی لیوت که وخته داوی فولمه تی زولفت
نیلاهی رهبری نایی بهقام خجری په به مبر یی
لهوی زوئی که دهستم داله پروت سیرری دهم زانی
بهقورن سوتند دهخوم که وپهر نه گره که له علید و لیه ری
لیوه که مت عومرم بوو، شهرت کرد به دل جاریکی دیش
وخته بؤت بمرم، وهره عومری دوباره م پی بلدهوه
له لایی شه که مرستانه، له لایی نایی حه یوانه
نه گهر گول یی، نه گهر غونچه، دهم و لیوی شه که ربارت
سهرم ناوی نه گهر نه یخه م به حه لقه ی پر چه مو چاوت
دل ناوی نه گهر نه یکم به فیدیه ی چاوی عیبارت
نه سیری زولفی خامی تو، شه هیدی ره مزی چاوی تو
نه من گیرای داوی تو، بهله د جی دل بریندات
پر چه م و چاوت — پر چه می خاوت
سهرم ناوی نه گهر نه یخه م به حه لقه ی پر چه می خاوت
بروانند دارشتنی شبره که: له میسرده ی یکم دا باسی پر چه م ده کړی
و حلقه ی پر چه م، له میسرده ی دوهم دا باسی چاو ده کړی و له بدیتی
دواتر دا باسی زولفو چاو پره ی پیده دری. بویه ربی تی ناچن
له میسرده ی یکم دا "پر چه م و چاوت" دروست یی.

دیمان به نه غمه ی زیر و به م، بولبول دلی به دهر دو غم
له تاوی غونچه ی گول به دهم، ساز و سه متو ورتاری گرت
بولبول دلی به دهر دو غم — بولبولی دل به دهر دو غم
غونچه ی گول به دهم، — غونچه ی گول، به دهم
دیمان به نه غمه ی زیر و به م، بولبولی به دهر دو غم
له تاوی غونچه ی گول، به دهم ساز و سه متو ورتاری گرت
پیم وایه دانانی نیشاندی (۱)، له دواي "به دهم" کدوا دهکا تعبییری
نه شیاوی "غونچه ی گول به دهم" دروست یی، ده لید، مبهستی شاعر
نه دوه: بولبولی دل پر له دهر دو غم له تاوی غونچه ی گول، ساز و
سه متو ورتاری به دهم دهکا گرت، بویه دانانی نیشاندی (۱) له دواي
"گول" راستره، نه گهر چی لداکاتی خوننده دهکا نیشاند که له بهر چاو
ناگیر یی.
نوسر له پراویرزا نووسیویدی "زیر و به م": نامیریکی موسیقاید،
(فهرده اگی، ۲۵ ل). زیر و به م، ندیم بیستوه ناوی نامیری موسیقا یی،
زیر و به م که بیفیدتی دهنگه له موسیقاو غدیری نه دده.

زولفت خه گاکار بوو چاوت بروی داخست
بابچین ماچ که ین دهستی شای چین و ماچینت
چاوت بروی داخست — چاوت بروی داخست (۱) = شرمنداری
کرد، بدخویدا شکاندهوه، هدره ها: خستیه سر روخسار
زولفت خه گاکار بوو، چاوت به پروینا خست
بابچین ماچ که ین دهستی شای چین و ماچینت
ماناکدی: زولفت خه گاکار بوو، چاوت نومه ی کرد و وای لیکرد به روودا
بکده ی و شهرم بیگری. "برووی داخست" هدره که وتمان ابهامی
تیدابنو هاوکات دوو مانا دده خشی: ۱- به شرمی داخست ۲- به سر

دهمیکی دل بلاوه، بهو زولفه یی به دواوه
یاخودا بروت کشایی غمیری دوور ولاتم
دهمیکی — دهمیکه
یاخودا بروت کشایی — یاخودا به پروت کشایی
دهمیکه دل بلاوه، بهو زولفه یی به دواوه
یاخودا به پروت کشایی غمیری دوور ولاتم
شاعر دلی دهمیکه دل وک زولفت بلاو و شیواوه و گیرودی داوی
زولفته و نیشته جی نیو زولفه کانه. یاخودا زولفت به سر رووت کشایی
و دلی غمیری دوور ولاتیشم بدیدارت شاد یی. و دقای له شیعری
دیکش دا به دلی خوی دلی "دهر به دهر" و "غمیری دوور ولات":
دل جی ربی نیگهت خستیه زولفان، نه ی خودا روحی بدیدندی جادوان
دا کهوت غمیری دوور ولاتم
زولفت که وه کوو شامی غمیریانه، له ویندا
چالی چیه داخو دل که ی دهر به دهر ی من
هرودها له شیعری دیکش دا و دقای شوکراندی نهوه دهکا که دل له
دوزه ی زولف رزگار بوودو به سر رووی بژدا کتاوه و به به نه هشتی
(روو) شاد بوود:

زولفی لمرانند که وخته سهر روو شادمان فوجی دلان
قوت له دوزه خلا نه به د نین، جهننه تین نهو نوممه ته
هرودها له بابت "به سر روودا کشان" بروانند:
و دک شدو کشا به سر مدهی روخسار یا خدی
گیرا ندم تافتایه کدقت بهر نه نیندوه، (مدری)
نیشاندی قاتیلی نامیره دانه قهیر، یعنی:
فهرده ی خدگو، زهنگی زولف و، هیندو خال و، دلدارم
دلدارم — دلدارم
نیشاندی قاتیلی نامیره دانه قهیر، یعنی:
فهرده ی خدگو، زهنگی زولف و، هیندو خال و، دلدارم
و دقای له خدگ و زولف و خالی یارده کی داخاسیته نامیره دانی و
شیر نه گیزی بدی دهکا به "فهرده کی" و "زهنگی" و "هیندو" یان و سف
دهکا که نه مانده له شیعری کلاسیکی کوردی و فارسیدا نیشاند و ده مری
دلره ی و ین مروه تین، که سیک که هدمو نازای روخساری ناوا بیستای
نامیره دانیان پنه دیار یی، نایا ددوتانی "دلدار" و دهنرم و عاشق
بیست یی؟ نا! بیگومان که سیک ناوا دلی له داره. مبهستی و دقای
نه دده که دلی یارده کی له "دار" دهکا که کیش و سهر و مودایان پندایا و
نماندهش بویه له ابهامی نوان (دلدار) و (دل دار) چاو بوشی سکا،
دهدوتانی بلن "دل بهرد"، بروانند نالی:

نهو نیهالی قمدی تو عه رهره، دلخواهی منه
راسته دل داره و هلی حه یفه که وای نه ممره
مه حویش دلی یار به تو یکللی دارینه ی بادام ناو ده با:
به حیرت لهو گول نه ندامه م که وا بادامیه چاوی
دلی نازک وه کوو گول، هم رهقه وهک تو یکللی بادام

چلۆن ئەو دیتە چاووێ من کە یە کەسەر عۆلۆری ناو
مەحاله من کە بچمە دلیهوه، دل کیشوهری بەردە
(مەحوی)

هەر رەگم تارێکە نالەیی دێ لە شەوقی روویی تۆ
عەندەلێبم، مۆتربێم، خۆشخووان، گۆل، راموشگەرم
خۆشخووان، گۆل — خۆشخووانی گۆل
هەر رەگم تارێکە نالەیی دێ لە شەوقی روویی تۆ
عەندەلێبم، مۆتربێم، خۆشخووانی گۆل، راموشگەرم
بۆ "خۆشخووانی گۆل" بڕوانە:
خۆشخووانی مەجلیسی گۆل! یێنەو جۆش رۆح و دل
بێ حالە زۆر وەفایی، فیدای دەنگ و لەدام

نەداغی جەرگی خۆم زانی، نەمایەیی بەرگی خۆیێنم
شەهیدی دەشتی عیشقم، لالە رەنگم من کەرولالم
"لالە کەرولالم" تەبیریکی سەیرە و مێردەیی یەکمەیش ئالۆز و بێ
مانا دیارە. جارئ با لەمیسردەیی دووھەمەو دەست بێ یەکن: هیچ
گومانێ تێدا نیە کەرولالم" نادرۆستە. باس، باسی لالەییو رەنگی لالە:
لالەییکی داغدار و شەهیدی عیشق، ئەو لالەیی، رەنگی ئالە.
کەرولالم — کەرولالم

شەهیدی دەشتی عیشقم، لالە رەنگم من کەرولالم
ئێستا بابگەر یێنەو بۆ مێسردەیی یەکمە: ئەو زانیویدی شەهیدی
عیشق، دەزانێ جەرگی بەجی داغدارە و مایدی بەرگی خۆیێنم چێد.
کەرولالم "تە" لە مێسردەیی یەکمە دا قەلب کراوی وشەیی دیکەن:
نەداغی — لالە
نەمایەیی — بەمایەیی

نەداغی جەرگی خۆم زانی، بەمایەیی بەرگی خۆیێنم
شەهیدی دەشتی عیشقم، لالە رەنگم من کەرولالم
جەرگم داغدارە و دەزانم هەر ئەو بوو تەمایەیی خۆیێنم
بوونی بەرگم. من شەهیدی عیشقم، بۆیە بەرگی لالە سوور و
ئالە. ئێستا نایا "شەهیدی دەشتی عیشقم" یان "شەهیدی دەستی
عیشقم"، کامیان درۆستە، ئەو یان جیگای بیر لێکردنەو.
هاتنە گۆری باسی لالە، "دەشت" لەیاد نزیک دەکاتەو
هەر وەها دەنگی "ش" لە شەهیدو دەشت و عیشقدا
ھارمۆنییەکی خۆش سازدەکا، بەلام لەبەر ئەوێ باس لە "مایە" و
سەبەکارو ھۆیە، "شەهیدی دەستی عیشقم" مانایەکی قوڵتر
بەشێرە کە دەبەخشێ.

لەبەت لالەیی روو سوور یان روو ئال بڕوانە:

حاشا مە کە قوربان لە کوزاوی خەگ و خالت
نیپاتی شەهیدیم ئەو تە پەنجەیی ئالت

ھەر وەھا مەحوی:

لالە روخسارم لەسایەیی ئەشکی خۆیێنم رەنگەو
چونکە روو سوورم لەقایی عەین و شین و قاف و تی

بە تیغی غەمزە ئەمن و تورکی روویتی قەت مەلێ، قوربان،
ئەگەر قیمەم بکەن هەر روژ پەرستم، هەر بەیەک حالە
تورکی رووی تۆ — تورکی رووی تۆ

بە تیغی غەمزە ئەمن و تورکی روویتی؛ قەت مەلێ، قوربان!
ئەگەر قیمەم بکەن هەر روژ پەرستم، هەر بەیەک حالە
من چون لەبەر زانی تیغی غەمزە و نازت، واز لە روخساری تۆ
دێنم و تورکی رووی تۆ دەکەم. ئەگەر قیمەشم بکەن واز لە
نایینی روژ پەرستی ناھێنم و هەر روژی رووت دەپەرستم.
ئەتۆ سەرویکی رەنگینی، بەسەر چاوان بێ شیرینی
لەبەر چاوم نەروێ چاکە، حەیاتم، غارەتی دینم!
بەسەر چاوان بێ شیرینی — لەسەر چاوان بێ شیرینی
ئەتۆ سەرویکی رەنگینی، لەسەر چاوان بێ شیرینی
لەبەر چاوم نەروێ چاکە، حەیاتم، غارەتی دینم!
بەباغم کوێ: بەرەنگ و بۆت مەنازە زەرد و سوور بوو
ئەگەر بارم ھەموو سونبول بێ تایەک زولفی نابینم

بەپێی ئەوێ لەسەر وە نووسراو، یانی ئەگەر "بوو" راست بێ، گۆیا
شاعیر بەباغ دەلی بەرەنگی خۆت مەنازە کە زەرد و سوور! لەم
خۆیێنەویدا دوو گرفت دیتە پیش، یەکمە: لە شیعەرە کەدا تەنیا باسی
رەنگ نەکراوە بەلکۆو باسی "رەنگ" و "بۆ" کراوە و لەم حالەدا بەپێی
سەنەتی کف و نسر "سەنەتی زەرد دەکەرێتەو بۆ "رەنگ" و "سەنەتی
سوور دەکەرێتەو بۆ "بۆن" کە ئاشکرایە "بۆن" بە سوور و سەف ناکرێ و
کەوا بە ئەم خۆیێنەویدا ھەلەید. دووھەم: لەم خۆیێنەویدا دیار نیە
میلەرەیی دووھەم قسەیی گنێد و ھەر بۆیە سەرچەمەیی شیعەرە کە مانا
بەدەستەو نادا.

زەرد و سوور بوو — زەرد و سوور بوو:

تایەک زولفی نابینم — تایەک زولفی ناھێنم

بەباغم کوێ: "بەرەنگ و بۆت مەنازە" زەرد و سوور بوو:

— ئەگەر بارم ھەموو سونبول بێ تایەک زولفی ناھێنم

بەباغم وت شانازی بەرەنگ و بۆنی خۆت مەکە، چونکە رەنگ و بۆی
تۆ لە حەنای یاری من شایانی باسکردن نیە. باغ بە بیستنی ئەم وتەییە.
لە ترسان زەرد ھەلکەراو لە شەرمان سوور ھەلکەرا و وتی ئەگەر
سەر تا پام سونبول بێ، ھێشتا بایەخی تایەکی زولفی یاری تۆی نیە.
دارشتنی ئەو شیعەرە و ناوێرکە کە، کەلێک لەم شیعەرە نالی نزیکە:
بەسەر و وت کە راستە سەرکەش و بەرز، کەچی لەرز:

کە فەرقیشم بگاتە ئاسمان بەندەیی قەدی یارم

لەوانەیی خۆیێنەر ئەوێ بۆ بێتە پرسیار کە "نابینم" و "ناھێنم" کە دوو
قافیەیی جیاوازان، چون دەکرێ لێجیکای یەکنێکی دابینی. وە لەم کە
ئەوێ: ھەر وەک نووسداریش لە پەراوێزی شیعەرە کە دا (ل ۶۷)
نووسیدنی وەفایی لەو شیعەرە دا دوو قافیەیی جیاوازی
بەکارھێناوە (۳). ھەندێک لە قافیەکان بە (ینم) تەواو دەبن، وەک:
دینم، بت بینم، شاھینم، شیرینم، پەرژینم و ھەندێکی دیکەیان بە

يډکم له بدر نهوه که زولف داده هيندمري (= به شانه ده کړي) نډک روو،
دوو هدميش له بدر نهوه که پيوسته هدرتک کرداري داهيتان و نهفتان
کردن له يډک ليغدي زه ماندا بن، يان دادهيتا و نهفتان دهکرد يان
داهيتا و نهفتان کرد.
له کوټايي ميلره عي يډکم دا نيشاندي پرسپار پيوست نيد چ خوش
بوو به ماناي تاي خوش بوو؟ نيه، به ماناي زور خوش بوو يه، ياني
خديره نډک استفهام.

نم من که ووتووم له بدر گريان دهلي: دهستي من و دامن
سه باگر بوويه خوږن داماني يار، مه گري له باتي من
نوهي له سهره نووسراوه ماناکه ي نهوه ي: من له بدر گريان له بين
که ووتووم، که سينيکي ناديار دهلي دهستي من و دامن (داماني کي؟)
نډک دامن يار بوو به خوږن!!! لدا تو له جياتي من مدکري، نهوه
يډکنيک له جوانترين شيعره کاني وه فاييپه که ناوای به سدر هيندراوه و
له هدمو مانايډک دانه کيندراوه بدم شيويه تاواني ورينه کردن
دراوه ته پال وه فايي، شيعره که دهلي ناوا بووي:
نم من که ووتووم له بدر گريان، دل! دهستي من و دامن!
له ي گدر بوو يه خوږن، داماني يار بگري له باتي من!
من له بدر گريان له بين که ووتووم، به لدم ندي دل! دهستي من و داوښي تو!
سپدي نډک بردي به دلوب دلوبي خوږن و له جاو رزانه سرا، له
پاتي من داوښي يار بگره، لدم مانايډا حافقي شيراز دهلي:
ندارم دستت از دامن مگر در خاک و اندم هم
که بر خاکم گزار اري بگيرد دامنم گردم
هدتا نهو روژي ده مخنه ژير کل دست له داوښت به رناده و
کاتنيکيش که مردم و تو به لاي سدره که م دا تپير بووي، که رد و توژي
خاکي مزارم داوښت ده کړي، هر لدم مانايډا پروانده:
مه بزو مه حويا له م ريگه دا تا دهيه خاکي ري
نومينه دهستي گدر دت هر ده گا ناخر به داوښي

(مدحوي)
دهستم که گهيه داماني مردم له خوشيان
گدرم، خودا بکديته و به و روتبه سهر فدر از
(مدحوي)
هرو هه: دلتيو ښه و مينته فرميسکي خوږن و له بدر چاو بروا:
نهوي دلدار و دلبر مه نسوا روږي له بدر چاو
به دوويا بوچي دل نه توښته و، نه روا له بدر چاو
(مدحوي)
هرو هه: خوږن داميني يار بکړي:
کوشتمي و نهو ده مه خوږن به نه ده ب داماني گرت
به سمللي عيشقم و کارم به خوږنه راهي
(مدحوي)
دهست له خوږن مه ده نالوده مه که داماني پاک
خوږني من پايته، باگيل نيه وه که رهنگي خنده
(نالي)

(ينم) ته و او ده بن، وهک: خوږنم، ده نالينم، وهرينم، دهستينم (و به
بروای من "ناهينم" يش)، هينميش له پدراويزدا نووسيو يدي:
تافدين ماموستا (مه بهست قهره داغيه) متيش وهک تو ښم سديره.
نډک نهو غه زله دهر باويزي هيچ له ديواني وه فايي کدم نايته و.

هدلته من لايډنکري دهر هاوښتنی نهو غه زله له بدر لاوازي قافيد
نيم، به تاييدت به پيني نهو بوچوونه ي ټيستا له بايدت شيعر هدي،
ده زانين بايدخي شيعريک تديا له کيش و قافيد نهو له شيعري
کلاسيکيش دا زور جار شاعير له پيناو کنياندي پديامي خويدا
پدريستي قافيد ده شکيني (۴). له هدر حالدا مه بهست نهو بوو
"ناهينم" که مانا به شيعره که ده به خوشي، به پتي قافيد که ي وه فايي
ده کونج، (پدراويزه کان له کوټايي بايد ته کړن).

ده ميکه هر له توي ناوري دهر وون و ناوي چاو دام
له دووري تو عه جبه موم، نه سو و تاوم، نه سخناوم
هر له توي — هر له نيو

ده ميکه هر له نيو ناوري دهر وون و ناوي چاو دام
له دووري تو عه جبه موم، نه سو و تاوم، نه سخناوم
پنم وايه "توي" يان هدي نوسخه نووسدکانه يان هي کاتي
خوږن نهوه: چونکه نه ناو "توي" ي هدي و نه ناو.

فدرووي چ که سي که و تم به پيني که (وه فايي) م
قوربان چ بوو غومريک (که) لات بووم و له لات بووم؟
(که) لات بووم — که له لات بووم (که له لات) نه خوش، هيلاک.
که داس، نيافته

نووسد له پدراويزدا نووسيو يدي: "وشدي (لات) له ده سخنه که ددا
وهک (لدت) ده چي، نډکري (له تو بووم) بن، "قهره داغي، ل (۷)، به لدم
به ناشکرا دياره که له لات" دروسته و نووسدري ده سخنه که "لا" يډکي
له برچووه "که له لات" بووه ته که لدت" و قهره داغي بوي ساغ
نډکرا و نهوه.

فدرووي چ که سي که و تم به پيني که: — وه فايي
قوربان! چ بوو غومريک که له لات بووم و له لات بووم؟
يار پرسپاري کرد تو کتي، که و تم به پيني و تم قوربان چ بووه، نهوه
ده چي نه مناسيپه و، من هر نهو وه فاييډم که غومريک که له لات و
نه خوش و هيلاکي تو بووم، چون ټيستا ناو ختم لن ناشاره: ده که ي
و له ختم يي بهري ده که ي؟ "له لات بووم" به راورد کن له کدل
له هدرتک لا بووم" به ماناي هدرتک لام له کيس چوو.
بروت تيکنا، ده مت و يکنا، له دهر ياي لوکفي تو دووره
له قوربي قاب، قه وسدين و مه قامي لاس کانت بم

چ خوش روويداده هينازولفي نهفتان کرد به دلداريم؟
نيلاهي قدک نډکي روژ يي شهوي قدرد و به راتي من
دادهيتا — و او هيتا
چ خوش رووي و او هيتا زولفي نهفتان کرد به دلداريم
نيلاهي قدک نډکي روژ يي شهوي قدرد و به راتي من

هه‌ر گولێ رهنگیکێ بۆنی رهنگ و بۆی دۆلهر ده‌دا
ره‌نگی بێ ره‌نگی ته‌ماشاکه‌ن به‌چاوی ئه‌عتیبار
هه‌ر گولێ ره‌نگیکێ بۆنی مانا نابەخشی.
ره‌نگیکێ بۆنی — ره‌نگیکێ بووێ

وه‌فایی ده‌لێ ته‌نیا نه‌و گولانه‌ که‌ ره‌نگیان هه‌یه‌ له‌ یاری من ده‌چن.
به‌تایبه‌ت له‌ میسه‌ره‌عی دووه‌مه‌دا زیاتر ده‌رده‌که‌وێ که‌ شاعیر
مه‌به‌ستیه‌تی باسی ره‌نگ و بێ ره‌نگی بکا. وه‌فایی بیه‌ره‌نگی به‌ ئاوات
ده‌خوازی: یاریکی خاوه‌ن په‌یمان و به‌لێن که‌ هه‌ر رۆژه‌ی له‌سه‌ر
هه‌وایه‌ک نه‌بی و ره‌نگ نه‌که‌وێ. ره‌نگ له‌شیعری کلاسیک دا زۆر جار
به‌مانای ریا و دوو روویی و بێ به‌لێنیه‌و یه‌ک ره‌نگی به‌مانای راستی و
وه‌فاداری له‌به‌لێن و په‌یماندا.

پاک گینت برنمی اید به‌ رنگ عارچی
از لباس رنگ عاری گنج ماچون اب بود
(ا.پ. شیرازی)

غلام همت انم که زیر چرخ کبود
زهر چه رنگ تعلق پزیرد ازاد است
(حافظ شیرازی)

دل‌م رمیده‌و لولی وشی ست شورانگیز
دروغ وعده و قتال وچع و رنگ امیز
(حافظ شیرازی)

غلام همت دردی کهان یکرنگم
نه ان گروه که ازرق لباس و دل سپهند
(حافظ شیرازی)

بۆیه‌ بێم وایه‌ شیعره‌که‌ی وه‌فایی ئاوايه‌:

هه‌ر گولێ ره‌نگیکێ بووێ ره‌نگ و بۆی دۆلهر ده‌دا
ره‌نگی بێ ره‌نگی ته‌ماشاکه‌ن به‌چاوی ئه‌عتیبار
خه‌گ هه‌توه‌ ده‌وری له‌ب و رووی داوه‌ له‌سه‌ردا
یاخۆ خه‌به‌شی فایه‌قه‌ داغی له‌ جگه‌ر دا!
گولزاری ده‌می بوسته‌و، باغی گولێ به‌ردا
یا له‌شکری کیشه‌وه‌ (به‌زه‌ی) شیر و شه‌که‌ردا
شه‌رپانه‌ له‌سه‌ر که‌عه‌بی روو کافر و ئه‌سلام

پوسته — پوسته

(به‌زه‌ی) شیر و شه‌که‌ردا — به‌رووی شیر و شه‌که‌ردا
یا له‌شکری کیشه‌وه‌ به‌ رووی شیر و شه‌که‌ردا

شیر و شه‌که‌ر هه‌مان روو، یان روخساره‌و مانای شیعره‌که‌ ئاشکرایه‌: نایا
خه‌گ و نه‌که‌ریجه‌ له‌شکریان به‌دۆته‌ سه‌ر روخساری که‌ له‌ شیر و شه‌که‌ر
ده‌چن؟ به‌ تایبه‌ت به‌روانه‌ میسه‌ره‌عی یه‌که‌م و پینجه‌م که‌ باسی شه‌ره‌
له‌نیوان کوفری زولف و ئه‌سلامی روو له‌سه‌ر که‌عه‌بی روو "که‌ هه‌مان
برۆیه‌ و واده‌پاره‌ له‌شکری خه‌گ که‌ سه‌ر به‌ لایه‌نی کوفره‌ ده‌وری له‌ب و
رووی داوه‌. ئه‌م بابده‌ته‌ له‌لایه‌ره‌کانی داها‌تو‌دا زیاتر دێته‌ به‌ر باس.

نازک و نازه‌نین و شیرین، ناوینه‌ رۆژ، ره‌نگ ناگری
ناوینه‌ رۆژ — ناوینه‌ روو

نازک و نازه‌نین و شیرین، ناوینه‌ روو، ره‌نگ ناگری
گوتم نه‌یشای دلنه‌وازان، مانگ و رۆژن موشته‌ری رووت
دلێ چاکێ پاکێ بازان، پێ به‌دوای زولفی جادووت
پاکێ بازان — پاکبازان

گوتم نه‌ی شای دلنه‌وازان، مانگ و رۆژن موشته‌ری رووت
دلێ چاکێ پاکبازان، پێ به‌دوای زولفی جادووت
چاک = ۱ - باش ۲- درز، براو. به‌رینه‌دار (به‌راوردی به‌که‌ن له‌گه‌ل:
چاکێ یه‌خه‌، چاکێ که‌وا، دلێ چاک چاک) پاکباز = نه‌وه‌ی فیداکارانه‌
هه‌موو شتی که‌ک دابنێ.

به‌روانه‌ ئه‌م شیعره‌ی وه‌فایی که‌ تێیدا چاک به‌هه‌رته‌ک مانا به‌کار هه‌توه‌:
ده‌لیلی چاک و پاکیی پێده‌وی وه‌سلی روخ و زولفی خودا
شادی به‌شانه‌یدا، سه‌فای جه‌نه‌ت به‌ناوینه‌ نه‌وانه‌ی که‌ چاک
و پاکن به‌دیدی زولف و رووی شاد ده‌بن، بۆیه‌ شانه‌ که‌ چاکه‌
(داب‌دایه‌ به‌ زولفی شاد ده‌بینو ناوینه‌ که‌ پاک به‌ جه‌نه‌تی رووی.

وه‌کوو په‌روانه‌ ده‌گریم و ده‌سووتیم دوور له‌ زولفی تو
هه‌تا که‌ی من له‌ داغی تو خه‌ریقی ناو و ناگریم!
خه‌ریقی — خه‌ریقی

وه‌کو په‌روانه‌ ده‌گریم و ده‌سووتیم دوور له‌ زولفی تو
هه‌تا که‌ی من له‌ داغی تو خه‌ریقی ناو و ناگریم!
ناو خاسیه‌تی خه‌ریقی نیه‌، به‌لام ناو و ناگر هه‌رته‌کیان خاسیه‌تی
غدرق (نوقم کردن) یان هه‌یه‌. به‌روانه‌:

گاده‌سووتیم، گاده‌گرینم، غه‌رقی ناو و ناوهرم
ناخ له‌به‌ر به‌خشی سیا، نازانم نه‌ز بۆچ نامرم

گوتم کوا حوسنه‌ که‌ت! عه‌به‌ر فرۆشی زولفه‌ که‌ت فه‌رمووی
خه‌به‌ش ئه‌سلامی داگرت، تێکه‌چوه‌ ده‌ورو دووکانی من
نه‌که‌ر نه‌وه‌ به‌سه‌لمه‌تین که‌ عه‌به‌ر فرۆشی زولف هه‌مان زولفی عه‌به‌ر
فرۆشه‌، مانای ئه‌و به‌یتیه‌ی سه‌ره‌وه‌ ناوی ئه‌یه‌: په‌رسیم کوا
جوانیه‌که‌ت، زولفی فه‌رمووی له‌و کاته‌وه‌ که‌ من (=خه‌به‌ش)
سه‌رکه‌وتمه‌ به‌ده‌ست هه‌یناوه‌ و ولاته‌ی حوسن (=ئه‌سلام)م داگیر کردوه‌،
ده‌ورو دووکانم تێکه‌چوه‌! دیاره‌ ئه‌و قسه‌یه‌ ناگرێ قسه‌ی زولف بێ
چونکه‌ ئه‌و سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هه‌یناوه‌. ده‌بێ قسه‌ی یه‌کیکی دیکه‌
بێ که‌ ده‌ورو دووکان و ره‌وندقی جارانی نه‌ماوه‌. نه‌وه‌ روخساره‌ که‌
داگیرکراوه‌ هه‌ر بۆیه‌ ده‌بێ داڕشتنی میله‌هه‌که‌ به‌ جوهرێک بێ که‌
"فه‌رمووی" به‌که‌ر بێته‌وه‌ بۆیار:

عه‌به‌ر فرۆشی زولفه‌ که‌ت — عه‌به‌ر فرۆشه‌ زولفه‌ که‌ت
ده‌ورو دووکانی من — ده‌ورو دووکانی من (دووکان له‌به‌ر کیشه‌ی
شیعره‌که‌ به‌ دووکان ده‌خویندر بێته‌وه‌)

گوتم کوا حوسنه‌ که‌ت! — عه‌به‌ر فرۆشه‌ زولفه‌ که‌ت - فه‌رمووی:
— خه‌به‌ش ئه‌سلامی داگرت، تێکه‌چوه‌ ده‌ورو دووکانی من

په‌رسیم کوا جوانیه‌که‌ت که‌وا زولفت له‌خۆبایی بووه‌ و خه‌ریکی
به‌دخۆنازین و عه‌به‌ر فرۆشیه‌؟ یار، یان حوسنی یار، فه‌رمووی له‌و
کاته‌وه‌ که‌ کوفری زولف ئه‌سلامی حوسنی داگیرکردوه‌، ده‌ورو دووکانی

سا نهو دهمه وايته نه تويي و سدری کولمت
غهمیری نهو به بالله نيه لهو ليوه تمه تمام
هدروها کاروان وشو:

له قه تلي عامی دل بووه خالي رووت، بلا بهس يي
سوههيلي کاروانکوز چي دهوي بهو روژه رووناکه؟

بو ههوايي زولف و دل چاکم له رووی جانانه بوو
نهو پهريشانیه ههمووی تهقلير و سووچی شانه بوو
میلره عیبه کم نالوزه. بو ههواييزولف و دلچاکم يانی چی؟
بو ههوايي زولف و دل چاکم - بو ههوايي زولفه دلچاکم
بو ههوايي زولفه دل چاکم، له رووی جانانه بوو
نهو پهريشانیه ههمووی تهقلير و سووچی شانه بوو
دل چاکم = دل بريندارم

له حدسره تي بسکی دام که کدرتوده سدر رووی و نهو ههمووی کاری
شانه يه وای کرده. دل برينداري نهو دم که بوجی من له چينکای شانه يي
چاک چاک نیم تاریم بکويته ناو بسکی و لهو يوه بو سدر رووی.

پهري پيري نهو راقی دل پر خويی وهک گول کرده
دهفته ريکه پر له خوین ههر نهو بوو چی تيدا نهبوو
نهو هه له شيعره جوانه کانی وهفایيه و به داخه و نالوزی نئ گومر.
کرده = له ميلره عیبه کم دایانی چی؟ کين چی کرده؟
کرده = کرده

دهفته ريکه = دهفته ريکی

پهري پيري نهو راقی دل پر خويی وهک گول کرده
دهفته ريکی پر له خوین ههر نهو بوو چی تيدا نهبوو
يار ههمو لاپره دل پر له خویندکاني دلی منی وهک گول کرده و
چاوی ليکړد. بهلام دینی دلم دهفته ريکی پر له خویندکاني دلی منی وهک گول کرده و
ديمنی خزی (=يار) هيچ وشو ديمدنيکی ديکدي تيدانيد.
کرده = ههم بهمانای ليک کرده و پهري ههمه دلدانه و کتيب و دهفته
و ههم بهمانای کرده و پشکواندن کول و ههم بهمانای پهري پيره
ليکړدنه و کول. له لهوحي دلی حافقی شیرازيت داينچکه له نهلفی
قامدني يار هيچ بدی ناکري چونکه ماموستاکدی ههر نهو نددی فير
کرده:

نيمست بر لوح جز الف قامت يار

چه کنم حرف دگر ياد نداد استادم

هدروها برونه دلی پهري پيري بووی سانب تبريزی که ناکر ياره که
وهک خونچه بوی کونه کردياوه. کولستانی شاعیر تدانست در کيتی
تيداندهما:

چو غنچه ساختی اوراق بادبرده و من

وگر نه خار نمی ماند در گلستانم

سپياره يي هه حویش ههر تديا لوورته ياری تيدايه:

بهناخون لوورته يی يارم له لهفحه يي سينه نوو سينه

له حه شرا وهختی نه شری نامه کردن، منم و سپياره

يان:

من تينکچوه.

له شيعری وهفایدا که ليک جار زولف بدکافر و حه بهش و زهنگی
ناوبراوه رووید ئيسلام و جهنمت:

فسر مووی له کفر لاده موسولمان بهوه فایي!

ديوانه مه به، دهست مده زولفم نهو ته رووم

خو له يدي حهرم قه تلي حهرامه، نهدي زولفم

کافر که نه بوو بوجی منی کوشت لهدهری تو

بو جه مالی تو منیش وهک زولفی سهرگردانی تو

نه يی چرای ئيسلام و کافر! وهختی مدهدی و مروه ته

پيم بلئ وهجهی چيه زولفم موقیمی روومده ته

خو به شمرعی مسته فاجه نهدت به کافر نادری

قه گره قه گره خويی چاوم يهک دم نارامی نيه

روژيکی بو کاروانی عاشقان ناو نهبوو!

"روژيکی" کيشی شيعره کدی لهنگ کرده و، لهو ههش گرينکتر،
ماناکدی شيواندوه. بهلام وهرن "روژيکی" بکند "روژه کدی" بزنان
مانای شيعره که چ کورانيکی سهر و سهر سوور هيندري بهسدر دي.
يانی ميسره عی دوو ههم پرسيار نيه. دانانی نيشاندی پرسيار له کوتايی
ميلره عی دوو ههم دا، به جورنيک که "بو" مانای "بوجی" يی، مانای
شيعره که والنده کا که ناو بوون بکدرته و به کاروان. يانی دهپکاته:
بوجی کاروان ناو نهبوو؟ بهلام مدهستنی شاعیر نهو يه که روژ ناو يی
بو حدساندوه نارام کرتنی کاروان.

روژيکی = روژه کدی

نهبوو؟ = نهبوو

قه گره قه گره خويی چاوم يهک دم نارامی نيه

روژه کدی بو کاروانی عاشقان ناو نهبوو

فرميسکی خويی ناوی دلپ دلپ له چاوم دهريته خوار و دلپدکان
وهک کاروان بهشوين يکداريزيان بهستوه، بهلام بهداخه و يارم روژي
رووی بهره و من وهرنگيرا. ناکر يارم روژي رووی ناو بکا (=ناو)
بينی، روو له من بکا) وهک نهو وايه که روژي ناسمان ناو يی و شهو
بهسدر دایي و، کاروان کاتيک روژي لي ناو بوو مهزل دهگري بو
حدساندوه. وهفایي بههينانی "روژه کدی... ناو نهبوو" ورده کاريه کي
سهری کرده: کاتيک که يار روژي روخساری خو ي بهره و من
وهرکيري، وهک مزکيني خور ناو بوون و بو چاندان و حدساندوه
کاروان. وهفایي له شيعری ديکده دا روژ ناو بوونی ريک ههر بهم
مانايه و بهديهام بهکارهيناوه:

زولفی لادا ههر به نوسميد بووم که روژ ناو يی، يی مالی من ويران بوو.
عومری من چوو، روژ ناو نهبوو روژ ناو بوون ههم بهمانای خور ناو
بوون و ههم بهمانای دهکوتن و واوهاتنی روژي رووی يار دواي
لادانی زولفی، برونه روو واکردن و دم واهينان:

کوتی رووم واده کهم تيرم بينی، چاوهريم داخو

له لای قيه له که که يی بای وهعه يی نهستهرن بينی

دهمه کهت بهدل وايته، توخودا دلم مدهکينه

مه‌شغوولی شه‌رحی گولشه‌نی رازم ده‌فهرموی
سینه‌م که‌شه‌رحه شه‌رحه ده‌کاتن به‌تیغی ناز
(مدحوی)

گولشه‌نی راز دیوانی شیعی شیخ مه‌حمودی شه‌بسته‌رییه و چند
که‌س شه‌رحیان له‌سه‌ر نووسیوه، وه‌ک مثفر الدین علی شیرازی،
شمس الدین محمد کیلانی، مولانا ادريس کوری حسام الدین
بدلیسی، شیخ بابا نعمت الله کوری مه‌حمودی نه‌خجده‌وانی که
کتیبه‌کانیان پنی ده‌گوتری "شه‌رحی گولشه‌نی راز".

شای گولان، سولگانیخووبان، نه‌مشه‌وه‌هات دامنه‌ن که‌شان
رؤژو شه‌و، خورشیدو قولمه‌ت، گه‌نج نه‌بوو ویرانه‌ بوو
یارم که‌شای گولان و سولگانی جوانانه، دوتینی شه‌و به‌ناز و له‌نجه‌هاته
لام و، وه‌ک خور له‌نیو تاریکایی وه‌ده‌رکه‌وت بدلام پیم هیچ نیه،
وامدزان گه‌نج و خه‌زینده‌ی، هدر ویرانه‌په‌که و بدس! نایا وه‌فایی وای
وتوه؟ نا!

شایگولان، سولگانیخووبان، نه‌مشه‌وه‌هات دامنه‌ن که‌شان
رؤژی شه‌و، خورشیدی قولمه‌ت، گه‌نجی نیو ویرانه‌ بوو
یارم وه‌ک خوره‌تاو له‌تاریکی دا ده‌رکه‌وت و گه‌نجینه‌په‌ک بوو له‌نیو
ویرانه‌ی دلم دا. پروانه ویرانه‌ی دل:

نه‌گه‌ر ره‌نجیده بووی قوربان له‌ویرانه‌ی دلی ته‌نگم
وه‌ره سه‌ر مه‌نزه‌ره‌ی چاوم، ته‌ماشای مه‌وجی ده‌ریاکه

کوتم: شیواوه زولقم چاوه‌کوت بدلکوو عیلاجم کا
وه‌فایی زولفی نه‌وه‌نده درێژ نه‌بوو ک بشیوی، هدر بویه:
شیواوه زولقم ————— شیواوی زولقم
کوتم: شیواوی زولقم، چاوه‌کوت بدلکوو عیلاجم کا

تویی و سه‌ری خۆت مه‌مخه‌ره زیندانی جودایی
خوینم نیه ها بمکوژه به‌م خه‌نجه‌ر و نه‌برو
نه‌که‌ر بروی یار توانای کوشتنی هه‌یه، که‌وايه خه‌نجه‌ری بۆچیه؟
خه‌نجه‌ر و نه‌برو ————— خه‌نجه‌ری نه‌برو

تویی و سه‌ری خۆت مه‌مخه‌ره زیندانی جودایی
خوینم نیه ها بمکوژه به‌م خه‌نجه‌ری نه‌برو
"ها" به‌مانای نه‌وه‌تام من! فدرموو بمکوژه! به‌مانای ها خه‌نجه‌رت
بده‌می نیه. بروی یار خۆی کاری خه‌نجه‌ره‌که. پروانه:
شه‌هیدی خه‌نجه‌رت نه‌و رؤژه عومری جاویدانی بوو
مدلی په‌روانه خۆ سووتاوه، مه‌رگی زینده‌گانی بوو

ره‌گ و ریشه‌ی دلم هه‌رده‌نگ ونالهی عیشقیتوی لیدی
بلنی موگریب، وه‌ره‌ساقی، سه‌راپا بوومه تاری تو
نه‌وه‌ی تار لیده‌دا موتریه، به‌لام له‌وشیوه نووسینه‌ی سه‌ره‌وه‌دا موتریب
له‌لای وه‌فایی راوه‌ستاوه، وه‌فایی پنی ده‌لی موگریب برو به‌ساقی بلنی
بین تارم بۆلنی بدا. له‌راستی دا ده‌بی ساقی بنیردری له‌دووی موتریب:
بلنی موتریب وه‌ره! - ساقی - سه‌راپا بوومه تاری تو
ساقی به‌موگریب بلنی وه‌ره.

هه‌مه‌می من خاکی گۆشه‌و (لێوی ته‌علیمی ده‌دام)
عه‌یش و نۆش و کونجی ته‌نهایی به‌رووی دو‌نیامه‌ده
خاکی گۆشه‌و — خالی گۆشه‌ی

عه‌یش و نۆش و کونجی — عه‌یش و نۆشی کونجی
"عه‌یش و نۆش و کونجی" مانای شیعره‌ که‌ لاواز ده‌کا. وه‌فایی ده‌لێ
خالی گۆشه‌ی لێوی یاره‌کم، که‌ به‌ ته‌نهایی له‌گۆشه‌ی لێو جینی
گرتوه‌و له‌سه‌رچاوه‌ی ناوی حدیات نزیکه‌، فیری کردم که‌ نه‌کهر
عه‌یش و نۆشیک هه‌بێ هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ کونجی ته‌نیاپییدا.

هه‌مه‌می من خالی گۆشه‌ی لێوی ته‌علیمی ده‌دام
عه‌یش و نۆشی کونجی ته‌نهایی به‌رووی دو‌نیا مه‌ده

تۆ سه‌ری زولفی بلاوت زولفی خاوت بامه‌ده
جینی دلم سه‌وداییه‌، چی دی دلم جه‌زیا مه‌ده
جینی دلم سه‌وداییه‌ — جینی دلی سه‌وداییه
تۆ سه‌ری زولفی بلاوت زولفی خاوت بامه‌ده
جینی دلی سه‌وداییه‌، چی دی دلم جه‌زیا مه‌ده
زولفت جیکه‌ی دلی سه‌ودایی مه‌تو کاتیک که‌ زولفت باده‌ده‌ی، دلم
که‌ نه‌شته‌ جینی نیو زولفته، نازاری پی‌ده‌کا.

ئه‌ی وه‌فایی هه‌ینه‌ده‌ خوێن مه‌گری له‌رووی ئارامی دل
گه‌وه‌ری تۆ و له‌کن تۆ، خۆت به‌ده‌م ده‌ریا مه‌ده
مه‌گری له‌ رووی ئارامی دل — مه‌گری له‌ دووی ئارامی
دل

نه‌کهر چی ده‌شکونجی که‌سێک له‌ رووی یاری خۆیدا بکری و
کریانده‌ی له‌سه‌ری شه‌وق و شادمانییه‌وه‌ بێ، وه‌ک گرپانی فلیحی
ه‌روی لدم شیعره‌یدا:

بع‌دا عم‌ری که‌ فلیحی شب و سلی دست داد
گوهر دیده‌و مادر سفر دریا بود

دوای عومریک، شه‌ویک ده‌رفه‌تی دیداری یارم ده‌ست که‌وت و نه‌و
شه‌وه‌ش داخه‌کم گه‌وه‌ری فرمیسکه‌کانم له‌سه‌فهری ده‌ریای
گریان بوون، به‌جاوی ته‌ره‌وه‌ نه‌مه‌توانی یاریبینم. به‌لام له‌شیعه‌ره‌که‌ی
وه‌فاییدا، شاعیر له‌ میله‌ره‌ی دووه‌مه‌دا ئامۆژکاریی خۆی ده‌کا و
ده‌لێ: گه‌وه‌ری تۆ و له‌کن تۆ و به‌شوین یاردا خۆت به‌ده‌م ده‌ریای
کریانده‌وه‌ مه‌ده. خه‌لکی دیکه‌ بۆ دیتنه‌وه‌ی گه‌وه‌ر سه‌فهری ده‌ریا
ده‌کهن، تۆ که‌ گه‌وه‌ری فرمیسکه‌کانت لای خۆته، به‌دووی چیدا
سه‌فهری ده‌ریا ده‌که‌ی؟

ئه‌ی وه‌فایی هه‌ینه‌ده‌ خوێن مه‌گری له‌ دووی ئارامی دل
گه‌وه‌ری تۆ و له‌کن تۆ، خۆت به‌ده‌م ده‌ریا مه‌ده

به‌و دوو مه‌مه‌ زولف و رۆخی تۆ ئه‌به‌ری سه‌رون
هه‌ر عه‌تره‌ به‌ تاهه‌ر گول و نارنج به‌ باره

له‌میسره‌ی دووه‌م دا مدم و رۆخ و زولف هه‌موویان به‌ "به‌ر"
دانراون: عه‌تری زولف و کولی رۆخ و نارنجی مدم، که‌وابوو مدم تیش
یه‌ک له‌ "به‌ر"ه‌کانه‌، به‌لام "به‌و دوو مه‌مه‌ زولف و رۆخی تۆ ئه‌به‌ری
سه‌رون" واده‌کا، به‌بێ که‌ ئه‌به‌ر ئه‌وه‌ی یارمه‌سکی هه‌یه‌ که‌وابه‌ زولف و

رؤخی و هک بدري داري سهرون. سهر و هه لبت دارنکی بيبدره. بدلام
سهر و بالاي بدري ياري و هفایي بدريش ده گري.

بدو دوو مدمه ————— نو دوو مدم و

نمو دوو مدم و زولف و رؤخی تو نوبهري سهر و

هه عتره بستا، هه گول و نارنج به باره

له فه هه جه و ههري خنده ي ده مت عومرم چو نه مزاني

كه سپري حالي و وجداني و هرايي فه هه و نيدر اكه

و وجداني ————— و هه حدي

و هفایي زور جار نلفي قامه تي يار (كه له ژماره ي ۱ ده چي) و خالي يار
كه تا ق و تديايد و ده م يار كه يه ك نو كهي، به "و هه دت" ناو ده با:

باحي جايكم نه ميني، لاده تاري زولف هه كان

تا به كه ي دل نامورادي و هه دته له و كپه رته؟

داغداري نه لفي بالاي با له روت مه حروم نه ي

من كه فيلي و هه سلي جه نه هت هه چي نه هلي و هه دته

بدو ناو و الايد، بدو بدن و بالاي كه زاتي نه سمايد، كه و هه دته ناو
و هه دت و كپه رت" يه كيك له گرينگرين باسه كاني شاعيري لوفي

مه شره ب بوو:

غه يري و هه دته له و جوو دا نيه، كه پره ت و هه هه

ساده ته كراري به كه، مه نه هه ني نه و هه م عه ده د

(مه حوي)

نوه و هه هه كه پيمان و اي عه ده ده يه، هه مو عه ده ديك هه دوو پات
بوو نه و ي ژماره ي يه كه.

دل عارف غبار الوده و كپه رت نه ي گرده

نيندازد خلل در وحدت ايينه، لورته

(الان تيريزي)

توزي كپه رت له دلي عارفان نانيش، وينه هه رچند ي زورين ناوينه
هه يه كه.

يك زبان بيني و سخن بيسار

يك نسيم است و موج در تکرار

(شفایي الفهاني)

زمان يه كه ووته چدين، شته يه كه و شه پولي يه كه له دواي يه كه
ده بزي.

اگر برداشتي از روی وحدت پرده و كپه رت

تواني بر گرفت از روی دریا موج دریا را

(فوجي نيشابوري)

حقيقه تي و هه دته پدريه كپه رتي به سهر دا كيشراوه. جيا كرده و ي
شه پول له دريا چنده دژواره، نه و نه ده ش لاداني پدريه كپه رت و
كه يشتن به حقيقه تي و هه دته دژواره.

هه و هه حافقي شيرازيش پيني و ايه حوسني باره كه ي "و هرايي فه هه و
نيدر اكه"

زولف روی تو حافق چگونه ننگ زند

که چون لغات الهی و رای ادراکی

(حافظ)

حافظ چو ن ده تواني باسي جوانيت بكا كه حوسنت و هك لغاتي تيلاهي

(كه و هه دانيه ت گرينگرين يه) له فه هه دا ناكونجي. له بدر هه مو و
نه وانه پيم و ايه شيعره كه ي و هفایي ناو ايه:

له فه هه جه و ههري خنده ي ده مت عومرم چو نه مزاني

كه سپري حالي و هه حدي و هرايي فه هه و نيدر اكه

گوگي دل زار و قسه ي زارته

مده ي له قووتي شه كه رستان مه كه

زارو قسه ي زارته ياني چي؟

زارو قسه ي زارته ————— زاري قسه ي زارته

گوگي دل، زاري قسه ي زارته

مده ي له قووتي شه كه رستان مه كه

: گوگي دل، دلته نگ و بيناوه بؤ قسه ي زارته (ده مت)، مده ي مه كه
توتي هه ر شدر شكينه.

به مه چي روئيه تي زولف سهرم دانا، ده ي چ بكه م؟

له نه م بازاره توركي سر كه نه ووه ن سوو دو سه و دمه.

توركي سر كه ————— توركي سر كه

به مه چي روئيه تي زولف سهرم دانا، ده ي چ بكه م؟

له نه م بازاره توركي سر، كه نه ووه ن سوو دو سه و دمه.

هه ركه زولفي تو م ديت، سهرم دانا و نه گه ر و انه كه م چ بكه م؟ له م بازاره دا
يه كه سين سه و دا نه و يه سه ردا بيني و توركي سر بكه ي.

له نه فاسي سه هه ر گاهي بترسي نه ي چرا جاريك

هه نه ساي عاشقان تيره، مه لي په روانه يي خوئنه

كه ده لي مه لي په روانه يي خوئنه؟ هه مو قسه ي و هفایي نه و يه كه
په روانه ش و هك هه مو عاشقاني ديكه و هك ره مزي عاشق. نابي به يي
په روايي بكورزي و نه گه ر بيكوزي خوئني له نه ستوته. و هفایي
ناموزگاريي چرا ده كا و ده لي بترسي له هه نه ساي شه و بيداراني عاشق.
هه نه سايان و هك تير ده بري. مه لي په روانه خوئني نيه و ده ي كورم.
كه و ايه:

مه لي ————— مه لي

له نه فاسي سه هه ر گاهي بترسي نه ي چرا جاريك

هه نه ساي عاشقان تيره، مه لي په روانه يي خوئنه

سه ير نه و يه كه نوو سه ر له په را ويزدا نوو سيو يه تي: "مه لي" ده كونجي
و ده با يي كه نوو سيما، و اته: مه لي، بالنده ي په روانه ي ده وري شه م يي
خوئنه. يان (مه لي) يي خوئنه و قه يدي چيه با بكورزي! "قه رداغي،
ل ۱۶۶). بدلام سه ره ياي نه و روو نكر ديه و يه ش، نوو سه ر له نيوان نه و
دوانه دا نه و يه هه ليژار دوه كه مه لي په روانه خوئني نيه. بدلام نه و روو
ناكاتوه كه نه گه ر په روانه خوئني نيه و كوشتني مده باحه. نه ي بؤ چي
شاعير چرا له و ده ترسي يي كه تيري هه نه ساي په روانه ي عاشق له
بكورزه كه ي خزش نابي؟ نايا به راستي بؤ خزمه ت به و هفایي و شيعر، و
باشتر نه بوو كه سين كه تا نه م راده يه ده و ره له دنياي و هفایي،
ساغ كرده و ي ديواني و هفایي به جي يي لي بؤ كه سانيك كه تاواني نه و
هه مو په ريشان كوييه نه خنده نه ستوي نه و شاعيره!

من خواز يارى ديدارى تۇنيم!! بەلام نايادەفايى وای کوتو؟ بېگەر بار
نا! وەفایى لەخودا دەخوازى کە بەنووړى عیشق بسووتنى و بېتته گړى
زووخال ھەتا وەک نەو کاتەى کینوى کوور سووتنا و مووسا بە ديدارى
يار گەشت، نەبش لە نەنجامى سووتانى خۇيدا بە ديدارى مار
شادىن. گەوايە چۆن "جۆيايى يەك ديدارى وەك مووسا تە"؟ شاعیر
نەگيان و دل جۆياو خراز يارى نەو ديدارەيد، بەلام داخى لەو ھەيدە کە دلى
نەگەر ھەزار جار يەش وەك کینوى کوور بسووتنى، خۇ نەو سووتانەى
بايى يەك ديدارى يار نەو و نرخی نەو ەى نەو ديدارىکى بى وەدەست
بېننى. وەفایى لە دەسکورتىبى خۆى دەنالى کە دلى لە بازارى عیشقدا
بە ھەى نەو:

بى — بى

جۆيايى — خۆ، بايى

گەر ھەزار جار بى بە کۆى زووخال بەنووړى کینوى توور
نەو دلە - خۆ - بايى يەك ديدارى وەك مووسا نەو
وەفایى ھەر لەو غەزەلەدا نەو ھەسرەتەى خۆى جار يەكى دیکەتس
دەردەبرى:

گەر ھەموو عالم بلین مەجنوونە، تا دەمرم دەلیم:
ھەر دوو دنیا قىمەتەى ديدارىکى لەيلا نەو
يان بروننە:

بەجار يەك تەماشای تۆ، فیدات بى ھاودل و دینما
نەگەر سەت جار قىامەت بى، دەمىکى ھەستە بلینم
نەى برادەر خانە ویرانى، جودايى بۆ وەفایى
وەك وەفایى نەى جودايى ياخودا خانەت خرايى
شيعرە کە ناواى لىکراو: برالە! تۆ مالۆ ویرانى، بەلام با جودايى بۆ من بى!
ھەلەت نەم خۆیندەنەو ەيد نەو پرسیارە دینیتە پېش کە نەکەر وەفایى
جودايى بۆ خۆى بى باشە، نەى بۆچى لە مېسرەغى دوو ھەم دا توورک ر
نزا لە جودايى دەکا؟ بە برۆى من وەفایى و توویدەتى:
نەى برادەر! خانە ویرانى جودايى بوو وەفایى
وەك وەفایى، نەى جودايى ياخودا خانەت خرايى
برالە! وەفایى مالۆ ویرانى دەستى جودايى بوو، نەى جودايى!
ياخودا تۆش وەك وەفایى مالت ویران بى،
رۆژ و شەو بوو بویتە قوربان شیوون و شینی دلى من
کارى بولبول فەسلنى گول نالینە تاناکى مایى
لە ھەموو شيعرە کەدا باس لە نیتىتە، بۆید لەو ناچى "بوو بویتە راست
بى، جگە لەو ھەش نەکەر يار لە رابوردو دا مايدى شیوون و شینی دلى
شاعیر بوو بى، کاتىک شاعیر لە مېسرەغى يەكەم دا باسى نەو رابوردو و
ناخۆشە بکا، بىگومان خۆیتەر چاوەرى دەبى کە شاعیر لە مېسرەغى
دوو ھەم دا بلى کە نیتىتە ج نال و کۆر يەك رووى داو، پتەم وایە
"بوو بویتە نادرۆستە".

بوو بویتە — بۆتۆیە

رۆژ و شەو بۆتۆیە قوربان شیوون و شینی دلى من
کارى بولبول فەسلنى گول نالینە تاناکى مایى
قیبلە گاهى عاريفان کەس وەك عەبدالله نەبوو

لەسەر مېحرابى نەبرۆى کەوتەمە زولفى دايمە بەر غەمزە
بەجەللادى دەکوت مورتەددا حەللە خوينى بۆژنە
نايا جەللاد مورتەدەو خوينى کەسى تر دەرۆننى؟ دانانى نیشاندەى (١)
لەدواى مورتەددا وای کردو کە گویا سەفەتى مورتەددا دراودە پال
جەللاد. بەلام مەبەستى وەفایى نەو ەيد، مورتەددا سەفەتیکە يار
داويدە پال وەفایى و بەمورتەددا دەزانی بۆیە نەمر بەکوشنى دەکا:
لەسەر مېحرابى نەبرۆى کەوتەمە زولفى، دايمە بەر غەمزە
بەجەللادى دەکوت: "مورتەددا، حەللە خوينى بۆژنە"
نەو وەفایى کە لە مېحرابى بۆى يارەو کەوتەدە داوى کفرى زولف
و. يار داويدە بەر غەمزەى خۆى و نەتەساید سزای بەداو روو دەکا تە
غەمزەى خۆى و دلى نەى جەللاد! نەو کابرایە کە لە مېحرابى بۆو و
جوو تە داوى کفر، مورتەدەو مورتەددا خوينى حەللەو خوينى
بۆژنە، پستەى "مورتەددا حەللە خوينى بۆژنە" لە راستیدا ناوایە:
"مورتەددا حەللە خوينى، خوينى بۆژنە" بەلام "خوينى" يەك بە
قەرىنە لا براو.

بەو خال و خەت و سوورەتى گیسووى ھەتە، حەقیە
مانى کە پەریشانى لەنەمخانەى چینە

گیسو "سوورەتى نەو، بۆیە "سوورەتى گیسو" نادرۆستە.

سوورەتى گیسو — سوورەت و گیسو

بەو خال و خەت و سوورەت و گیسووى ھەتە، حەقیە
مانى کە پەریشانى سەنەمخانەى چینە

خۆش بە ناز رامەبرە، قوربان، نىلتىفاتىک ھەبى
دادخواه زۆر کەوتوون نەختى سەمەندەت بگەرەو
خۆش بە ناز رامەبرە — خۆش بە ناز رامەبرى
خۆش بە ناز رامەبرى قوربان! نىلتىفاتىک ھەبى
دادخواه زۆر کەوتوون، نەختى سەمەندەت بگەرەو
زۆر بە ناز دەروى قوربان. خۆش ناز دەکەى. بەلام روویدەى خۆش
نیشان بەدە مېھربان بە! زۆر کەس لەوانەى سکالایان لەبى مەيلیت
ھەيد و بۆ دادخوايى ھاتوون، لە قەراخ رىکەکەت کەوتوون، جەلەوى
نەسبى خۆشەرەوت بگەرەو و لەسەر يان راو ەستەو لە ئەحوالىان بېرسە،
لەبەر نەو ەى رابوردنى يار بەسەتەى "خۆش" و سەف کراو، دژوارە نەو
بەسەلەمىن کە شاعیر داوا لە يار بکا خۆش ناز نەکا يان خۆش بە ناز
نەروا. بۆیە بە برۆى من "رامەبرە" نەو و "رامەبرى" دروستە. نووسەر لە
پەرايزدا نووسيو ەتى: "سەمەندە: تەرى پەيکان" (قەرەداغى، ١٩٧٧)
سەمەندە جۆر يەكە لە نەسب لەشيعرەدا کتايیدە لە نەسبى تېز ەو.

گەر ھەزار جار بى بە کۆى زووخال بەنووړى کینوى توور
نەو دلە جۆيايى يەك ديدارى وەك مووسا نەو
حەيف بۆ نەم شيعرە کە ناواى لىھاتو، نەو ەى لەسەر ەو نووسراو
ماناکەى نەو ەيد: نەکەر تۆ ھەزار جار يەش بسووتنى، خۆشت بەکووژى.

عالمیکی دی ده بی بۆ = غهویی به غداایکی دی
میلرعی دوو هدم مانا نابخشنی.

عالمیکی دی ————— عالمیکی دی

قیبله گاهی عاریفان کس وه ک عبیدالله نه بوو

عالمیکی دی ده بی بۆ غهویی به غداایکی دی

عالمیکی (جیهانیکی) دیکه و خیلقه تیکی دیکه پتویسته هدا

کدسینکی دیکدی ناوای تیدا هه لکه وئ. بروانده:

ادمی در عالم خاکی نمی اید به دست

عالمی دیگر بیاید ساخت وز نو ادمی

(حافز)

ننسان (ی کاملی دلخوازی من) له جیهانی خاکیدا دهست ناکه وئ،

ده بی عالمیکی دیکه دروست بکری و سدر له نوئ ناده میزاد

بخولقیندر یته وه.

گون به خه نده پیرییه، قیبله به جلیوه مهله که

شیت و دیوانهیی کردووم، چ مه لایک چ پیری

قیبله ————— لاله

گون به خه نده پیری یه، لاله به جلیوه مهله که

شیت و دیوانهیی کردووم، چ مه لایک چ پیری

قیبله نه له گه ل گول ته ناسویی هدییه و نه ده بیته مهله که. نه وه دی له

شیری وه فاییدا زور جار له پال گول (کولی لیتی به خه نده پشکووتوو)

باسی ده کری، بریتیه له لاله (لاله ی روخسار) که به جده ندهت و مهله که

و مدقه هری جلیوه باسی ده کری. بۆ نمونده بروانده:

به خورایی نیه سووتاوی رووته عاشقی شهیدا

له رووتی دیوه جلیوه ی ناته شی سینا له سینیه دا

گس ته جه لالی حهق مورا دی جلیوهیی رووی تۆ نه بوو

چاوی مووسا که ی ده بوو روون بی به سورمه ی کیوی گورو

به شه و قی روویی لاله و گول له باغاندا چراغانه

ده لئی باغی جه ندهت نه مهال بیری حور و پیری هینا

تۆ مهله که و فریشته و پیری، گول دهم و گول بهرو دله بیری

لاله رهنگ و فرهنگی چینی، شوخ و شهنگی خه گاو بهر به بیری

له هه موو نهو شیراندا روو لاله یه جلیوه ی هدییه نیشاندی

ته جه لالی حهقه و مهله که و فریشته و حور و پیرییه، ههروه ها بروانده

لاله ی روخسار له لالی مدحوی:

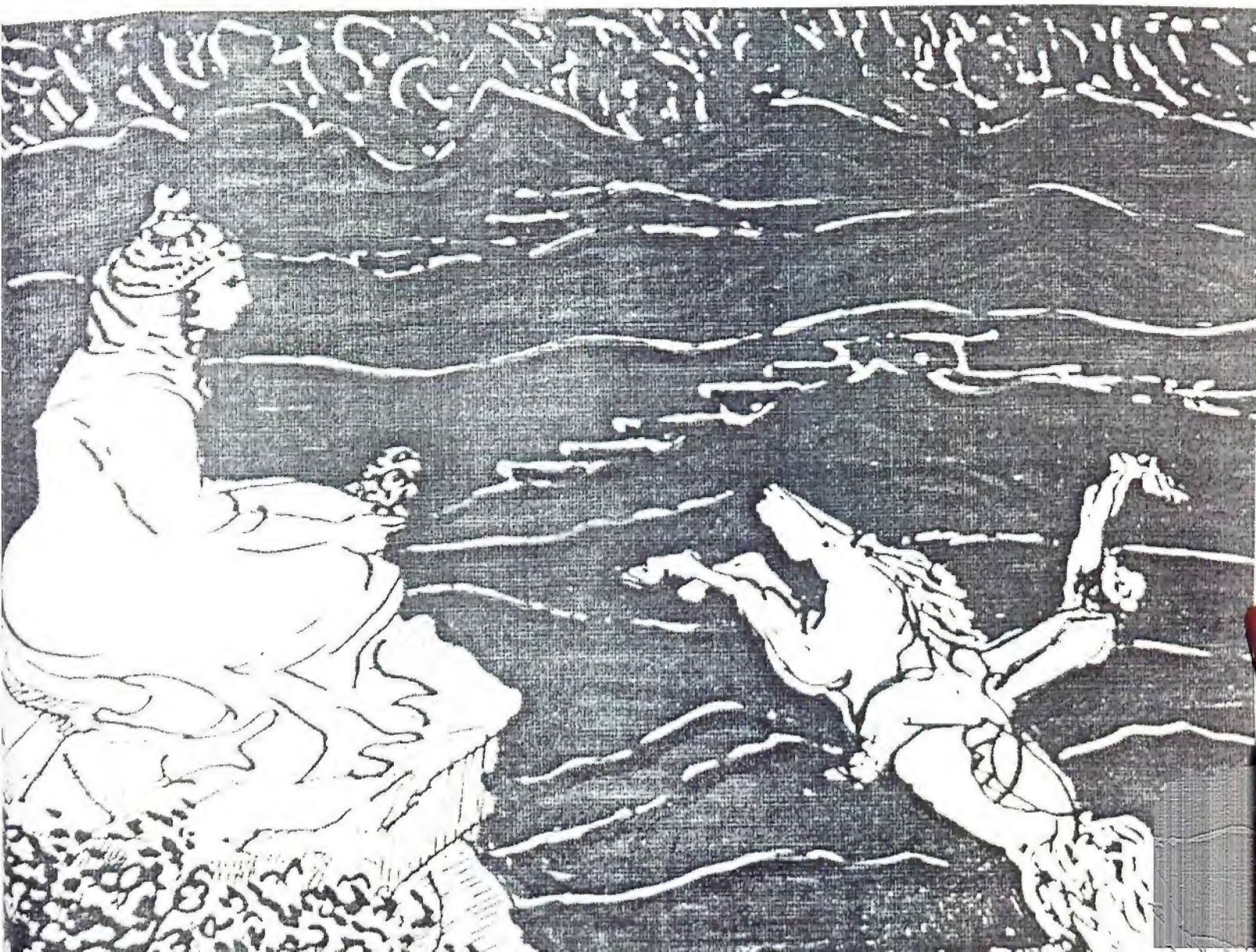
لاله روخسارم له سایه ی نه شکی خوئین رهنگه وه

چونکه روو سوورم له قایی عین و شین و قاف و تی

بیجکه له هه موو نهواندهش وه فایی له شیریکی دیکه دا "روو" به

"مهله که" ناو ده با که له هه موو بابه ته وه، چ له ناوه روک و چ له

تهعبیره کاندازور لهو به بیته ده چی که باسی ده کدین:

سدر و قدان — سدر و قدان

سدر و، يا شمشاله، يا خضر عمره، ياناروڼ

شمشاله — شمشاد

با هزار جورم و خهتا، باز يار له سدر رووی زه حمله ته

زه حمله ته — زه حمله ته.

عندرين موو، نه سترين بوو،

نه سترين بوو — نه سترين بوو

خوت وده در نا عالمت سووتاندو ناورت کرده و

خوت وده در نا — رووت وده در نا

که تو لوتفت هديج قوربان، خهراياتيش موسولمانه

نووسدر له پدراويزدا نووسيويدتي: "خهرايات: مديخانه. بدلام بهر جوړه ماناګدی رېک نېدو دهين پکوتري خدکي دانېشتووی خهراياتيش هدمو موسولمانن" (قدرداغی. ل ۱۴۵) ماناګدی رېکه و و تراوه خدکي دانېشتووی خهراياتيش هدمو موسولمانن. "ی" له "خهراياتيش" دایای نېسېده:

مهابادی = خدکي مهاباد. خهراياتي = خدکي خهرايات. (خهراياتيش = خهراياتي + ش).

خراياتي شدن از خود رها نيست

خودی کفر ست اگر خود پارسانيست

خراياتي خراب اندر خراب است

که در نحرای او عالم سرايست

(گلشن راز. شيخ محمودی شېستري)

بویه گول باغي گولتي که من، سارېژ بوو داغي دل که من
ره حمت کرد به حال گول که من، به ندهی بالاتم له د شایم

بویه — بویه

کولتي که من — گله که من

بویه گول باغي گله که من، سارېژ بوو داغي دل که من
ره حمت کرد به حال گول که من، به ندهی بالاتم سدر شایم
وهفایي دهیدوئ بلن توهه ک گول باغ له کلي دلمداشين بووی.

رووی له تاتا زولفیدر خست، هاته سدر رووی مده حمت

نمو بهار بوو، شهو بهار بوو، واکه دایسان چراغ

شهو بهار بوو — شهو بهار بوو

رووی له تاتا زولفیدر خست، هاته سدر رووی مده حمت

نمو بهار بوو، شهو بهار بوو، واکه دایسان چراغ

کاتیک که رووناکایی رووی له تاریکي زولفی ودهر کهوت. شهو
وهک رووی رووناکی لیهات.

بو خاګری خه نديکي بهرنگي گول و باران

عاشق نموتا هدر کولتي گرياني له دم دا

کول و باران — کوله، باران

بو خاګری خه نديکي بهرنگي گوله، باران

عاشق نموتا هدر کولتي گرياني له دم دا

بو خاتري خه نده يکي گول و دهر کهوتی رهنګی لېزه کانيدي که باران
دهباري. عاشق ناوایه. ههميشه کولتي گرياني له دم دايد.
باراني عاشقي گول له پيناو خه نده ي گول دايد که دوا من سر رانده.
ههر له حقه که دې پنده کاني حقه که بګريم
پشکووتی گول مایه يي باراني به هاره

له سينه ملا چ شیرين دل ده ناليتي به مه جزوونی

وهرن لهو شيوه گوي بګرن به شين و شيوه ني نه يدا
تدي شيوه د دکا ندک تدي.

شيوه — شيوه

نه يدا — نه يدا

له سينه ملا چ شیرين دل ده ناليتي به مه جزوونی

وهرن لهو شيوه گوي بګرن به شين و شيوه ني نه يدا

به ناب و رنگ و روو حوری، به زولف و کاکولي غيلمان

گولويان دا له مديخانه، غوباريان عندنبر ناسا کرد

روو حوری — رووی حوری

به ناب و رنگ و رووی حوری، به زولف و کاکولي غيلمان

گولوياندا له مديخانه، غوباريان عندنبر ناسا کرد

باني: به ناب و رنگ و رووی حوری گولويان دا له مديخانه و. به زولف
و کاکولي غيلمان غوباريان عندنبر ناسا کرد.

سه گه که ريبازي لهيلي، وهره سدر دوو چاوی مده جنون

دونيام نهو روژه لي روونه خاکی بهر پتي ناشنا بم

سهک بيته سدر چاو، بریک سديره. نووسدر که له زور جيکادا ندهنده
پايدندی نوسخه دهستتوسه که به که پتيوستی نازانی به محدکی
ليکدانه و هی خوشی راست بوون و ناراست بوونی هملسانکیني و یز
نموونه له بهر نهوی له دهستتوسه که دا نو سراوه "خاکی گزیده
لنوی" ریکا به خوی نادا بيکاته "خالي کوشه ي لنوی" ليره دا کويي
ندهاوه ده نوسخه دهستتوسه که. له پدراويزدا نووسيويدتي:
"سده که ي له (نوسخه ي) خ دا بدهله (سلکی) نوو سراوه. له پارچدی
دوايي داراست کراوه تموه." (قدرداغی. ل ۴۹). ناشکرايه "سلکی" به
هدهله دندووسراوه. نهوی به ريتووسي کون نوو سراوه "سلکی": به
ريتووسي نيستا دهخويندريتوه "سده که ي". "سده ي تشي هدمان
"سدر و". وهفایي له که لیک شيعری خويدا باسي سدر و سدر چاوه
دهکا. له بهر نهوی له هدمو جيکاکانی ديکه سدر و نوو سراوه نهک
سدهول، له ده دهچن هده يان راويزي تاييدتي نووسدري دهسختده که
له مدياندا سدر و کريدته سدهول، ندم شيعره له دوو جيکا نوو سراوه و
لهوی ديکه ياندا له باتي "دنيام" نوو سراوه "چاوم" و به بر وای من چاوه
باشتر ده کونچن.

سدر و که ريبازي لهيلي، وهره سدر دوو چاوی مده جنون

چاوم نهو روژه لي روونه خاکی بهر پتي ناشنا بم

بروانته "سدر و" و "چاو" له لای وهفایي:

وهره سدر هدر دوو چاوم تابزان

که و اشيرينه سدر و جويباري

عزیزم روحی شیرینم له من بوجی که ناری تو
وهره سر هر دوو چاوی من که سروی جویباری تو
نه تو سروی کی نازداری، نه تو شوخی کی گولزاری
به دل و اچاکه بد گنیم له سر چاوان، له سر دهستان
نه تو سروی کی ره گیني، له سر چاوان بی شیرینی
له بهر چاوم نه بوی چاکه، حیاتم، غارهی دینم

بینجگه لهو چوار دپړه شیغه، لانی کدم له ده جیگای دیکه ش و ه فایي
باسی سدر و سرچاوه ی کردو، که مترین ورد بوونه وه له وانه،
ده یوانی نووسر لهو هله یه زرگار بکا که سدرگ له قهراغ ریکا
(ریناز) شین بی و بیتته سدرچاو و، شاعیر چاوی به وه رون بیتته وه که
بیتته نهو خاکدی سدرکی لی شین ده بی (خاکی به رینی...) له
کاتیکدا نه وانه دی دیوانی شاعیران ساغ ده که نه وه، بدکیک له
پره نسپه کانی کاریان نه وه یه که کاتیک و شیدیه کیان لی عاسی ده بی
یان بویان ناخویند ریتته وه یان لینی بدگومانن، له رووی سهرجه می
نهو وشو تدعیرانه که شاعیر له دیوانه کی دا بدکاری بردوون،
کلیلیک ساز ده کن بؤ کردنه وه ی نهو گرفته دی له خویندنه وه ی
وشیدیک دا هدیانده. بداخده خویندر له زور جیگا هست به وه
دهکا که ماموستا قدر داغی بیري له وه نه کردنه وه نهو وشانده ی -
به دروست یان غلته - له رووی شکلده روونوسیان دهکا، لانی
یدکتر چ ماناییدک ده به خشن، بؤ ساغ کردنه وه ی دیوانی شاعیران،
نهو وردبینی و شاره زاییه پیویسته که مهلا عه بدولکریمی
موده رس و کوره کانی له دیوانی نالی و مدحوی داده کاریان کردو.

په راویزه کان:

(۱) قدر داغی ده لی هیمنم راسپارده لای گيو که ده سخته تکانم بؤ بینرئ،
"دوای نه وه ش که ماموستا هیمن داوای ده سخته تکانی لیکر دیوو. (گیو) بدم
جوړه وه لانی دابووه: که ده سخته تی وه فایي هیچ نیو نه بووه، نه وندده هیه
کانی خوی شیغه کانی وه فایي له ده می بوو کیکی وه فایي بیستوه که نهو بوکه
هاتوته هدولیر و هموو دیوانی وه فایي له بهر بود... " (قدر داغی، ل. همدده)
(۲) بؤ ماموستا گيوم نووسی: "ماموستا! تو خوت ده زانی گدلیک کس باسی
جدا ت و ده کن که ده سکاری شیغری شاعیران بکدیت و گه لی شت
بگوری..." (قدر داغی، ل. حقه ده)
(۳) نموونه ی دوودان بوونی قافیه له شیغری دیکه ی وه فایش دا بهرچاو
ده که وئ، پروانته غه زه لی:

گاهه سووتیم گاده گرینم غرقی ناو و ناگرم

ناخ له بهر به ختی سیانازانم نهز بوج نامرم

که قافیه کان به شیکیان ناوان: ناوړم، نامرم، ناگرم، کافر، رابزم، چاترم،
حازرم (— رم) و بدشیکي دیکه یان ناوان: رامشگر، دهر بهرم،
مه جمهر، شه کهر، سدوداسهر، مزه ههر، دول بهرم (— رم).

(۴) کدم نین نهو شاعیرانه ی گله ییان له وه کردو که کیش و قافیه ریگای

نه وه یان لی دهرئ ههستی خویان بی له بهر دهر برن:

قافیه اندییم و دلدار من

گویدم مندریش جز دیدار من

(مولوی - غزلیات شمس)

من بیر له ریڅخستنی قافیه ده که مده وه و دلداره که مده لی بینجگه له دیداری من
بیر له هیچ مه که وه.

قافیه و تغله را گوهمه سیلاب بیر. (مولوی)

باکیش و قافیه لا فاو بیانبا.

مفتعلن مفتعلن مفتعلن کشت مرا (مولوی)

مفتعلن مفتعلن مفتعلن کوشتمی.

سهرچاوه کان:

- دیوانی مه حوی. لیکدانه وهو لیکو لینه وه ی مهلا عبدالکریمی مدرس و
محمدی مهلا کریم، چاپی دوهم ۱۹۸۴.

- حافظ نامه. بهالدين خرمشاهی. انتشارات سروش. چاپ دوم. ابان
۱۳۶۷، تهران.

- تاریخ ادبیات در ایران، دکتر بیح الله سلفا جلد اول ناینجم، تهران، ۱۳۶۴

نەى بەھەر ناو ینە حوسنىك و تەجەللاينكى دى
نەى بەھەر چاوى دلى عاشق دلاراينكى دى
بۇ خىتايىكى شەو و رۇژ نەو دلەى سووتاوى من
توورى روو حە ، تالىبى ديدارە مووساينكى دى
چونكە ناو ینەى جەمالى شاھى خووبانە دلم
دیتە ناھ و نالە ھەرتا رووى زىباينكى دى
غارەتى ھۇشەم دەکا ھەردەم پەرىكى شوخ و شەنگ
بۇيى وا ھەر دەم لە دلما شور و غەو غاينكى دى
ھەجرى تۆ روو حان دەكىشى، وەسلى (تۆ) روو حان دەدا
نەى فیدای زولف و روخت بم! تۆ مەسىحايىكى دى
من بە چاھ و گەردەنى تۆ تەشنەو و خو ینىن دلم
ناورى من دانامرىنى جام و مینايىكى دى
قىبلە گاھى عارىفان كەس وەك (عبیداللە) نەبوو
عالمىكى دى دەبى بۇ؟ غەوسى بەغداينكى دى؟
ھەر لە تەغدىرى (وہ فایى) بوو شەوى دى مەيفرۇش:
حەیفە بۇ تۆ ھەر دەمە دەیر و کلیسايىكى دى

سووتام بە نازى فيرقەتئى، ساقىي كەرەم كە شەر بەتئى
 ۋە كوقەقنەس ناۋرم كەوتئى، يا غەۋسى سانى ھىممەتئى
 رېشەي دلم بەس پارە كە، موترىب دەستئى بۇ تارە كە
 بە يادى زولفى يارە كە، يا غەۋسى سانى ھىممەتئى
 تۆمەزھەرى نوورى خوداى، تۆمەنبەغى سىدىق و سەفای
 سەردارى كۆللى نەۋلىيى، يا غەۋسى سانى ھىممەتئى
 مەن پەرۋانەى بىي حاسلەم، مەن بولبولى خوينىن دلم
 شەيداي چىراى پرومەت گولم، يا غەۋسى سانى ھىممەتئى
 مەن تەشەنەى چۆل و زولماتەم، ناخىر تۆى كانى حەياتەم
 ھەرۋا بە ھەۋىيى ۋەفاتەم، يا غەۋسى سانى ھىممەتئى
 مەن خەرموھرەم تۆياقووتى، مەن ناسووتىي تۆلاھووتىي
 تۆرۈژ دىۋانەيى پرووتى، يا غەۋسى سانى ھىممەتئى
 دل خەستەى يازى سەرسەرىم، ماران گەستەى دىۋو پەرىم
 شايدە پەرىم (كەى!) رەھبەرىم؟ يا غەۋسى سانى ھىممەتئى
 سەرگەشتەى چۆل و غوربەتەم، شايدەنى رۇحەم و رەحمەتەم
 ھەر چاۋەرپىيەك ھىممەتەم، يا غەۋسى سانى ھىممەتئى
 نەفس و شەيتان دامەن كەشان، بۆسەركەشى پرووى مەھووشان
 دەمان كېشىن بە باۋەشان، يا غەۋسى سانى ھىممەتئى

قەت بێ وەفایی وا دەبێ؟ یا غەوسی سانی ھیممەتێ
دوو حەرفی نەمرە کاف و نون، زەحمەت نییە پۆژدەو بوون
نەسبایی داناوە پیچوون، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
موترب تۆ و تاری پروو حانیی، ساقیی تۆ و جامی سوبحانی
تۆ و بەربەتێ، تۆ و شەربەتێ، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
و یلی ولاتی بێھۆشیی، گێژی گێژاوی سەرخۆشیی
ماسی سەراوی ناتەشیی، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
نەمرۆ دەمی سوبحی سەحەر، راوەستا بووم دەستەو نەزەر
دولبەر بەناز دیم ھاتەدەر، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
زانی دلم سەو داسەرە، (تا و یئەیی ساو و سییەرە)
پۆژ دایە گۆشەیی پەنجەرە، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
پۆژ دایە قەلبی مینایی، دیوانە بوو سوفەستانی
موشکیل کارە ناپەنایی، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
مەوجی دەریای بێ جی و سکوون، کیشامیە گێژاوی پر خوون
(انا الیہ راجعون)، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
بەدری سەنا بەرقیی نەبوو، غەریبی نەبوو شەرقیی نەبوو
ھەرچی ھەبوو بەرقی نەبوو، یا غەوسی سانی ھیممەتێ (۲)

شەوقی سەمای زەرپراتی پۆژ، بوو بە گۆلی باغاتی پۆژ
پۆژ ھاتی من نەھاتی پۆژ، یا غەوسی سانی ھیممەتێ
فەرمووی لەنیو بیرە خەوێ، من قەلبی سووتاوم دەوێ
(وەفایی) با نەنوێ شەوێ، یا غەوسی سانی ھیممەتێ

سه‌حەر مه‌ستانه رابر دم به بهر ده‌رکی کلیسای
که چی ده‌ستی دلی گرتم خه‌ر امان به‌چه تهرسای
نیرهم بوو عه‌نبه‌ری زولفی، نه‌سیری چه‌نبه‌ری زولفی
که‌راماتی سه‌ری زولفی به‌هه‌ر تای مه‌سیحایی
به‌داوی زولف موژه هه‌ستان له‌سه‌ر مولکی دلم وه‌ستان
نیزامی چین و تورکستان رژان به‌ربوونه یه‌غمایی
نیگاهی دلستانی من، خوماری دا به‌جانی من
ته‌یبی حالزانی من، نه‌خۆش بوو، شه‌ربه‌تی دایی
نیشاریکی به‌چاوان کرد، برۆی هه‌مباشی تورکان کرد
دل‌میان تیره باران کرد، که‌مانداران له‌هه‌ر لایی
سه‌با زولفی په‌ریشان کرد به‌روخساری عه‌ره‌قناکی
چه شیرینه له‌گه‌ل یه‌کدی مه‌و په‌روین که‌شه‌و دایی؟
په‌ریشان زولفی زونناری، دره‌خشان رووی گولناری
له‌زاری گول شه‌که‌ر باری که‌نه‌ی مه‌جنوونی له‌یلائی!
وه‌ره بر وانه مه‌یخانه چه‌مه‌مووره چه‌ویرانه
له‌هه‌ر لایی دل نارایی، له‌هه‌ر گوشیکی شه‌یدایی
که‌ده‌ستم دا ده‌ری دل بوو، نه‌دل بوو گولشانی گول بوو
هه‌موو نه‌سرین و سونبول بوو، قه‌رنقول نه‌خلی توو بایی
له‌جیگایی ته‌جه‌للا ده‌م به‌ده‌م بی ((لن ترانی)) بی
به‌قوربانی دلی عاشق هه‌زار وه‌ک توو‌ری سینایی
سرو شکم هاته‌خواری، دوو‌ر له‌چاوو گه‌ردنی ساقی
به‌سه‌ر جه‌وزو فواره‌ی عاشقان ناخ جام و مینایی
جه‌مالی موتریم که‌وتۆ ته‌یاد کوا نه‌غمه‌که‌ی تاری؟
هه‌موای خورشید نه‌وا سووتاندمی، ناخ بو‌کزه‌ی بایی!
موغه‌نی کوانی نا‌هه‌نگی حیجازو به‌ربه‌ت و چه‌نگی؟
سیتای موتریب له‌دای بو‌که‌وت، له‌به‌رچی ده‌نگی نه‌ی نایی؟

به له هجې دې دنگو ناوازت، به شوعلې زه خمه کې سازت
 مودارای ناوو ناور بووم. نه مان مو تر یب مودارایې؟
 به شوقی ناتېشی رووی تو. به بادهی چاوی جادووی تو
 سهرایا بوومه کوی ناور. نه مان ساقی سهرایایې!
 له بهر تاوی جه مالی عالمی مومکین بوو نارامم
 ددسو و تام نه زنگه ر سایه ی سهری زولفی نه بوو بایې
 به گریانې دلی من هاته زه خم و پیکه نی فرمووی:
 مه حال بوو خه نده یی ساغر نه گه ر مینا نه گریانې!
 نه مان شوخی خه رباتی! که بو دینو دل نافتی
 بهر موو بوچ که تو هاتی له من دنگو سه دا نایې؟
 به نابو تابی رو خسارت و ده فایې وا مه سوو تینه
 خودار! نه ی چراغی دیده! بو پدروانه پدروایې
 و ده فایې ماوه ده ست بهر دان. له دهوردی نوقته سهرگره دان
 نه مان یا قوتبی ره بانی. مه دده یا شای بو خارایې!
 نه لا نه ی ساقی مهستان به حه ققی پیری مه یخانه
 به گه ر دش یینه جامی مه ی به یادی چاوی جانانه
 نه مان نه ی مو تر یی مه جلیس به حه ققی تاری روو حانی
 بلا بی نه غمه کې سازت که ناوی ناوری هیجرانه
 نه تو نه ی روو حه کم ساقی. نه تو نه ی غومره کم مو تر یب
 په یاپه ی لیده چه نگو نه ی. ده ماده م یینه په یمانه
 به تیری غمه به ملا و ینه و زولفم له گه رده ن که
 به سهر هاتوو مه مه یدانت. به دل بو ت بووم به نیشانه
 نه گه ر شوقی جه مالی تو نیی. من مه ستو حه یرانم

لەبەر چى بۆتە بولبول گول، چرا بۆچ بۆتە پەر وانە!
 لە شەوقى تۆيە سەر مەستە، بە زەوقى تۆيە پابەستە
 نەگەر عارىف لە كەعبەيدا، نەگەر كافىر لە بوتخانه
 لە شىرىنى جەمالى تۆيە رۆژى روونى لەيلايە
 نەگەر فەرھادى سەرگەردان، نەگەر مەجنونى ديوانە
 دەمىكى مەست و بيمارم، دەمىك بى ھۆش و ھۆشيارم
 چ كەس نازانى دەردى من، مەگەر نەو چاوە كالانە
 دە ھەر خەلقىكىدا سەددى، گرفتارە دەنالىنى
 سەرى زولفى پەریشانى مەگەر زنجىرى شاھانە؟
 ھەناسەى عاشقان با نەدگرى، بى مروەتى تاكەى؟
 بترسى نەى گولى نازك بەدەن لەو بايى زريانە
 نەگەر زولفت وەكو من عاشقى رووى تۆنيە بۆچى
 سەرپا تىكچووە، كەوتۆتە بەر پىت دەست و دامانە؟
 ترازا دوگمەكەى سىنەى، بە يارى زولفى ھات غەمزە
 بەيان بەربوو لە لای چىن، باخەبەر بن! تىرە بارانە
 وەفايى بۆ گولنىكى سەروبالا شىت و شىدايە
 وەكوو قومرى دەنالىنى وەكوو بولبول غەزەل خوانە
 دلى پىر نىشى من بۆيە وەھا خوونابى گريانە
 ھەموو سىنەم وەكو نىشانە جىگا نىشى موزگانە
 بە زارى پىم كوت ناخىر بوردەبارى تا بەكەى؟ فەر مووى:
 دەسا دەى بىكوژن، ياران! كە رۆژى بەردەبارانە
 بە لاگەردانى تۆم، نەى من بنازم خالى روخسارت
 خەلىلى ناتەشى نەمروودە، خەتتى سەبزی ريحانە

که تۆ سولتانی حوسنی بۆ له ههزرهت نهبرووت ریت دا
له بهر چاوت که هیندو مالی که عه بهی کرده مه یخانه؟
ته ییبه میهره بان! یهه و ده تاکه ی دله وازی من؟
وه کو بۆ خۆم ده زانم ههسته بیللا رۆژی گریانه
ده لێ حالت له سه یلی دیده. سۆزی دل چیه قوربان؟
له دووری تۆ بلیم چی؟ حالی من خنکانو سووتانه
مه مکۆژه تۆ گه رده نی خۆت زوو له زولفان ده ر خه وه
نه ی سه بهای سالحان نه تۆ بکه ی نه م شه وه رۆژ بیتنه وه
تاقه تم چوو ناره قی گه ردنت به زولفان ون مه که
نه ی ستاره ی سو به حده م نه مشه و که زوو تر ده رکه وه
سووتبووم خۆم دا په نای زولفت ده میک ناسووده بم
رووت نیشان دام باز له سایه ی تۆ وه ناوړم گرتنه وه
زولفت نه فشان کردو په نهان بووی و دونه یات کرده ته م
خۆت وه ده ر نا عاله مت سووتاندو ناوړت کرده وه
با به هه و یای پایی بوست عومری من کۆتا نه یی
مه یخه پشت گوئی، مه رگی من، بی زولفه کانت به رده وه
نولفه تی زولفت چیه قوربان له گه ل رو خساری تۆ
خۆ به هیچ دینیکی نابی کوفرو نیمان پیکه وه؟
هاته سه ر خه نده که من سولتانی حوسنو دولبه رم
غایه تی سووره ت نو مای رۆژی جه مالی من شه وه

باي سەبا بەرقەغ گوشا بوو يا ئەتۇ بووى خۇت نواند
يا ئە ريزوان دەرکی گولزاري بەهەشتی کرده؟
من لەبەر عەكسى نىگاھت كەوتووم (و) هوشم نىيە
چاوەكەى تۆھەر ئەخۆشە يا ئە سەر خۆشى خەو؟
(خارق العادات) ى زولفو خالو خەندەى زارى تۆ
میشكو عەنبەر. شەھدو شەككەر. لە علو گەوھەر پىنكەو
زولف لادە با ديار بى جاعىلى لەيلو ئەھار
پرووى وەدەرنا تا بزائن ((خالق الاسباح)) ئەو
نەورەسىدى ئەخلى بالاشەرحى حەرفى وەحدەتە
نەورو ئەكەت، نوورو زولمەت، نارو جەننەت پىكەو
وەك سەرى زولفت دەبى كى بى حىسابى تىك ئەچى
گەر بە ناز تۆ نىيە پەى مەحشەر بە چاوى مەستەو؟
چم لە نوممىدى بەهەشت و بىمى دۆزەخ داوہ من؟
دۆزەخى من ھەر فیراقە، جەننەتى من ھەر ئەو
لێوہ كەت عومرم بوو شەرتت كرد بە دل جارىكى دیش
وہختە بۆت بمرم وەرە عومرى دوو بارەم پى بەدوہ!
خۆش بە ناز رامەبرە، قوربان نىلتىفاتىك ھەبى
داد خواە زۆر كەوتوون ئەختى سەمەندەت بگرەو
تاقى نەبرۆت دەرخە شادم كا ھەتا قوربانى بم
عیدى قوربان چونكى شەرتى رونىيەتى ماھى ئەو
داخۆچ بكا پاش خەت و خالان سەفى موزگان بە ناز؟
لەشكرى توركان ئەوا ھات و فەرەنگى پىشەرەو

ناھ نالەي بې قەرارت عالەمى خىستۆتە جۆش
گول بە ناز پەرورەردەيە نەي دل دەمىكى بىرەو
من لەسەر خاکی دەري يارى سەفەرکەر دە نەمام
نامرم نەھلى بەھەشتم گەر ژيانم يیتەو
تۆھەلستاي بەو دەمە روو حى وەفاییت زیندە کرد
با قیامت کەس نەلئ ھەر يىکە تۆو خودا ھەستەو

له بهر نازی چاوبازان خور دو خهوم خو یناوه
 به تیری تیر نه ننداران چ بکهم جه رگم براوه؟
 شیتو شهیدای سه حرای، ده گریم هر وهک (وه فایی)
 چ بکهم له دلهی سه ودایی، پیریان ده ستیان لی داوه
 له سدر تاقی دوو نه بر وی مدیلی زولفان ده مکیشی
 خو وهخته من کافر بم، چ بکهم قیلهم گور اووه
 عیشوده رووی تو هر خوش بی، موشکل گوشاو سه خوش بی
 بزووت بادی نه ور وی، گریی زولفت کراوه

نهی ناوینهی دولبه‌ری! زارت گول زولفت زه‌ری
 با هه‌ناسه‌م نه‌دگری رووی خۆت بینه به‌م لاوه
 زولفت جیتی بی قه‌راران، رووت روژی شه‌و بیداران
 نه‌مان شای گولزاران! روحمیک تارو وحم ماوه
 به‌س عومری من به‌ باده، رووت بینه زولفت لاده
 دل بۆیه ناموراده، به‌و شه‌وه روژگیراوه
 با شه‌و بروا سه‌حه‌ری بی، باغی گولان وه‌به‌ری بی
 گهر تو مه‌یلت له‌سه‌ری بی، کافر نیسلا می ناوه
 ده‌ستم له‌ تایی زولفت دا به‌م بالایی نه‌مزانی
 بۆچ ده‌مکوژی خو قوربان پردی قیامه‌ت نه‌پساوه؛
 له‌ به‌ر چاوت نه‌مزانی، بی باغه‌بان گول چینم
 مه‌ست بووم هۆشم لی نه‌بوو، ده‌مم بۆ رووت هیتاوه
 هاتم به‌ بۆنه‌ی خالت، تووشی به‌لای زولفت بووم
 ته‌یریکی نابله‌د بووم نه‌مزانی دانه‌و داوه
 نه‌مپۆ سه‌بای مورادان کاسی کردم نه‌مزانی:
 نه‌عه‌تری نافه‌ی چینه، نه‌ بۆنی زولفی خاوه؛
 له‌ سایه‌ی چاوه‌کانی بوومه‌ رهندی خه‌رابات

له لای پیری مه یخانه خه رقهم له گرووی مهی ناوه
تو خودا دلّم مه شکینه، با بزاتم: روت وایینه
رووته یا گول هه ناره لیوته یا شه کری خاوه؟
وهقتی ناره ق ده ریژی بۆ کوشتنی وه فایبی
به گولی کولمی سویند ده خۆم گه ردهن شوو شهی گولّاوه
له دهردی بی دهرمانی که و توو مه سه رگه ردانی
به جوانی ((لن ترانی)) چ بکه م روو حم سوو تاوه
قهیتانی دوو لیوانت بهندی جه رگی پساندم
کوفرت له لام زاهیره رو حمت له لانه ماوه
سلاوم کرد له یارم، به دلّیکی غه مگینه وه
به له فزیککی زور شیرین جوابی سلاوی داوه

گولّیکم بوو له دونیادا شکوفه ی باغی ره عنایی
له داغی په رچه می شیوام له نیو بازاری ریسوایی
وه کوو بولبول به رووحو دلّ شه و و رۆژ بوو مه سه ودایی
هه موو عومری عه زیزم چوو له ریی خه ندیک به خۆرایی
به جاری مالی ویرانم! نه و یشم چوو نه میش چوو

نه من وه که په رچه می جانان، نه من وه که نیرگسی یارم
له لای خاوو سه رگه ردان، له لای مه ستو بیمارم
بلا بگریم، بنالینم، که وایتیک چوو سه رو کارم
دلّم دانا له ریی دولبه ر، نه دلّ بۆم بوو نه دلّ دارم
به جاری مالی ویرانم! نه و یشم چوو نه میشم چوو

گولیکم بوو له باغی دولبه‌ریدا ماهی که‌نعانی
دلێکم بوو له ریزه‌ی عاشقان مه‌جنوون به‌ سووتانی
دلی بردم فریوی دام به‌ ماچی لیوی مه‌رجانی
نه‌سیری نیلتیفاتێ سهر زو‌بانی بووم و نه‌مزانی
به‌ جاری مالی و یرانم! نه‌ویشم چوو نه‌میشم چوو

به‌ ناوی چاو و خوینی دل، به‌ سه‌عیی رۆحی شیرینم
غه‌زالیکم له‌ داو خست، ناهه‌تی دل غاره‌تی دینم
هه‌تا چووم چاوه‌کانی ماچ بکه‌م له‌ حزیکێ بیینم
له‌ ده‌ستم چوو وه‌کوو دل. بوو به‌ مایه‌ی شیوه‌نو شینم
به‌ جاری مالی و یرانم! نه‌ویشم چوو نه‌میشم چوو

وه‌فایی من شه‌هینی قۆلی چاوبازانی شاهان بووم
نه‌سیری ده‌ستی گۆل ده‌م. سه‌رو بالا. ماهر و و یان بووم
گه‌هی بولبول، گه‌هی تووتی، گه‌هی مورغی غه‌زه‌لخوان بووم
به‌ نوممیدی عه‌ز یزیک دوور له‌ چاوم پیری که‌نعان بووم
به‌ جاری مالی و یرانم! نه‌ویشم چوو نه‌میشم چوو

خوداودندا خوداودندا! په‌شیمانم په‌شیمانم
به‌ کاری ناخیره‌ت ناییم عه‌جابه‌ نالوو ده‌دامانم
به‌ باری مه‌عسییه‌ت شه‌رمه‌نده‌م و چاو پر له‌ گریانم
نه‌ دینم بوو نه‌ دنیا‌گه‌ر نه‌ کیشی خه‌ت به‌ دیوانم
به‌ جاری مالی و یرانم! نه‌ویشم چوو نه‌میشم چوو

دەمىك ساقى دەمت بىنە دەخىلى چاۋەكانت بىم
بە جامىك دەستى مەن بىگرە فىداى پىرى موغانى بىم
لە دوو لا مەست و حەيرانم، بە قوۋدى جەزبە نازانم:
نە سەرگەردى سەر و گەردەن، نە قوربانى لەبانت بىم
چ خۆشە وەجدى سەر و گول، بە دىنى قومرى و بولبول
دەمىك شەيداي قەدو بالات، دەمىك شىتى دەھانت بىم

لە نیشانهی پەرەیی جەرگم نهوهستا تا نهگهیهه دڵ
به قوربانی خه دهنگی دهست و بازووی چاوه کانت به
شیفای دام غه مزه که ی چاوت که وا خوینی دلی گرتم
به قوربانی موداواپی هه کیمی حال زانت به
به بی نیمدادی خالی گه ردهنت، دهر دم شیفای نایه
مه گه ریم دهست و دامانی گه لاویژی به یانت به
له وه سلی رووی تۆی کردم حیجابی پیچی زولفت
هه تا که ی دڵ شکسته ی دهر دو ته عه ی باغه بانت به؛
موقیمی خاکی ده رگای تۆ هه ریمی جه نه ته جینگای
له لوتفی تۆ چ که م نابێ منیش ریزه ی سه گانت به!
به زولفی پر له هاواری دڵان که وتووم، ده سا روحمی!
نه مان سه ر قافله چی قوربانی زهنگی کاروانت به!
له وی رۆژی که رووت واکردو لیت پرسیم، هه تا ده مرم
به بۆنه ی جه نه ته ده بی من هه ر له سه ر رازی نیهانت به
برۆت تیکنه، ده مت و یکنه، له ده ریای لوتفی تۆ دووره
له قوربی قابه قه وه سه ی نو مه قامی لامه کانت به
نه من کوردو دڵ نیفتاده، نه تۆ شوخ و عه ره ب زاده
مه گه ر به مرم به به ختی خۆم ده میکی هه م زو بانت به
به یادی زولف و رووی تۆ وه ک وه فایی هه ر ده نالینم
ده بی تا رۆژی مه حشه ر تازییه دار و رهوزه خوانت به

گا ده سوو ټيم گا ده گريتم غرقى ناوو ناوړم
 ناخ له بهر به ختى سيا! نازانم نه ز بوچ نامرم!
 ههر که ده تبينم ده لنى تو شه مع و من په روانه تم
 تا سه را پاي نه بمه کوى زوو خال قه دارام ناگرم
 ههر په گاهم تاريخه ناله دى له شه وقى روويى تو
 عه نده لېبم، مو ترېبم، خوش خوان، گون، راموشگه رم
 (زولفو روو، بالاو نه برو، خهت و خالو چاوى کال)
 (له و ته سلېمى ههفت خوانه زور موشکيله روو ح دهر بهرم)
 عه کسى زولفو روو ته مايه دى جوششى گريانى من
 چ بکه م ناخر چاو پر ناوى دوو دى عوودى مې جمه رم
 حقه م خوين بگريم له بيدادى خهت و جهورى نيگاه
 من که گير وده دى فېرنگ، يه خميرى ده ستي کافر م
 پينکه نينت جې زېي کردم بو سهرو زولفى سياه
 توو تېي شيرين که لام پاپه ندى داوى شه ککه رم
 گا په ريشانى روخ و گا دل شکسته دى قامه تم
 ههر ده زولفى تو ده چم سه رگه شته و سه ودا سه رم
 گهر به ناز ههر ده مکورى با تير بينم چاوه که ت
 ليم گهرى جارى به کوو چى مې فېر و شان رابرم
 دوور له تو زور بى قهرار بووم تا (به!) لوتفى چاوه کان
 زه حمه تت دا بهر ته بيان، هاتى، نه مېر و چا تر م
 حاسلى سهيرو سلو وکم بوو به خه نده دى زارى تو
 گه به قا، گاهى فېنا، گه غايب و گه حازرم
 زاهيد نينسافت هېي تو چت له رهنده واده خوار!
 توو به هه شت، توو حوورو غيلمان، نه من و چاوى دولبه رم

نه تۆ نازدارو بيمارى نه من بۇچ زارو بىي حالتم
 كوتى بۇ كوتى ده بهى رووحت و ده فايى؛ ده وريان گرتى
 نيزامى پير چه مو سهر بازي زولفو عه سكرى خالم
 نه خوشو ماستى دوو چاوى كالم
 حاقم به ده سته نه گهر بنالم
 به غه مزدهى چاوت به خه ندهى زارت
 برديان به غار دت خه وو خه يالم
 فهر مووت چلوني؛ چ بليم عه زيزم؛
 دوو رله زولفى تۆ؛ كافر به حالتم
 به يادى چاوت چوومه خه رابات
 له ره هنى مهيدا خه رقاو بهر مالم
 من مورغى قودسى له لامه كان بووم
 نيلاهى روحمى؛ شكسته بالم
 شه ويكى تاريك، ره هيكى باريك
 ههر به نوميدى چراى جه مالم
 به تيرى نازت براوه جه رگم
 به چاوى بازت نه ماوه حالتم
 وهك من به چاوت يه خسيري زولفم
 كهس وانه گيرى با داوى زالم
 خوش بهو ده مانه گول گول ده پشكووت
 شهكر ده بارى پرسى له حالتم
 سه با! ده خيلم هه تاكوو ماوم
 بلنى به زارى، به روو به خالم:
 ده مينكى بابى ده واى دلم كا
 به چاوه كانى، گه لنى بىي حالتم

وډفایې چی دیت له سهر بگیری؟
نه ما له سهر تو نه سهر نه مالم
تا بادی خه زان دایه گول و بهرگی ره زانم
سه د جی وه کو بولبول به جگر داغی خه زانم
وهک بهرگی گولم دی که به با چوو به نه سیری
(کرد) و که و تمو شیت بووم، عه به پام، لال بوو زو بانم
قومری ودره هه تا دهمرین پینکه وه بگری
تو سه روی ره و انت چوو، من روو حی ره و انم
بولبول ودره تاروو حی منو تو یه بنالین
تو باغی گولانت چوو، نه من داغی دلانم
نه ی مه عده نی شیرو شاه کهر، نه ی گولبه رو دولبه ر
نه ی تازه گولی داره گولی باغی جینانم

لە باغان ناھە نالین دى، دەلین شای نیو گولان رۆی
لە مەيخانان سەدای شین دى. مەگەر پیری موغان رۆی؟
دەلینی دەرەى قەمەر، سەیری فەلەک میزانی گۆراو
کەواگول زەرد بوو، سونبول تیک چوو، رەنگی نەرغەوان رۆی
لەبەر چاوی جیھان بینم جیھان تاریک بوو نەمزانی
نە نووری چاوەکانم چوو، نە خورشیدی جیھان رۆی
(لە دووری تۆو سۆر بوو چاوەکانم بەو گریه مەعلوومە)
(شەفاق دى. کەوکەیش ھەلدى، کە میهری خاوەران رۆی)
(دەمیکی ھات بە چاوی سۆرمەسا، یەنى: وەفادارم)
(کە جەرگی سۆرمەیی کردم بە سیحری جادووان رۆی)

(عەجەب حالیکە گەمیەى ناتەشى! بى بادەبان رۆی)
سەحەر مەستانە ھات بولبول بە شادی بۆ تەوافی گول
کە دى باغ بى گولە، داغ بوو، بە سەد ناھە فوغان رۆی
مەلین بولبول مەنالینە کەواگول گولشەنى چۆن کرد
دل نارامی نەما چیکا؟ کە نارامی دلان رۆی
قیامەت بۆ دلان ھەستا کە چاوی مەستی وەرگێرا
مەگەر نازور دە بوو ساقى کە بەزمى مەیکەشان رۆی
چ شینیکی؟ چ ھاوارە لە نیو حەلقەى موریدان دا
مەگەر خواجەى سەمەر قەندى لە نیو ساحیب دلان رۆی؟

(چ نافت كەۋتە بەرچاۋم كەۋا چوۋ نوۋرى يىنايم)
(مەگەر شاھى بوخارايى لە قەسرى عارىفان رۆيى؟)
(بە نالەى دل شىفام نايى درىغ بو مەرھەمى جەرگم)
(لە زەنگى كاروان چ بكم، دەلىلى كاروان رۆيى؟)
خرابوۋ خانەقابى شىخو شەۋقى تالبيان، سەد حەيف!
چەمەن و یران بوو، نەغمەى بولبولان چوۋ، باغەبان رۆيى
بە نالەى بولبول و قومرى وەفایى بۇيە ھەر دەگریم
گولۈنكى سەرو بالام بوو بە تاراجى خەزان رۆيى

بە بى باكى دەمىكى ھاتو داغى كردم و رۆيى
دەبى حالى چ بى بولبول، بەھار زۆر پى نەچوۋ رۆيى
نىگار ھات دايە خەندە، كەۋتە دونيا نادو نالەى من
بەھار ھات غەنچە پشكوت، دەنگى بولبول سوو بەسوۋ رۆيى
فیراقم كرد لە پاش تۆ، ھېچ حەياتم پى نەما، قوربان
حەياتى من كە تۆى، مەعلوومە نامىنم، كە تۆ رۆيى
لە سەر ماچىكى زارى خۆت كە نەتدارەنگ نەبوۋ زىزى
عەزىزم بى وەفایىت كرد لە سەر ھېچو نەبوۋ رۆيى
خەرامان ھاتو چوۋ دولبەر، وەفایى ما بە ناكامى
دریغا! عومرى شىرىنم چ زوۋ ھاتو چ زوۋ رۆيى

بە نازىكى كوشىندە سەد ھەزار جان و دىل نىفتادەي
مەلەك يا ھوورى عىنى تۆ، فرىشتە يا پەريزادەي؛
بە دىل خەندىكى بۇيىنە، بلوورين ساعىدت يىنە
يەدى بەيزات ھەيە تۆ دەم لە نىعجازى مەسىحا دەي
نە قەد تامى دەيى، قوربان! نە گول ريزو نە غەنەبەر بۇ
نە گەر جار يىك بە خەندەيىي، سەرى زولفت بە دەم با دەي
كوت: ھازولفو كافر بووم، كوت: ھارووم و چاتر بووم
كە من ھەر يىمە سەر پىي تۆ دەيى تۆ بۇچ لە من لادەي؛
دەمت وا يىنە دەستىم بگرە، بابمىر لە بەر چاوت
بە جامىكى خەلاسم كە لە دەست نەو توركە جەللادەي
بە چاوى مەستى تۆ كەوتووم بە نارى زولفى تۆ شەيدام
نە خوشى تۆم دەنالىنم، ھەياتم! بۇچ بەرم نادەي؛
كە تۆ سولتاني روھمت يى: بە زولفان بەس دىلم تىك دە
دەيى تا كەنگى ((بىت اللە)) بە دەست كافر بە يەغما دەي؛
دەمت يىنە بە دىل بگرم، لە بەر جامى لەبت بمرم
دەما دەم رووھ بەخشى، بۇ لەبالەب ساغەر و بادەي
چراي قەندىلە، شەمسى ناسمانە، رووى درەخشان
نە گەر سەد جار بە زوھرە و موشتەرى روو بەندى پىدادەي
(وەكو ماسى و سەمەندەر تەشەنەگىم ناچى نە گەر سەد جار)
(بە نابو رەنگى رووت سىنەم وەبەر تىرى تە جەللادەي!)
لە بەر چاوى وەكوو زولفى پەرىشان كەوتەم و فەرمووى
وہ فابى چت لە مەيخانان؟ كە تۆ وا پىرو نىفتادەي

نىگارانى بە غەمزە نافەتى دىل چاۋى يىمارت
 نەمان سەر تا قەدەم سوۋتام لە دوۋرى نوۋرى دىدارت
 دەسار وحمى ۋەفادارم! بە خالى دادو ھاوارم
 كە ۋەك بولبول دلى زارم دەنالى بۇگولى زارت
 سەرم ناۋى نەگەر نەيخەم بە خلقى پەرچەم چاۋت
 دلم ناۋى نەگەر نەيخەم بە فەيدى چاۋى غەييارت
 نەسىرى زولفى خامى تۆم، شەھىدى رەمى چاۋى تۆم
 نەمن گىراۋى داۋى تۆم، بە سەدجى دىل بىندارت
 شەھىدى نازى تۆم داغداری باغەبان نەي گول
 لە دوۋرى تۆ بنالم، يا لەسەر بىدادى نەغيارت؟
 نەمن نەمدىۋە ھىندوۋ باغەبانی باغى جەننەت بى
 بە شىرىنى چ دىل كىشە، بنازم خالى رۇخسارت!
 لە لايى شەككەرستانە، لە لايى نابى حەيوانە
 نەگەر گول بى، نەگەر غونچە، لەبۇ زارى شەكەر بارت
 ۋەفایى دوۋر لە ۋەسلى تۆ ۋە، پابەندى تەلىسمىكە
 لەسەر گەنجى جەمالت كەۋتە داۋى زولفى رەشمارت

گولەندام نەي تەنافى گەردەنم زولفى پەريشانى
عيلاجى، چارەيى، زوحمى، نەمان دەستم بە دامانت!
غەريىي تۆم، نەخۆشى تۆ بە گوشەي چاوى ييمارت
نەسيري تۆم شەهيدى تۆ بە نووكى تيري موژگانى
نیشارەت نافەتى روحم، كەلامت غارەتى دينم
تەبەسسوم سيحرى ليوانت، رەمزي چاوانت
مەگەر سەر تاقەدەم زولفت وەكوو من خاوو شيوايى
كە سەرگەردانى سەودايە لەسەر چاكى گەريبانى
دەليى شەككەر فروشى شارى ميسرە وادە شيريني
-بنازم!- خالى وەك هيندوو لە گوشەي ليوى خەندانى
نەگەر دل بوو، نەگەر دين، دامە سوورمەي چاوەكان. نيدى
بەسم سەودازەدەو ريسوا كە تۆبى و دينو تيمانى!
تەسليمى بابلە، سيحرى خەلالە، رەنگى رەيحانە
شكەنجو بەندە، ياخۆ جي دلانە زولفى سەرشانى!
بە نازادى لە كن خۆي شوهرديه من مات و خەيرانم
گول و نارنجى بەر هيناوە خۆ سەروى خەرامانت
لە بەر چاوت بگريەم، يا لە دەست تۆ دادو هاوار كەم!
لەبەر نەپرەنگى مەستان، يا لە سيحرى رەنگى دەستانى!
دلم سەودازەدەي بالائە خۆم دلدادەيى نەبروت
بە بالادى بە لاگيرت، بە نەبروت خۆم بە قوربانى
لە دادى من پيرسە جارى نەي سولتاني عيشو و ناز!
بە ناحەق بۆچى بمكوژى نيشارەي چاوى فەتتانى!
وەفايى كەوتە خەلقەي زولفت، نيدى مەيدە بەر موژگان
كە من كوشتەي تەنافت بروم چ لازم تيرە بارانت!

دلم پر خوین و خوین باره به غه مزه ی نازی چاو مهستان
ههتا نه مرم ره ها نابم له مه کړو سیحری چاو بهستان
نه تو سهرو یکی نازداری نه تو شو خیکی گولزاری
به دل وا چاکه بدگیرم له سهرو چاو ان له سهرو دهستان

تەي پىر تەوى حوسنت ھەموو رەنگى گولە باغان
 نەشنەي نەزەرت زەوقى دىل و شەوقى دەماغان
 نەسماو سىفتان بە تەجللى لە و جوو دم
 يا شەو بوو نەتۆ ھاتى لەمەت كەردە چراغان؟
 تۆ ھاتىيە گولشەن بە سەر و زولفى بلاوت
 زور پى نەچو و رۆيى لە چەمەن لەلا لە داغان
 زولفت بە ھەناسەم گەيىيە سىنەيى بازت
 زستانە گولستان بوو پابەستەيى زاغان
 نەو كولمە كە نارائىشى سەد دايرە زولفە
 گول شەوقى بە شەو داوہ چراغانە لە باغان
 (لەو راستەيى بازارە چ نادەن بە دلى من)
 (ھەر مەر ھەمەتتى تۆيە خەرىدارى نەياغان)
 سەد نەشتەرى غەمزەت لە دلم دا كەرمەت كەرد
 قانونى تەيىيانە بېرسەن لە نەساغان
 سووتاوہ دەر وونم و وەرن نەي موترىبو ساقى
 تۆ لىدە لە تەنبوورە، نەتۆ پىر كە نەياغان
 چارەي نىيە دىوانەيى رووى تۆيە وەفائى
 سەد سال نەگەر يىيەنەبەر پىرو وەجاغان

شهو له خه ودا من چراغ بووم، دل چراغ بوو، جان چراغ
 نهی له بهر عایشی شهوی دی جان چراغ، جانان چراغ
 گه فریشته، گه په‌ری، گه خو‌ری عین، گاهی مه‌له‌ک
 گه قامه‌ر، گه موشته‌ری، گه رۆژ، گه‌هی ره‌خشان چراغ
 ره‌نگ به ره‌نگ زولفی دره‌وشان، دهم به دهم رووی خو‌ی نو‌اند
 چل چراغ یا شهو چراغ بوو، یا به سه‌د ره‌نگان چراغ؟
 رووی له تاتا زولفی دهر خست هاته سه‌ر رووی مه‌رحه‌مه‌ت
 نه‌و به‌هار بوو، شهو به‌هار بوو، واکه دایسان چراغ
 روو له حه‌لقه‌ی تازی زولفان، دهم له فرقه‌ی پینکه‌نین
 وه‌ک له‌کن کانی حه‌یاتی شهو هه‌زار تابان چراغ
 ره‌ونه‌قی هه‌فت ناسمانو زینه‌تی رووی زه‌مین
 هه‌ر وه‌کوو بۆ شانشینو مه‌نزلی شاهان چراغ
 تابی سونبول، تابشی گول، نیم نیگاهی چاو‌خوما‌ر
 نه‌شته به‌خشا، جان فاه‌زا، وه‌ک شهو له مه‌یخانان چراغ
 عه‌کسی رووی نارایشی زولفو خه‌ت و خالان ده‌دا
 وه‌ک به‌گول گولشه‌ن چراغ بی سونبول و ره‌یحان چراغ
 شه‌وقی دا من، رووی ده‌من کرد دیم شه‌وم پی بۆته رۆژ
 من ده‌سووتام، من عه‌جابه‌ب مام من چراغ بووم یان چراغ؟
 دل له لای، ته‌ن له لای، وه‌ک نه‌یستان ناو‌ری گرت
 مه‌سجیدو ده‌یرو کلیسا ماوه پر تابان چراغ
 دارو به‌رد وه‌ک من ده‌سووتا، دهر نه‌ما، نه‌یوان نه‌ما
 زاه‌یرو باگین چراغ بوو، دهر چراغ، نه‌یوان چراغ
 زولفی تۆو رو‌خساری تۆیه، یا شه‌وم رۆژی و یسال؟
 رووی تۆو بالایی تۆیه، یا له سه‌روستان چراغ؟

(من نهوا مهستو نهزان بووم بۆچ له داغی باغی رووت)
(گون وه کوو بولبول دهسووتا. ته رزی پهر وانا چراغ؟)
ناگهان دولبه نهان بوو، بوو به رۆزی رهسته خیز
کدف زه نان مهیخواره، ویران مهیکه ده. گریان چراغ
شاهه شاهی خورشید نهان بوو، لال و کهر بوو نیلوفهر
مات و خاموش ما وه فایی وهک سحر گاهان چراغ

تایێکی ریشهیی دڵ به نووکی غه مزه دا دا
دهستێکی بۆ سه ما روو به ندی ماهی لادا
نافه ی گولی به ده ركه وت عه تری به دم سه با دا
باریکو لووسو نازک وه ک زولفی خاوی با دا
وه ک شاخی گول به لادا ، شیرین ته شی ده پرسی
نووکی ته شی به گه ردش چا ر خیکه قوتبی پیوه
(مجرّب) و به داوای که چا رخی که و ته نیوه
وه ک زوهره دهستی کیشا که به ندی قا و سی زیوه
نه ستیره ماهی داگرت سابت کرا به پیوه
عه رقه به روو به پیوه ، شیرین ته شی ده پرسی
له بانی عاره قی رشت له پیکه نینی زاری
به خه نده غونچه گول بوو گولای لی ده باری
و تم به رموو سه ر دوو چاوی من به یاری
به چاوی من بینن ته سلیمی سیحرکاری
که سه روی جو ییاری ، شیرین ته شی ده پرسی
که دهستی بردو هینا به دولبه ری به تادا
هینایه چا ر خه و گیرای به رانی سافیدا دا
عه یان بوو په نجاهی رۆژ به خه تتی نیستیا دا
به سووچی سادق نه نگوت ژده ب له نیو سه ما دا

حیرت له ماسیوادا، شیرین ته‌شی دهر یسی
که هاته چهر خه و بازی ته‌شی به رانی لووسی
ده‌که‌وته پای بووسی دوو زولفی ناب‌نووسی
ژدنب له مانگه‌شودا ده‌هاته چاپلووسی
له‌سر به‌یازی گهر دهن به خه‌تتی خوش نووسی
مه، یتنه پایبووسی، شیرین ته‌شی دهر یسی

یه‌خه‌ی کراسی لاچوو پشکووت به ههر دوو لیوان
گول و شه‌که‌ر ده‌باری له کوو چای باغی سینوان
زولفی پرزاند و کولمی وه‌ده‌ر نه‌که‌وت له نیوان
شه‌مرو قه‌مه‌ر هه‌لاتن دو یئی نو یزی شیوان
وه‌فایی که‌وته کینوان، شیرین ته‌شی دهر یسی

که‌که‌وته چهر خه و گهر دوش ته‌شی به ده‌ستی رهنګین
هه‌ودای له لیوو دهم دا خورشیدی سینا نه‌سرین
سه‌مای به ژوزه‌نب دا ((کف القچب)) ی شیرین
گرتی خه‌تی مودارا شه‌فدق به عه‌قدی پارین
سیحر ټکه‌ بو دل و دین، شیرین ته‌شی دهر یسی

دوو زولفی چین کرد که نافه‌یی خه‌تایه
دوو مەمکی خسته سه‌رلق هه‌ناری دڵ گو‌شایه
به‌ خه‌نده چه‌ر خیکی دا که شه‌وقو نه‌شنه‌ وایه
به‌ نوکته‌ پی نیشان دام سه‌ما له سه‌ر هه‌ وایه
هه‌موو نیشاره وایه، شیرین ته‌شی ده‌ر یسی

به‌ عیشه‌ زولفی لادا له سه‌ر عوزار و زاری
دوگمه‌ی کراسی ترازا، بزووت هه‌وای به‌هاری
که شه‌و به‌یانی به‌ردا گول و وه‌نه‌وشه‌ باری
سه‌ودای به‌ عاشقاندا باغی گول و هه‌ناری
دونیا به‌ ک نینتزاری، شیرین ته‌شی ده‌ر یسی

که زولفی که‌وته سه‌ر روو هه‌موو خه‌تای به‌ چین دا
خه‌رامی تاوسانه‌ی به‌ سه‌روی نازه‌نین دا
سفیده‌یی به‌یانی به‌ باغی یاسه‌مین دا
فه‌نایی پر به‌قا بوو ده‌می له پیکه‌نین دا
سه‌د نافه‌تی له دین دا، شیرین ته‌شی ده‌ر یسی

سمی غه زاله یی چین له نافه دا عه یانه
ده لئی له نیوه شه و دا سفیده یی به یانه
قه دی گون و دهمی گون نه مه ی که قو و تی جانده
له باغی یاسه میندا شکوفه یی گولانه
به هاری یی خه زانه، شیرین ته شی دهر یسی

شکوفه و اهه لستی له زیرو زیو حوبایی
له که وسه ری به هه شتی دهر وونی پر کرابی
خرو له تیف و نازک بلووری خودنوما یی
به ته رزی درزی دهر زی له خو و دهر زی دایی
دیاره سه روی وایی، شیرین ته شی دهر یسی

شه وئ له بیره خه ودا جه مائی و یم به دل دی
 دوو چاوی مه ستو کالم وه کوو غه زالی سل دی
 نه گهر چی نه و به هارم به رهنگی باغی گون دی
 هه ناری نه وره سیده م شکاوو خاوو بل دی
 گولم له خاک و گل دی، شیرین ته ششی دهر یسی
 و تم چبو نه مامم! به خال و خست نه ماوی؟
 وه کوو به هاری سونبول بلاو تیک شکاوی؟
 وتی گلاوی سه گ بوو شکوفه گون گولاوی
 به گهر دوش و سه ماوه ستاره یی سه ماوی
 به سه ر چوو چاو و راوی، شیرین ته ششی دهر یسی
 مه نعی مه کن وه فایی که خاوی دل بلاوه
 سه ریکه مهستی نازی، دلنکه بوی نه ماوه
 به داوی دل دلی خوی به داوی زولفی داوه
 دلیم حه قی به دهسته فتوایی سه رمی داوه
 که نه م غه زاله چاوه، شیرین ته ششی دهر یسی
 قوتووی لونالییانه له زیوی دارپراوه
 له باله به له حیکمه ت له شه هدی هه لکراوه
 له بهر نه زاکه تی رپوژ روواقی دادپراوه
 به ته رزی درزی دهرزی له خوو درزی داوه
 به مه ی عه یان کراوه، شیرین ته ششی دهر یسی
 شیفای جه راحه تی دل ته ششی نه بوو، که ی رستی؟
 شه ش په ره که ی کاکی خوی پر ناوو پر به مستی
 هه تیوی که لله شه ق بوو به داوی حيله به مستی
 له تاوی هاتو چودا به لیوی غونچه گهستی
 به رووح و دل به قه سدی، شیرین ته ششی دهر یسی

به دل به دیده سوسان به غونچه گل یه رِق بوو
 شه شه رِه کای و ده فای کولوفت و تیز و رِق بوو
 * گولی (....) هه موو و درق و درق بوو
 به عار دق عور و و قی که سار خوشی عار دق بوو
 به مای چ موسته حاق بوو، شیرین تاهشی دهر یسی

❁ ئەم دېرە لە دىۋانى ۋەقايىدا بەم شىۋىدە، لە مېۋىۋى
ئەدەبىي گوردى دكتور مارف خۇنەدارىش بەم شىۋىدە
(لە ھاۋو چۆى شەمالى گولۋى ۋەرق ۋەرق بو)

ۛ مینیا تور قهرشیجیان

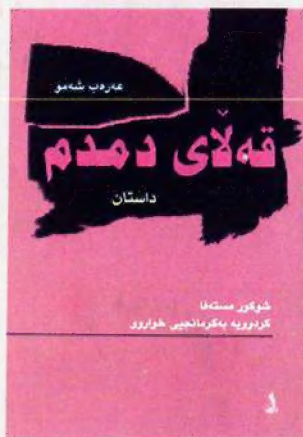
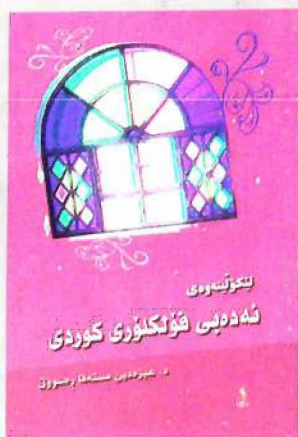
ژمارەکانی رابردوو

ئێبیراهیم ئەحمەد ، محەممەد مەولود (مەم) ، کەمال مەزھەر ،
لەتێف حامید ، سواری ئیلخانی زاده ، محەدین زەنگنه ،
ئەحمەد هەردی ، یەلماز گۆنای ، ئیسماعیل بێشکچی ، محەرم
محەممەد ئەمین ، دلدەر ، مەستووری ئەردەلانی ، مەولانا
خالییدی نەقشبەندی ، جەمال عێرفان ، مەلا عەبدولکەریمی
مودەررەس ، جەلالی میرزا کەریم ، عەبدولخالق مەعرووف ،
هێمن ، حوسێن حوزنی موکریان ، ئەمین فەیزی ، کامەران
موکری ، جەلال تەقی ، محەممەد سەلاح دیلان ، هەژار ، شاکر
فەتاح ، کاکەیی فەلاح ، عەلە ئەدین سەجادی ، شیخ محەممەدی
خال ، حوسێن عارف ، عەلی ئەشرەف دەرویشیان ، سەلیم
بەرەکات ، پێشەوا قازی محەممەد ، مەحمود مەلا عیزەت ،
فایەق بیکەس ، عەبدوللا پەشیو ، جەگەر خوین ، بابا تاهیری
عۆریان ، عەرەب شەمۆ ، دلشاد مەریوانی ، مەنسووری یاقووتی
، جەسەن قزنجی ، ئێبیراهیم ئەمین بالدەر ، مەسعوود محەممەد ،
بەختیار زیوەر ، ئەجمەدین مەلا ، مەلا جەمیل پۆرژەبانی ،
لەتێف هەلمەت ، حاجی قادری کۆیی ، پیرەمێرد ، مەلا
مەحمودی بایەزیدی ، شیخ رەزای تالەبانی ، شەریف پاشای
خەندان ، جەمیل سانیب ، ئەحمەد موختار جاف ،
عەبدولپەرەحیم رەحمی هەکاری ، میر شەرەفخانی بەتلیسی.

ROVAR

No: 59

کتابخانه کوردی

چاپخانهی

هەولێر - کوردستان
Aras Press
Kurdistan - Erbil